

தமிழ்மொழியும் யப்பானியும் மொழியும் இலக்குண ரீப்புமை

தமிழாக்கம்
அரசனிமுத்துவம்
ரெஷன்ஸி சன்முத்துவம்

கொட்டுப்புந் தமிழ்ச்சங்க விவரம்-நூ. 1990

தமிழ் மொழியும் யப்பானிய மொழியும்
இலக்கண ஒப்புமை

யப்பானிய மொழியில் :

சுசுமு ஓனே, D. Litt.

தமிழ் மொழியில் :

அ. சண்முகதாஸ், Ph. D.

மனோன்மணி சண்முகதாஸ், M. A.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு

1990

BIBLIOGRAPHICAL DATA

**Title : TAMIL MOLIYUM YAPPANIYA MOLIYUM
ILAKKANA OPPUMAI**
(A chapter from the book NIHONGO IZEN)

Author : Professor SUSUMU OHNO, D. Litt
Department of Japanese Linguistics
Gakushuin University, Tokyo

Translation by :
Professor A. SANMUGADAS, Ph. D.
Department of Tamil
University of Jaffna, Sri Lanka
AND
MANONMANI SANMUGADAS, M. A.
Research Associate
Faculty of Letters
Gakushuin University, Tokyo.

Published by :
COLOMBO TAMIL SANGAM
7, 57th Lane, Colombo - 6.

Date of Publication :
February, 1990

Cover Design by :
Thaya

Cover Printed at :
Evergireens
5/30. New Chetty, Street, Colombo

Printers : Aseervatham Press
50, Kandy Road, Jaffna.

Price :

மொழிபெயர்ப்பாளர் முன்னுரை

யப்பானிய மொழியுடன் பிறப்பியலடிப்படையிலே தொடர்புள்ள மொழிகள் எவை என்பதை அறிவதற்குக் கடந்த நூறு ஆண்டு காலமாக மொழியியலார் முயற்சி கள் மேற்கொண்டுவந்துள்ளனர். ஐனு, கொரிய, இந்தோனீசிய மொழிகள் மாத்திரமான்றிக் கிரேக்க மொழி யினையுங்கூட யப்பானிய மொழியுடன் ஒப்பிட்டாராய மூற்பட்டனர். ஆனால், அம்முயற்சிகள் எவையுமே வெற்றியளிக்கவில்லை.

இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் தான் யப்பானிய அறிஞர்களுடைய கவனம் திராவிட மொழிகள் பக்கம் திரும்பியது. சென்ற நூற்றுண்டில் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (1856) என்னும் நூலை எழுதிய ரொபர்ட் கோல்ட்வேல் தன்னுடைய நூலிலே தமிழ் மொழிக்கும் யப்பானிய மொழிக்குமிடையே ஒற்றுமை இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். யப்பானிய ஆய்வாளர் சிலர் யப்பானிய மொழியைத் திராவிட மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கிவர, திராவிட மொழிகளுக்குள் நீண்ட இலக்கிய இலக்கணப் பாரம்பரியமுடைய தமிழ்மொழியைத் தவியாக யப்பானிய மொழியுடன் ஒப்பிட்டாராய முன்னர் பேராசிரியர் சுசமு ஒன்றே.

1979 தொடக்கம் யப்பானிய—தமிழ் ஒப்பிட்டாய்விலே ஈடுபட்ட சுசமு ஒன்றேவுடன் 1983ல் யப்பான் நிறுவனப் புலமைப் பரிசில் (Japan Foundation Fellowship) பெற்ற அ. சண்முகதாஸ் அவருடைய மணவி மனோன்மணி ஆகிய இருவரும் சேர்ந்துகொண்டனர்.

முதலிலே, ஓலியொற்றுமையும் பொருள் ஒற்றுமையும் கொண்ட 300க்கு மேற்பட்ட தமிழ்—யப்பானியச் சொற்களை நிரைப்படுத்தி வழங்கினார் சுசமு ஒன்றே. இச்சொற்கள் பிரதிபிக்கும் பண்பாட்டொற்றுமை பற்றியும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாராய்ச்சிகள் தொடர்பாகப் பின்வரும் சில எழுத்துக்கள் வெளிவந்தன :

1. சுசமு ஒனே : நிஹோங்கொ தொ தமிருகோ (யப்பானிய மொழியும் தமிழ் மொழியும்), 1980
2. **Sound Correspondences between Tamil and Japanese, 1980**
3. சுசமு ஒனே, அ. சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் : **Worldview and Rituals among Japanese and Tamils 1985**
4. அ. சண்முகதாஸ், மனோன்மணி சண்முகதாஸ் : "Cultural Similarities between Japanese and Tamils: A view Through Their words."
5. கமில் ஸ்வெவெபிள் "Tamil and Japaneese Are they related? The Hypothesis of Susumu Ohno."

இவ்வாறு ஒலி-பொருள் ஒற்றுமைப்பட்ட சொற்களும், ஒற்றுமைப்பட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகளும் யப்பானிய-தமிழ் உறவின் அடிப்படையை ஒரளவு அரண் செய்தன. எனினும், இருமொழிகளினதும் இலக்கண அமைப்புகள் ஒற்றுமைப்பட்ட கூறுகளை உடையனவாய் உள்ளன என்று ஆராய்ந்து முன் வைப்பின், அவை யப்பானிய-தமிழ் மொழியறவு ஆழமானதெனக் கூறமுடியும். இத்தகைய ஆய்வினைக் கொண்டதாகவே சுசமு ஒனே எழுதிய நிஹோங் கொ இஸென் என்னும் நூல் அமைகின்றது. இந்நூலில் இருமொழிகளும் கொண்டுள்ள இடைச்சொற்கள், துணைவினைகள் ஆகியன பற்றிய ஒப்பியலாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இலக்கண ஒப்புமை பற்றிக் கூறுகின்ற பகுதியினைத் தமிழ் மக்களும் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் இங்கு மொழிபெயர்த்துத் தரப் பட்டுள்ளது.

பல்வகைப்பட்ட அரிய தமிழ்ப் பணிகளை ஆற்றிவரும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் இம்மொழிபெயர்ப்பினை வெளி யிட முன்வந்தது. தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலே இச்சங்கத்து னர் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டினையும் ஆர்வத்தினையும் இம் முயற்சி வெளிக்காட்டுகின்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர்க்கு, குறிப்பாக அதன் தலைவர் திரு. சி. குணரத்தினம் அவர்களுக்கும், அயராது உழைக்கும் சங்கப் பொதுக் செயலாளர் திரு. க. இ. க. கந்தசாமி அவர்களுக்கும் தமிழ் உலகம் கடமைப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் சுசமு ஒனே சார்பிலும் எங்கள் சார்பிலும் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்.

இந்நூலின் அட்டைப்படத்தை வரைந்துதவிய தயா அவர்களுக்கும், நூலை அச்சிட்டுத்தந்த ஆசீர்வாதம் அச்சகத்தினர்க்கும் எம்முடைய நன்றி கள்.

நெல்லன்டை வீதி,

தும்பளை

பருத்தித்துறை

15-02-1990

அ. சண்முகதாஸ்
ச. மனோன்மணி

சுருக்க விளக்கம்

பொருளடக்கம்

1. வகை நிலையான ஒற்றுமை	<i>1—13</i>
2. யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல்லுடன்
தமிழ் மொழி இடைச் சொல்லின் ஒப்புமை	<i>14—67</i>
3. யப்பானிய மொழியின் துணைவினைகளுடன்
தமிழ்மொழியின் துணைவினைகளின் ஒப்பீடு	<i>67—116</i>

1. அகம்.	அகநானாறு
2. புறம்.	புறநானாறு
3. நற்.	நற்றினை
4. குறு.	குறுந்தொகை
5. ஐங்.	ஐங்குறுநாறு
6. பதிற்று.	பதிற்றுப்பத்து
7. பரி.	பரிபாடல்
8. கவி.	கவித்தொகை
9. திருமுருகு.	திருமுருகாற்றுப்படை
10. பொருநர்.	பொருநராற்றுப்படை
11. சிறுபான்.	சிறுபானுற்றுப்படை
12. பெரும்பா.	பெரும்பானுற்றுப்படை
13. நெடுநல்.	நெடுநல்வாடை
14. பட்டின.	பட்டினப்பாலை
15. மூல்லை.	மூல்லைப்பாட்டு
16. மதுரைக்கா.	மதுரைக்காஞ்சி
17. குறிஞ்சிப்பா.	குறிஞ்சிப்பாட்டு
18. மலைபடு.	மலைபடுகடாம்
19. குறள்.	திருக்குறள்
20. திணைமாலை.	திணைமாலை ஐங்பது
21. நாலடி.	நாலடியார்
22. சிலம்பு.	சிலப்பதிகாரம்
23. மணிமே.	மணிமேகலை
24. திவ்விய.	திவ்வியப்பிரபந்தம்
25. மன்.	மன்யோச
26. கெஞ்சிமொனகதரி.	கெஞ்சிமொனகதரி

ஒலியெழுத்து விளக்கம்

தமிழ் ஒலியெழுத்துக்கள் சிலவற்றுக்குப் பின்வரும் ஆங்கில ஒலியெழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன :

ட	:	T
ஞ	:	N
ழ	:	zh
ற	:	R
ன	:	L

இலக்கண ஒப்புமை

1. வகை நிலையான ஒப்புமை.

நான் இதுவரை யப்பானியமொழியுடன் தமிழ் மொழியின் சொல் ஒப்புமை பற்றிக் கூறிவந்தவற்றைப் பின்வரும் மூன்று கருத்து நிலைகளாகத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. பண்டைய யப்பானிய மொழியுடன் பண்டைய தமிழ்மொழியின் உயிரொலி, மெய்யொலியின் ஒழுங்கை தொடர்பை ஒப்பிட்டு விளக்குவது.
2. யப்பானிய மொழியுடன் தமிழ்மொழியின் வேர்ச் சொல்லின் (CVC) அமைப்பு, அதில் உயிரொலி, மெய்யொலிகள் ஒவ்வொரு ஒலியனாக இணைகின்ற ஒலி அமைப்பு ஒழுங்கு சூகியவற்றின் ஒற்று மையை ஒரு நோக்கில் காட்டுவது.
3. இவ்வொற்றுமைக்குச் சான்றுகவுள்ள ஒப்புமைச் சொற்களைத் தொகுத்துக் காட்டுவது.

இவ்வாறு எடுத்துக் காட்டிய ஒப்புமைச் சொற்கள் பொருளிலும் ஒலியமைப்பிலும் ஒற்றுமையுடையனவென ஏற்றுக்கொள்ளலாமா இல்லையாவென்பது விமர்சனத்துக்

-
1. சுசுமு ஒன்று அவர்கள் எழுதிய நிலோங்கோ இஸென் என்னும் நாலில் முதற்பகுதி தமிழ் - யப்பானிய பங்காட்டு ஒற்றுமை பற்றிக் கூறுகின்றது. அடுத்த பகுதியிலே தமிழ் - யப்பானிய மொழிகள் டையெ காணப்படும் சொற்களின் ஒன்றேயாப்புமையினையும் பொருள் ஒற்றுமையினையும் கூறுகின்றார். இதன் பின்னரே இலக்கண ஒப்புமை பற்றி விளக்குகிறார். இதனாலேயே “நான் இதுவரை யப்பானிய மொழியுடன் தமிழ்மொழியின் சொல் ஒப்புமை பற்றிக் கூறிவந்த வற்றை” என இப்பகுதி தொடர்க்குகின்றது.

குரியதன்று. எனினும் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட ஒலி யமைப்பு ஒற்றுமையானது பழைய யப்பானியமொழி யினதும் பழைய தமிழ்மொழியினதும் ஒலி ஒழுங்கமைப்பு களில் முற்றிலும் அடங்குவதைக் காண முடிந்தது. இன்னும் ஒப்புமைச் சொற்களில் பெயர், பெயரெச்சம், விணையில் அடங்குபவை என்ற அடிப்படையில் **KAISHAKUTO KANSHO** என்னும் இதழ்களில் ஏற்குறைய 350 சொற்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. இவற்றில் 240 சொற்களையே இந்நூலில் (நிலோங்கோ இஸென் என்னும் நூல்) எடுத்தாண்டுள்ளன. பக்க அவை காரணமாக இந்திலை ஏற்பட்டது. இச் சொற்களின் எண்ணிக்கை அதிகமென்பதற்கில்லை. எனினும் இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால், அவை யப்பானிய மொழியுடன் தமிழ்மொழியின் எத்தகைய தொடர்பினைச் சுட்டிக் காட்டுமோ?

எனினும் இச்சொற்கள், ஒப்புமையுடைய மொழிச் சொற்கள் எனக்கொண்டாலும், சொற்களின் ஒலியமைப்பு விதியின் துணைக்கொண்டே ஒற்றுமையுடையது என்று கூறுவதுதான் பொருத்தமானது. இச்சொற்கள் கடன் வாங்கப்பட்ட சொற்களல்ல என்று கூறுவதற்குச் சான்றும் இதனால் கிடையாது போய்விடுகிறது. உலகத்திலே, சொற்களின் பெரும்பாகத்தை, வேறுபட்ட அமைப்பான மொழிகளிலிருந்தும் கடன் வாங்கிய சொற்களையுடைய மொழிகள் உள்ளனவென்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதனால் யப்பானிய மொழியுடன் தமிழ் மொழியின் சொல்ல மைப்புத் தொடர்பினைத் தெளிவாக்குவதற்கு எத்தகைய சொற்களினது ஒற்றுமையை எடுத்துக்காட்டினும், அது மட்டும் அதைநீண்ட எடுத்துக்காட்டுவதற்குப் போது மான ஆதாரமாகாது. இரு மொழிகளினதும் இலக்கண அமைப்பின் ஒற்றுமையும் அடிப்படையில் ஒன்றூன்து எனக்கூறுவிட்டால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

இப்போதிருந்து, ஏற்குறைய 40 வருடத்திற்கு முன்பு நான் கொரியமொழி பற்றிய ஆய்வைச் செய்திருக்கிறேன். பிறமொழிப் படிப்பு என்பது அப்போது ஆங்கிலம், ஜோர்மன், பிரஞ்சு போன்ற மொழிப் படிப்புகாக இருந்தது.

சௌ மொழியைப் படித்து முடித்த எனக்கு, அப்பொழுது படிக்கஆரம்பித்த கொரிய மொழியின் இலக்கணம் முற்றிலும் வேறுபட்ட அம்சமாகவே இருந்தது. உச்சரிப்புக் கஷ்டமாயிற்று. சொல்லொழுங்கை மட்டும் ஆராய்வது என எண்ணி யப்பானியமொழிச் சொற்களைப் போலக் கொரிய மொழிச் சொற்களையும் ஒழுங்கு நிலையிலே முற்றிலும் பொருத்தியமைந்தன. இத்துடன் கொரிய மொழியின் ஆய்வுகள் எனக் கொள்ளப்பட்ட அஸ்ரனீன் யப்பானிய மொழியுடன் கொரிய மொழியின் ஒப்பீட்டாய்வு (1879), KANAZAWA SHOZABURO வின் யப்பான்-கொரியா: இருநாட்டு மொழி இணைவுக் கருத்துரை (1909) ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டவை தெளிவானவை என்கின்ற எண்ணமும் அடுத்த நிலையில் என் மனதில் பெரிதாக வந்தமைந்து விட்டது.

ஆனால், இப்போது நானே ஒப்பீட்டுச் சொற்களை நுண்ணைய்வு செய்து, யப்பான் கொரியா: இரு நாட்டுமொழி இணைவுக் கருத்துரை யிலே தரப்பட்டுள்ள 140 வரையான சொற்களில் புதிய ஒப்பீட்டாய்வை மேற்கொண்ட போது, ஒற்றுமையான சொற்களை இனைத்துப் பார்க்கையில் அவை ஒற்றுமையுறுவது முற்றிலும் கஷ்டமாயிற்று. தற்போதைய எனது யப்பான், கொரியா இருநாட்டு மொழிகளின் அட்டவணையிலே, தெளிவாகக் கடன்பெற்றுக் சேர்ந்த சொற்கள் எனப் பிரித்துக் கூறக் கூடிய சொற்களைச் சேர்த்தாலும் இறுதியில் 200 ஒப்புமைச் சொற்கள் சேர்வதுமே கஷ்டமாயிருந்தது. இச் சொற்களும் தரவு அடிப்படைத் தொடர்பில் கி.பி. 15ம் நாற்றுண்டளவிலிருந்தே காணப்படுகின்றன. எனது சொல் எண்ணிக்கையிலும் பிழையான சொற்களும் சேர்ந்திருப்பது பற்றிப் பின்னர் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. மேலும் வகைநிலை அடிப்படையில் கொரிய மொழி எவ்வாறு யப்பானிய மொழியுடன் மிகவும் பொருத்தமானவகையில் ஒற்றுமையுறுகிறது என எண்ணியபோது, அவ்வொப்பு மையினை இலக்கண நிலைப்பட்ட சொற்களின் அடிப்படையிற் பார்த்தேன். இடைச்சொல் நிலையிலாவது,

துணைவினை¹ நிலையில்வது கொரிய மொழியின் அமைப்பு நிலை யப்பானியமொழியின் அமைப்பு நிலையுடன் இன்ன கின்றதா எனப் பார்த்தபோது, அது இறுதியில் முடியாத காரியமாயிற்று. கொரிய மொழியின் தரவுகள் எனக் கொள்ளக்கூடிய HANGRU 15-ம் நூற்றுண்டிலேயே ஆக கப்பட்டன. அதற்கு முன்னான தரவுகள் இல்லை. இதுவும் கொரிய — யப்பானிய மொழி ஒப்பிட்டாய்வுக்கு ஒரு தடை என எண்ணுகிறேன்.

இதற்கு மாருகத் தமிழ்மொழியானது கி. மு. 2-ம் நூற்றுண்டுவரையில் வளர்ச்சியடைந்த இலக்கியத் தொகுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. மன்யோக²வைக் காட்டிலும் 1000 வருடங்கள் பழைமையான 2500 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இதன் பின்பும் காலத்துக்குக் காலம் தமிழ் மொழியிலே தோன்றிய இலக்கியங்கள் பல உண்டு. தரவுகள் அதிகமாகவே இருக்கின்றன. மொழிச் சொற் களின் ஒப்பிட்டிற்காகத் தரவுகள் புதிதாக உண்டாக்கப்பட்டனவல்ல.

இதனால், தமிழ்மொழியுடன் யப்பானிய மொழியின் இலக்கண ஒப்பிடு பின்வரும் ஒழுங்குநிலையிலே செய்யக் கூடியதாகவுள்ளது.

1. ஆரம்பத்தில் வகைப்பாட்டு ஆய்வு நிலையான ஒற்றுமையை ஒரு நோக்கில் பார்ப்பது.
2. இலக்கண அமைப்பை விளக்கும் சொற்கள், இடைச் சொற்களுடன் துணைவினை (தமிழ்மொழி யின் இலக்கணத்தின் பயன்படுத்தப்படுகிற சொல் லிலே கூறின் PARTICLE “இடைச் சொல்” என்று கூறலாம்.) என்பன ஒவிய இலக்கண விதி முறைகளின் ஆதாரத்துடன் ஒற்றுமையுறுகிறதா இல்லையா என்பதையும் விரிவாகப் பார்ப்பது.

1. இங்கு ‘துணைவினை’ என்பதுவினை அமைப்புக்கு உதவும் எல்லா வகை யான ஒட்டுக்களையும் குறிக்கும் தொடராகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது,
2. சி நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த யப்பானியப் பாடல் தொகுதிநால்

இவ்விரு கருத்தையும் விரிவாக ஆய்வு செய்வதன் மூலம் யப்பானிய மொழியுடன் தமிழ்மொழியின் தொடர் பின் ஆழத்தையும் அனுமானிக்க முடியுமென்று எண்ணு கின்றேன்.

முதலிலே வகைப்பாட்டு ஆய்வு நிலையான ஒப்பிட்டை நோக்குவோம். யப்பானிய மொழியுடன் தமிழ்மொழி யானது வாக்கியத்தின் சொல்லைமுங்கு அமைப்பிலே முற்றிலும் ஒற்றுமையாகவுள்ளது. சிறிது விரிவாக நோக்கின் பின்வருமாறு அமையும்.

1. பெயர்ச் சொல்லானது வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பி னும் தன்னிலை திரிபடையாது.

பின்வரும் உதாரணத்தில் தமிழ்மொழி இடைச் சொல் இன், ஒடு என்பவை யப்பானிய மொழி இடைச் சொல் no, to வுடன் ஒற்றுமையுற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

- உ+ம்:** தமிழ் : கல்வின், கல்லொடு
யப் : isi no , isito

இங்கு இருமொழிகளிலும் கல் என்னும் பெயர்ச் சொல் தன்னிலை திரியாதுள்ளது.

2. வாக்கியம் எழுவாய், பயனிலை என்ற ஒழுங்கமைப்பில் அமையும்,

உ+ம் : தமிழ் : வேனில் போயிற்று
யப் : faru sarinu (வேனில் போயிற்று)
தமிழ் : கடல் பெரிது
யப் : umi firoshi (கடல் பெரிது)

3. பெயரெச்சம் பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன்னால் வரும்

உ+ம் : தமிழ் : வெண் திங்கள்
யப் : siroi tuki (வெண் திங்கள்)
தமிழ் : செம்மலர்
யப் : akai hana (செம்மலர்)

4. வினையெச்சம் வினைச்சொல்லுக்கு முன்னால் வரும்.

உ+ம் : தமிழ் : மெல்ல நட

யப் : yakkuri aruke (மெல்ல நட)

தமிழ் : என்றும் அருள் வேண்டும்

யப் : Tune atafu besi (என்றும் அருள் வேண்டும்)

5. செயப்படுபொருள் வினைச்சொல்லின் முன்னால் வரும்.

உ+ம் : தமிழ் : கல்லின் நாட்பலி ஊட்டி

யப் : isini sasage monowo sita
(கல்லின் நாட்பலியை செய்து)

6. தொடர்புப் பிரதிப் பெயர்ச்சொற்கள் இல்லை.

உ+ம் : தமிழ் : அவர் இருந்த என் நெஞ்சு

யப் : Kare ga sundeiru watasi no kokoro (அவர் இருந்த என் நெஞ்சு)

7. துணைவினை வினையின் பின்னால் இனைந்த சொல்லாக வரும் :

உ+ம் : தமிழ் : என்னதூஉம் பரியல் வேண்டா

யப் : sukosimo dojosu bekarazu
கொஞ்சமும் பரியல் வேண்டா

8. துணைவினை ஆக்கப்படும் ஒழுங்கு முறையில் ஒரு குறிப் பிட்ட சீரான ஒழுங்குமுறை உண்டு. (இவ்வொழுங்கு முறை யப்பாவிய மொழியிலும் ஒரே தன்மையாக அமைந்துள்ளது.) :

உ+ம் : தமிழ் - நடத்தப்பட்டதன்றுங் கொல்லோ.

யப் : yuka - se - rare - nai - deshiyo - ka

9. இடைச் சொற்கள் பெயர் வினைச்சொற்களின் பின்னால் தொடர்வன :

உ+ம் : தமிழ் : அருளும் அன்பும் அறனும்

யப் : meguni - mo ai - mo tutome - mo

அடவிகீடு I

		தமிழ் மொழி			
		தன்மை	பூர்க்கை	நிச்சய மிஸ்லாது	படர்க்கை
பொருள்	Ko	So	Ka (a)	i	ஆ
	Ko-re	So-re	Ka-re (a-re)	இஆ	அஆ
	Ko-Ko	So-ko	Ka-siko (a-soko)	இங்கு	அங்கு
இடம்	Ko-ti	So-ti (so-nata)	Idu-ti	இங்கே	அங்கே
தீசுச்	Ko-no (Ko-nata)	So-no	Ka-no (a-no)	இவ்விடம்	எவ்விடம்
தோட்டாபு				இந்த	அந்த

10. வினு வாக்கியத்தில் சொல்லிறுதியில் வினுவிடைச் சொல் சேர்வது :

உ+ம் : தமிழ் : யாது செய்வாங்கோல்

யப் : nani - wo suru ka

தமிழ் : ஓரி கொல்லோ அல்லன் கொல்லேய
யப் : ori ka foka - no fito ka

11. பிரதிப்பெயின் ஆக்க நிலையிலே, யப்பானிய மொழி யிலேயுள்ள ko, so, a, do என்பவற்றின் ஒழுங்குநிலையொன்றுண்டு. மேலும், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களிலும் நிச்சயமில்லாத இடங்களில் வரும் பிரதிப் பெயர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்குநிலையிலேதான் அமையும் தன்மையுடையன. இந்த தன்மையானது தமிழ் மொழியிலும் ஒரேமாதிரியாக உள்ளது. தமிழ்மொழியில் இ, உ, அ, எ என்பவற்றின் தன்மையிலும் ஒழுங்குநிலை உண்டு. இவற்றினை ஒரு அட்டவணையாகத் தந்துள்ளேன் :

அட்டவணை I பற்றிக் கவனிக்க வேண்டிய குறிப்புகள்.

1. உயிரொலி ஒற்றுமை (26)¹ மெய்யொலி ஒற்றுமை (6) யாலும் யப்பானியமொழியின் so வுடன் தமிழ் மொழியின் உ ஒற்றுமையுடைய தென்பது பெறப்படுகிறது.

2. Heian காலத்தின் பின்னர் தோன்றியுள்ள படர்க்கைகளிலே உ வானது, Ka-a என ஒலிமாற்றமடைந்ததென்னலாம். அது ஆரம்பகாலத்து இலக்கிய ஆவணங்களில் காணப்பட்ட அம்சமென்றும் கொள்ளலாம்.

ஆரம்பகாலத்திலிருந்த அம்சமெனில், யப்பானியமொழியின் உ வுடன் தமிழ் மொழியின் அந்துமையுறுகிறதென்று கூறலாம்.

1. நிதோங்கொ இஸ்ன் என்னும் நூலின் முற்பகுதியில் யப்பானிய உயிரொலி O தமிழ் உயிரொலி உ வுடன் ஒற்றுமைப்பட்டதென்பதற்கு 26 உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

3. நிச்சயமற்ற இடத்தைச் சுட்டுகின்ற யப்பானியமொழியின் i யானது, தமிழ்மொழி எ யுடன் ஒற்றுமையுறும். இது உயிரொலி ஒற்றுமை (4) வினாவும் ஒற்றுமையுற்றிருக்கிறது.

4. இக்காரணங்களால் முன்னிலை, படர்க்கை, நிச்சயமற்ற இடங்களின் பிரதிப்பெயர்களின் அடிக்கொற்கள் யப்பானியமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக் குமிடையே ஒற்றுமையைக் காட்டுகின்றனவாக அமைகின்றன.

12. தமிழ்மொழியில் வினைச்சொல்லின் இறுதிநிலையில் பாலுணர்த்தும் விகுதிகள் இனைவது சங்க காலத்தின் முன்னர் இல்லாமலிருந்திருக்க வேண்டும். திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அண்மைநிலை மொழி யான மலையாளத்தில் இவ்வாறு இனைவதில்லை. இதனால் பாலுணர்த்தும் விகுதிகள் பிற்காலத்தில் தோன்றி யிருக்க வேண்டும். இதனால் இப்பண்பு யப்பானியமொழியுடன் அடிப்படை நிலையான வேறுபாடன்று.

முன்னரும் கூறியதுபோல, இவைபோன்ற வகைப் பாட்டு ஆய்வு நிலையான அம்சங்களிலே எவ்வளவு ஒற்றுமையான இடங்கள் இருப்பினும், இவைமட்டும் யப்பானியமொழியுடன் தமிழ்மொழியது தொடர்பினை நிலைநாட்ட உதவா. முன்னர்க் கூறியதுபோல, தற்கால ஆங்கிலமொழியுடன் சீனமொழியை ஒப்பிட்டாய்வு செய்யும்போது வகைப்பாட்டு நிலையான ஒற்றுமைகளை அதிகமாகக் காணலாம். ஆனால் ஆங்கிலமொழியுடன் சீனமொழி அமைப்பு நிலையில் முற்றிலும் வேறுபட்ட மொழியாகவுள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் ஆங்கிலமொழியிலும் பெரிய மாற்றங்கள் சேர்ந்தமை அறியப்பட்டுள்ளது. எனவே ஆங்கிலமொழியும் சீனமொழியும் இன்று வகைப்பாட்டுநிலையில் ஒற்றுமையுடையவையென்று சொல்வதற்கில்லை. அதனால் வகைப்பாட்டுநிலையான ஒற்றுமைமட்டுமே இருமொழிகளின் ஒற்றுமைப்பட்ட நிலையைக் கூறிவிடாது.

இதனால் இரண்டு மொழிகளது ஒற்றுமைத் தன்மையைத் தீர்மானிப்பது எது? இதனைப்பற்றி முன்னரும் கூறியதுபோல, யப்பானிய மொழிக்கும் நமிழ்மொழிக்கும் இடையே இலக்கணநிலையான தொடர்பு விளக்கப்படுவது அவசியமாயுள்ளது. முக்கிய அம்சங்களான இடைச்சொல் துணைவினைகளின் ஒற்றுமையை ஒலி இலக்கண விதிமுறை கலைச் சான்றாகக்கொண்டு விளக்கவேண்டும். இவ்வொற்றுமைப் பண்புகளின் தொழிற்பாட்டினுடைய பொதுத் தன்மையின் வீதத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். இவ்வாறுமையும் இடைச்சொல், துணைவினைகளை ஆக்கநிலையில் கண்டு, முடிவு கொள்ளுவது அவசியமாயுள்ளது. தொகுத்தசொற்களின் ஒற்றுமை, பண்பாட்டு நிலையான சான்றின் ஒற்றுமைக்கு ஆதாரமாக நிற்க முடியுமானால் அது ஒப்பிட்டுக் கருத்துக்கும், நம்பத்தகுந்த அம்சமாகவும் அமைந்துவிடும்.

இத்தகைய நோக்கிலிருந்து, இடைச்சொல், துணைவினைகளின் ஒற்றுமையைக் கீழ்வருமாறு ஆராய்வோம். முதலில் நான் ஒப்பிட்டின் தன்மையைக் காட்ட, முழுமை நிலையாக அதைக் காணக்கூடிய அட்டவணையைச் செய்ய விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து தனித்தலியான ஆய்வுசெய்து பின்னர் தொகுப்புநிலையிலே அவற்றின் உண்மையை ஒற்றுமையைக் காணமுடியுமா அல்லது முடியாதான்பதையும் நுண்ணூய்வு செய்யவுள்ளேன்:

மறுபக்கத்தில் உள்ள இவ்வட்டவணையை நோக்கும் போது (தமிழும் யப்பானிய மொழியும்) ஒற்றுமையுடைய மொழிகள் என்று கூறும் விடயத்தை இலகுவாக விளங்க வைப்பது கஷ்டமென்று எண்ணக்கூடும். இது தமிழ் மொழியின் இடைச்சொற்களின் முதனிலையிலே உயிரொலிகள் இணந்திருப்பதால் ஏற்படும் பிரச்சனையாகும். யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல், துணைவினைகளில் சொல்முதனிலையில் உயிரொலிகள் இல்லாத அம்சம் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்மொழி.	{ அத்து	{ இன்	{ அக, அகம்	{ இன்
யப். மொழி.	{ tu	{ no	{ ga	
	{ ஒடு	{ உம்	{ உம்	{ ni

யப்பானிய மொழியுடன் தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல், துணைவினைகளான ஒப்பு.

ய. மொழி	த. மொழி	ய. மொழி	த. மொழி
பு நோ	அத்து, அது இன் அக, அகம் இன் ஒடு	பை நா	ஆத்து, ஆது இன் அக, அகம் இன் ஒடு
வாய் நம்	ஆ உம்	பை நா	ஆ உம்
கோ, கோல் யா > ஏ > ஐ	கோ, கோல் யா > ஏ > ஐ	சூ நா	தத்து, இர் அர், இர்
4. பிற தொழில்நிலை : தேவை.	2. துணைவினைகள் 1. பிறவினை மாற்றுமைப்பு :	4. பிற தொழில்நிலை : தேவை.	1. பிறவினை மாற்றுமைப்பு :
(1) வேற்றுமை இடைச்சொல். பெயரைத்தொடர்ந்து பெயரில் முடிவது.	(2) தொடர்சூர்ய இடைச்சொல். வினைகளை இடைச்சொல் முடிவது. (எழுவாயாக நின்று தீர்க்கொடுப்பது. வாக்கியத்தின் நிலைப்பாட்டிற்குப் பொறுப்பானது. வேற்று கையில் தொடர்பற்றுது.)	(3) முடிவு நிலைத்தொற்றம். பிறவினையின் முடிவு நிலைத்தொற்றம் தொடர்நிலைத் தேவை.	(3) முடிவு நிலைத்தொற்றம். பிறவினையின் முடிவு நிலைத்தொற்றம் தொடர்நிலைத் தேவை.
3. காலம் இறந்தகாலம் எதிர்க்காலம்	3. காலம் இறந்தகாலம் எதிர்க்காலம்	4. பிற தொழில்நிலை : தேவை.	4. பிற தொழில்நிலை : தேவை.

மேலும் தமிழ்மொழியின் இடைச்சொற்களான அ, இ, உ, ஒ என்னும் மொழி முதனிலை உயிரொலிகள் யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொற்களிலே காணமுடியாதவையாகும். இதனால் இவ்விரு மொழிகளையும் ஒற்றுமையுடைய மொழிகளைக் காண்பது முடியுமா முடியாதா என்ற பிரச்சனை தோன்றுகிறது. முன்னர் நான் எடுத்துக்காட்டிய சொற்களின் ஒப்பிட்டிலே, தமிழ் மொழியிலே இதுபோன்ற சொல்முதனிலைகளின் உயிரொலியின் விடுபட்ட அமைப்பைக் காட்டும் உதாரணங்கள் ஒன்றேனும் கிடைக்கவில்லை. அத்துடன் யப்பானிய மொழியில் உயிரொலியின் விடுபாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமோ என்பதையும் ஆராய்வேண்டின்னாது.

யப்பானிய மொழி, வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே ஒரு சொல்லின் இறுதி அசைநிலை பொதுவாக உயிரொலியிலே முடிவுறுகின்ற மொழியாயுள்ளது. இத்தன்மையால் இடைச்சொல்லின் முதனிலையிலும் சிலசமயம் உயிரொலி இருப்பது உண்டு. அது தொடர்ந்துவரும் பெயர், இன்னும் விணையின் இறுதி நிலையிலும் இருக்கும் உயிரொலி யுடன் சேர்க்கையில் இடைச்சொல்லின் மொழி முதனிலையின் உயிரொலி நிச்சயமாக உயிர் ஒலித் தொடர்பை அதிகமாக்குகிறது. அதாவது ஒலியளவைக் கூட்டுகிறது. ஆனால் பழைய யப்பானிய மொழியிலே உயிரொலியின் தொடர்பு முற்றிலும் விடுபட்டதாயிருந்தது. அது தொடருமிடத்து அவற்றிடையே மெய்யொலியைப் புகுத்திய நிலையும் காணப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டு உயிரொலிகள் தொடருமிடத்து உயிரொலியைங்கறை விட்டுவிடுவதே பொதுவானதாகவிருந்தது. இன்னும் பழைய யப்பானியமொழியிலே இடைச்சொற்கள் உயிரொலியில் ஆரம்பிக்கும் தன்மை முற்றுமாக இல்லை. wasukani [i] என்னும் உதாரணத்தில் [i] ஒரு இடைச்சொல். இருப்பினும் இது [yi] போல உச்சரிக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை.

மறுபக்கம் தமிழ்மொழியிலே மெய்யொலியில் முடியும் சொற்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் அவற்றின் பின்னே உயிரொலியில் ஆரம்பிக்கும் இடைச்சொல்லாயினும், அவை எளிதில் இணைய முடியும். இன்னும் உயிரொலியிலே ஆரம்பிக்கும் இடைச்சொற்கள் உயிரொலியிலே முடியும் சொற்களில் இணையும்போது இடையேய், வ், ர், க் போன்றவை சேர்க்கப்பட்டன. அல்லது நிலைமொழியின் சொல்லுறுதி நிலை உயிரொலியோ பின் வருகின்ற இடைச்சொல்லின் ஆரம்ப உயிரொலியோ ஏதாவது ஒன்று சந்தி நிலையில் விடுபடுகிறது.

உதாரணமாக,

டு + இன் = டிலின் வ இலைந்துள்ளது

சேம்பு + இன் = சேம்பின் வ விடப்பட்டுள்ளது.

என அமையும்.

யப்பானிய மொழியிலே பெயர்ச்சொல்லோ விளைச்சொல்லோ பின்னால் இடைச்சொல்லை இலைக்குமிடத்து, இலையும் இடைச்சொல்லின் முதனிலை உயிரொலியாக இருப்பின் இடையிலே மெய்யொலியைச் சேர்க்கும் தன்மை உயிரொலி உண்மையாய் விடப்பட்டதென்று கொண்டால், யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல்லுடன் தமிழ் மொழியின் இடைச்சொல் ஒற்றுமைப்படுகின்றதெனக் கொள்ளுமிடத்து, தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல்லின் முதனிலை உயிரொலியை விடுகின்ற நிலையிலேதான் இரு மொழிகளின் இடைச்சொற்களும் ஒற்றுமையுறுகின்ற அம்சத்தைக் காணமுடியும். பின்னே தரப்போகின்ற இடைச்சொல், துணைவிளைகளின் மெய்யொலி ஒற்றுமையானது, முன்னர் காட்டிய பெயர், பெயரெச்சம், விணை ஆகியவற்றின் சொல்லடியின் உயிரொலி ஒற்றுமையின் அமைப்பினைவிட முற்றிலும் ஆதாரமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

2. யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல்லுடன் தமிழ் மொழி இடைச்சொல்லின் ஒப்புமை.

யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொற்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவை.. இங்கே அவற்றுள் பயன்பாட்டு எண்ணிக்கையில் பெரும்பாலானவற்றைத் தமிழ்மொழியுடன் ஒப்பீடு செய்து, அவை ஒற்றுமையுடையனவா இல்லையாவென்பதை தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். யப்பானிய மொழியின் பழைய இலக்கியத்தொகுதிகளினுள்ளே, அளவில் மிகப்பெரிய தொகுதிகளில் ஒன்று கெஞ்சிமொன்கதரியாக இருக்கிறது.

இங்கே, கெஞ்சிமொனகதரி புதிய விளக்கம் போதுச் சொல் அட்டவணை (1952) என்பதைப் பயன்படுத்தி கெஞ்சிமொனகதரி யின் இடைச்சொற்களின் பயன்பாட்டு எண்ணிக்கையைக் கணக்கிடுகையில், அதன் முழுச் சொற்களின் பிரயோக எண்ணிக்கையின் தொகையான 400 000ல் இடைச்சொல், நூலைவினைகள் நிலையில் ஏற்குறைய கூடுதல் 200 000 சொற்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளே பயன்பாட்டு எண்ணிக்கையில் பெருமளவான இடைச்சொற்கள் 10 வகை உண்டு. இவற்றுடன் பழைய இலக்கியவழக்கில் முக்கியம்பெற்ற 2 சொற்களையும் சேர்த்து, 12 இடைச்சொற்களை இங்கே விளக்கவுள்ளேன். கெஞ்சிமொனகதரி யின் பயன்பாட்டு எண்ணிக்கையுடன் 8ம் நூற்றுண்டின் சொல்லமைப்பை (ஆங்கில எழுத்துக்கீல) காட்டி அடுத்த வரிசையில் ஒற்றுமையாகக் காணப்படுகின்ற தமிழ்மொழியின் இடைச்சொற்களையும் அட்டவணையாக இணைத்துப் பின்னால் தந்துள்ளேன். தமிழ்மொழி யின் இடைச்சொற்கள், முற்றிலும் சங்ககாலத்து தொகுதிகளின் இடைச்சொற்களே. பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுபவையாக உள்ளவற்றையே எடுத்துள்ளேன். சங்க இலக்கியத் தொகுதிகளின் சொற்பயன்பாட்டு அட்டவணை இன்னும் வெளியிடப்படாததால் தமிழ் மொழியின் இடைச்சொற்களின் பயன்பாட்டு எண்ணிக்கையைத் தனித்தனியாகத் தரமுடியவில்லை.

இடைச்சொல் பயன்பாட்டு எண்ணிக்கை	8-ம் நூற் அமைப்பு	தமிழ் மொழி இடைச்சொல்
(19539)	no	இன்
(13869)	ni	இன்
(12090)	mo	உம்
(10917)	te	து
(9839)	(wo)	(ஜ)
(9837)	to	ஓடு
(8971)	Fa	வாய்
(5442)	(ba)	—
(2111)	ya	யா> ஏ
(1228)	ga	அகம், அக
(733)	ka	கோ, கொல்
(8-ம் நூ. பழைய சொல்)	tu	அத்து, அது

1. இடைச்சொல் wo வும் ba வும் பற்றிய கருத்து.

பயன்பாட்டு எண்ணிக்கையின் பெருமளவான இடைச்சொற்களினுள்ளே தமிழ்மொழியுடன் ஒற்றுமையைக் காணமுடியாதவையாக wo வும் ba வும் அமைகின்றன. wo வானது செய்ப்படுபொருளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்ற இடைச்சொல்லாக யப்பானிய மொழியிலே இருக்கிறது. யப்பானிய மொழியிலே செய்ப்படுபொருளை உணர்த்தும் பண்பினைக் காட்ட 8 ம் நூற்றுண்டிலே இடைச்சொல் wo பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் செய்ப்படுபொருளை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இடைச்சொல் இல்லாதிருந்திருப்பினும், அவ்வளவு வேறுபட்டிருக்கவில்லை. இப்பண்பு தற்கால யப்பானிய மொழியிலும் ஒன்றுகவே உள்ளது. பின்வரும் வாக்கிய அமைப்புக்கள் இதனை விளக்கும்.

1. Gohan tabetaka — சோறு சாப்பிட்டாயா?

2. Tabako suika - புகையிலே குடிக்கிறுயா?

இவ்வாக்கியங்களில் wo பயன்படுத்தப்படாமலே செய்ப்படு பொருள் உணர்த்தப்படுகிறது.¹ இத்தகைய உதாரணங்கள் மன்யோக இலக்கியப் பாடல்களிலும் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

உ+ம: Ko moyo miko△ moti

கூடை எழிற் கூடை கொண்டு .

fukusi moyo mibukusi△ moti

குந்தம் எழிற் குந்தம் கொண்டு

kono oka ni na△ tumasu ko

இக் குன்றில் குழை பறிக்கும் குறுமகள் .

(மன்யோக : 1)

இப்பாடலில் அடையாளமிடப்பட்ட இடங்களிலே இடைச்சொல் wo இருப்பின் செய்ப்படுபொருள் தெளி வாய் இருக்கும். ஆனால் wo சேர்க்கப்படவில்லை. இது போன்ற உதாரணங்கள்.

mikusa△ karipuki (மன் : 7) புல் வெட்டுக்கட்டு.

tuki△ mateba (மன் : 8) நிலா காத்து நிற்பின்

karifo△ tukurasu (மன் : 11) குடல் செய்வோம்.

ame no sita△ sirasimesisi△ (மன் : 29)

விண்ணனின் கீழ் பொழுந்தது.

என எண்ணிக்கையில் அடங்கா அளவிலுள்ளன. எனினும் யப்பானிய மொழியிலே செய்ப்படுபொருளைக் காட்டுகின்ற இடைச்சொல்லான wo வானது தேவையற்ற ஒன்றுகீ விடவில்லை. மறுமொழி கூறுமிடத்தை விளக்கும் அசை நிலையாகப் பயன்பட்ட wo அந்தநிலையிலிருந்து வேறுபட்டு காலப்போக்கில் செய்ப்படுபொருளை உணர்த்தப் பயன்படுத்தப்படத் தொடங்கியது எனக் கூறலாம்.

இந்திலை தமிழ்மொழியிலும் ஒன்றுகவே உள்ளது. செய்ப்படுபொருளை உணர்த்துகின்ற இடைச்சொல் ஜு சங்ககாலத்திலிருந்து பயன்படுத்தப்பட்டதற்கு உதார

1. அதாவது. இவ்வாக்கியங்கள் முறையே: (1) Gohan wo tabetaka (2) Tabako wo suika என உண்மையில் அமைய வேண்டும். ஆனால் wo வராமலேயே செய்ப்படுபொருள் உணர்த்தப்படுகின்றது.

ணங்கள் உண்டு. தமிழிலும் செய்ப்படுபொருளை உணர்த்து வாதற்கென தனியாக இடைச்சொல் இருக்கவில்லை. அது வியப்பிடைச் சொல்லாகப் பெருமளவில் பயன்பட்ட ஜு விலிருந்து திரிபடைந்து செய்ப்படுபொருளை உணர்த்து வதற்கு பயன்பட்ட அமசமாகவுள்ளது. யப்பானிய மொழி யிலுள்ள wo வுக்கும் தமிழ்மொழியிலேயுள்ள ஒக்குமிடையில் ஒலியமைப்பு ஒற்றுமையில்லை. அதனால் இவை இரு மொழிகளினதும் பிரிவுபட்ட நிலையின் பின்னர் அந்தந்த மொழிகளின் சொற்களில் பயன்பட்டு வளர்ச்சியடைந்த நிலையென்றும் எண்ணலாம்.

இன்னும் ba வினதும் ஒற்றுமையான இடைச்சொல்லைத் தமிழ் மொழியில் காணமுடியவில்லை. ஆனால் ba வானது சிலவேளை அனுமானத்தினை விளக்கும் துணை வினையுபடன் இடைச்சொல் Fa வும் இணைந்தே புதி தாக அமைந்த இடைச்சொல்லாக (mufa→mfa→mba →ba) வந்தது எனலாம். அது ஆரம்பத்தில் எதிர்கால நிகழ்வை மட்டும் புலப்படுத்தும் இடைச்சொல்லாக இருக்கவில்லை. பிற்காலத்தில் இவ்விடைச் சொல் வாக்கிய முடிவு நிலையிலும் பயன்படுவதாயிற்று. இத்தகைய அமைப்பிலே ba இறுதி நிலையாக அமைவதை விளக்கும் உதாரணங்கள் மன்யோகவில் அதிகம் உண்டு.) இதனாலே ba வும் யப்பானியமொழி தமிழ்மொழியிலிருந்து பிரிந்த பின்னர் தோன்றிய இடைச்சொல்லாக அமையலாம். இதனால் தமிழ்மொழியிலும் இதற்கு ஒற்றுமையான சொல் இல்லை. wo வுடன் ba வையும் தவிர்த்து, யப்பானிய இடைச்சொற்களைப் பின்வருமாறு வகுத்துக் கூறலாம்.

1. சொல்லொடு சொல்லின் தொடர்பை மட்டும் நிச்சியிப்பது.

அ. பெயருடன் பெயருடனுள் தொடர்கொ நிச்சியிப்பது.

[tu] [no] [ga]

ஆ. பெயருடன் வினைக்கான தொடர்பை நிச்சயிப்பது.

[ni] [to]

உ. வினையுடன் வினைக்கான தொடர்பை நிச்சயிப்பது.

[te]

2. வாக்கியத்தின் அமைப்பின் முறை; வாக்கிய முடிவின் முறையை நிச்சயிப்பது.

அ. முதல் நிலையை¹ முடிவுநிலையான அம்சமாக்கிக் காட்டுவது.

[wa]

இ. முதல்நிலையைத் தீர்மானிக்கப்படாத அம்சமாக்கிக் காட்டுவது.

[mo]

உ. வாக்கியத்தின் முடிவை வினைவாகச் செய்வது.

[ka]

எ. வாக்கியத்திலே பேசுவோனது கருத்துத்தேற்றம் எண்ணத்தை காட்டி கேட்போனின் எண்ணத்தைத் தெளிவாக்குவது.

[ya]

மேற்காட்டிய ஒழுங்கிலேயே அவை தமிழ்மொழியுடன் கொண்டுள்ள ஒற்றுமையைக் காணமுயல்வோம்.

2. யப்பானிய இடைச்சொல் [ts] வுடன் தமிழ் இடைச்சொல் “அத்து” “அது” வினுடைய ஒற்றுமை.

யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் tu² நூகாலப் பகுதியிலே³ அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கு உதாரணங்கள் அதிகம் உண்டு. கேயன் காலத்தின்⁴ பின்னர் பொதுவாக இது பயன்பாட்டிலிருந்து மறைந்துவிட்டது.

1. முதல்நிலை என்பது வாக்கியத்தின் முதனிலை.

2. tsu என்னும் தற்கால யப்பானிய மொழிலே உபயோகிக்கப்படும் இடைச்சொல், வினுடைய மொழியில் tu என அமைந்திருந்தது

3. நந (Nara) காலப் பகுதி சி. பி. 710 - 794

கெயன் Heian) காலப்பகுதி சி. பி. 794 - 1156

நற காலத்தில் tu பெயருக்கும் பெயருக்குமிடையில் வந்து [A tu B] என்னும் அமைப்பைப் பெற்று A யானது Bயின் பண்புச்சொல்லாக அமைவதை விளக்கும் தொழிற்பாட்டைச் செய்தது.

தமிழ் மொழியின் இடைச்சொல் ‘அத்து’ தற்காலத்திலும் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது சங்ககாலத்திலிருந்து (B. C. 2ம் நூ — A. D. 2ம் நூ.) பயன்படுத்தப்பட்ட இடைச்சொல்லாக, யப்பானிய மொழியின் tu வுடன் ஒற்றுமையுற்று [A அத்து (அது) B] யின் அமைப்பாகவே; பயன்படுத்தப்படுகிறது. ‘அத்து’ வுடன் ‘அது’ வானது ஒலி உயர்வின் தன்மையிலேயே பயன்பாட்டில் வேறுபட்டு நிற்கிறது.

இன்னும் யப்பானிய மொழியின் tu வுடன் தமிழ் மொழியின் அத்து, அது வும் இணைகின்ற பெயர்ச்சொற் களின் பொருட்பொதுமையிலை ஒரேதன்மையாகவுள்ளது. அவற்றை அட்டவணைப்படுத்திப் பார்க்கலாம்.
(அட்டவணை III மறுபக்கத்திலே தரப்பட்டுள்ளது)

சுருக்கமாகக் கூறின், இயற்கை உலக இருப்பின் நிலையைக் காட்டுவதில் யப்பானிய மொழியின் tu வுடன் தமிழ்மொழி அத்து (அது) ஒன்றுபட்டுள்ளது.

இவற்றின் பெரும்பகுதி ஒற்றுமையை இப்பண்பு அடக்கி யுள்ளது. கீழே இவற்றின் உதாரணங்களைத்தந்து ஒற்றுமையுடையன என்று முடிவாகச் சொல்ல முடியுமா என்பதை ஆராய்வோம்.

1. [A யில் அடங்கும் B] யின் பொருளை உணர்த்துவது. இந்நிலையில் பயன்படும் உதாரணங்கள் அதிகம். அதன் அராவாசியை விடக் குறைந்த அளவை இங்கே தருகிறேன்.

யப். (அ) ama tu ku மன்: 2887
வானத்து முகில்

(ஆ) ama tu midu மன்: 4122
வானத்து மழை

அட்டவணை III

யப்பாகவியமோழி tu தமிழ்மொழி அத்து, அது

1.	வானம் கேதாடர்பானது.	ame	tuti	(ku)	(kumō)	வானம் 'குமோ'
2.	மலை கேதாடர்பானது.	(வீண)	(திலம்)	(yama)	oki'	மலை, ஒகி' 'ரெஞன'
3.	சம்ரீலம் கேதாடர்பானது.	kuni, no,	hattake,	(sabaku)	(machi) hatake	குனி, ஒன்று, தெரடர்மீலம்
4.	கடல் கேதாடர்பானது.	(தாடு) (வயல்) (பட்டப்பை)	(nita, hanə, ife)	(niwa)	(ki)	கடல், ஹான, இஃ
5.	நிலை கேதாடர்பானது.	umi, oki, fe,	shima	(umi)	(umi)	நிலை (பரவை) (துளை) (இவு)
6.	பொழுது கேதாடர்பானது.	ute, naka, sita, oku	(mæ)	(usiro)	(ut)	உடை, நாகா, சிடா, ஒகு (மூன், பிள், பேவல்)
7.	இயற்கையினுள்பிற	siko,	yu	(erai)	(kokoro)	(ஆவையாலம்) (சுக்கம்)

- (அ) oki சு tamamo மன: 1290
கடலது பாசி
- (ஆ) oki tu ki மன: 1801
குன்றத்து கோட்டை
- (இ) tofo tu fito மன: 857
தூரத்து மனிதன்
- (ஈ) miwo tu husi மன: 3162
ஒடையறு கோல்

தமிழ் (அ) அடுக்கத்து அருவி நற: 7
(ஆ) கடவுள் ஆலத்து உரு பலி நற: 343
(இ) வானத்து மீன் புறம்: 109
(ஈ) பெளவத்து முத்து புறம்: 380
(இ) வானத்து உழை புறம்: 385
(ஈ) ஆலத்து தடவுச்சினை புறம்: 199

1. [A யில் அடங்கும் B, A யில் இயக்கும் B, A யில் தொழிற்படும் B] யின் பொருள்கள் உணர்த்துவது.
- (அ) ama tu kami மன: 904
வானத்து கடவுள்
- (ஆ) ife tu tori மன: 3310
விட்டது பறவை
- (இ) oki tu tori மன: 928
கடலது பறவை
- (ஈ) kuni tu kami மன: 904
நாட்டது கடவுள்
- (இ) yama tu mi மன: 38
மலையது தெய்வம்
- (ஈ) wata tu mi மன: 1301
கடலது தெய்வம்
- (ஏ) fe tu nami மன: 931
கரையது அலை
- (ஏ) oki tu kaze மன: 1219
கடலது காற்று

(ஐ) **oki tu kai** மன்: 153

கடலது சவள்

(இ) **tanabata tu me** மன்: 1520

நெசவுப்பாவது பெண்

தமிழ் (அ) இருங்கல் அடுக்கத்து என் ஜயர் நற்: 122

(ஆ) உலகத்து சான்றேர் புறம்: 34

(இ) கானத்து வேட்டுவர் புறம்: 202

(ஈ) வட புலத்து அரசு புறம்: 31

(ஊ) வேட்டத்து என் ஜயர். குறு: 123

(ஹ) பைம் புனத்து உழவன். குறு: 131

(எ) இருங்குட்டகத்து கலம். புறம்: 26

(ஏ) குன்றத்து உச்சி நற்: 92

(ஐ) குன்றத்து வெவ்வரைக் கவான் நற்: 171

(இ) பாக்கத்து மறுகு புலா நற்: 203

3. பக்கங்களை (மேல், நடு, கீழ், முன், பின்) உணர்த்தும் சொற்களுடன் இணைந்து வருவது.

யப்: (அ) **kami tu se** மன்: 38

மேலது அருவி

(ஆ) **simo tu se** மன்: 38

கீழது அருவி

(இ) **naka tu ye** மன்: 3239

நடுவது கிளை

(ஈ) **siri tu to** **Kojiki** 22

பின்னது கதவு

(ஊ) **mafe tu to** **Kojiki** 22

முன்னது கதவு

(ஹ) **naka tu kuni** **Shoki** 2 ம் வருடம்

நடுவது நாடு

(எ) **saki tu tosi** மன்: 783

முதலாவது வருடம்

தமிழ் (அ) தலை மேலது பாம்பு பரி: 4

(ஆ) பெண்ணை நடுவணது தந்தை சிறுகுடி.

நற்: 323

(இ) எண்ணுட்பக்கத்து திங்கள் குறு: 129

(ஈ) பலநாளும் பக்கத்தர் நாலடி: 214

(ஊ) நொச்சிக் கீழது என் மகள் அகம்: 275

(ஹ) பீடிகை முன்னது மாமலர்க்குவளை மனி: 11:57

(எ) ஏர்ப்பின்னது உலகம் குறள்: 1031

4. A நேரத்தை உணர்த்துவது. (இவை சிறிதளவிலேயே உண்டு.)

(அ) **toko tu mikado** மன்: 174

காலத்து கதவு

(ஆ) **toki tu kaze** மன்: 220

பருவத்து காற்று (பருவம் குறித்து வீசும் காற்று)

(இ) **woto tu fi** மன்: 3924

ஒன்றினது நாள்

தமிழ் (அ) கோடைக் காலத்து கொழு நிழல் புறம்: 220

(ஆ) இருள் யாமத்து இல் எலி குறு: 107

(இ) காலையது பண்பு பரி: 26

5. A யின் பண்பை உணர்த்துவது. (இவை அதிகம் இல்லை)

யப்: (அ) **shiko tu okina** மன்: 4011

முரட்டது முதுமை

(ஆ) **yu tu famura** மன்: 22

தூய்மையது கல்தொகுதி

(இ) **fana tu tuma** மன்: 3370

மலரது பெண்மை

(ஈ) **momo tu simē** மன்: 3367

நூற்றினது தீவு

- தமிழ் (அ) சிறந்த செல்வத்து அன்னை நற்: 182
 (ஆ) தீதில் நெஞ்சத்து கிளவி குறு: 106
 (இ) முருகன் சிற்றத்து... குரிசில் புறம்: 16

6. உயிருள்ளவற்றை இணைத்துநிற்பது

யப்: (அ) kafi tu mono கெஞ்சிமோனகதாரி, குமாரி சிப்பியது பொருள்

தமிழ் (அ) பறவைகளது கூட்டம்

- (ஆ) முருகனது குறிஞ்சி
 (இ) புவியது வால்
 (ஈ) மாந்தரது தொகுதி. நன்: 311

7. இவ்விடைச் சொல்லின்பின் விணை இணையும் உதாரணங்கள்: மேலும் யப்பானிய மொழி ts வுடன் தமிழ் மொழியின் ‘அத்து’ வின் ஒப்பீட்டிலே கவனிக்க வேண்டிய அம்சம் ஒன்றுண்டு. தமிழ்மொழி அத்து வின் பின்னே பெயர்மட்டும் வருவதன்றி விணையும் வந்து வாக்கியங்கள் முடிவடைகின்றன. அவற்றின் உதாரணங்கள் சில.

- (அ) பனிக்கும் பாக்கத்து உவன் வரின் எவனே நற்: 127
 (ஆ) சூர் மகள் இன்னியத்து ஆடும் நற்: 34
 (இ) வியன் புனத்து ஏற்பட வருகோ நற்: 204
 (ஈ) நெஞ்சத்து உள்ளினான் நற்: 59
 (உ) இடைச் சுரத்து இறுத்த மள்ள புறம்: 254
 (ஹ) வெண் நெல் வெண் சோறு ஏழு கலத்து ஏந்தும் குறு: 210
 (எ) திருநகர் முற்றத்து ஒரை ஆயமும் காண்தொ றும் நீர் வார் கண்ணேன் நற்: 143

யப்பானிய மொழியிலே ts பெயருக்கும் பெயருக்கு மிடையில் மட்டுமே வருகிறது. ஆனால் தமிழ்மொழி யிலே attu வின் பயன்பாட்டில் வேறுபாடிருப்பதற்குரிய

காரணத்தைப் பின்வருமாறு கூறலாம். தமிழ் மொழி யிலே பெயருக்கும் பெயருக்குமிடையில் வருகின்ற இடத்தை உணர்த்துகின்ற இடைச்சொல்லாக, தெளிவாக, ‘இன்’ இருக்கின்றது. இந்த ‘இன்’ யப்பானிய மொழியின் n வுடன் ஒற்றுமைப்பட்ட இடைச்சொல்லாக உள்ளது. ஆனால் ‘இன்’ இடைச்சொல்லின் பின்னால் விணை வருகின்ற தன்மையுண்டு. எனவே இது யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் n யுடன் ஒற்றுமையுற்றிருப்பதையும் அறிய முடிகிறது. மேலும் தமிழ்மொழியின் ‘இன்’ பின்னால் பெயரையேனும் விணையையேனும் இணைத்தும் வரும் இடைச்சொல்லாகவும் உள்ளது.

இத்தகைய உதாரணங்கள் பயன்பாட்டில் இருப்பதனாலேயே ‘அத்து’வும் முதலில் பின்னால் பெயரைமட்டும் இணைக்கின்றதாக இருந்து ‘இன்’ இடைச்சொல்லின் பாதிப்புப்பெற்று, பின்னார் அத்துவின் பின்னால் விணையும் வருகின்ற அமைப்புகள் தோன்றியிருக்கவும் கூடும்.

3. யப்பானிய இடைசொல் [no] வுடன் தமிழ் இடைச்சொல் ‘இன்’னின் ஒற்றுமை :

அடுத்து பயன்பாட்டில் மிகவும் அதிகமான [no] வுடன் தமிழ்மொழி ‘இன்’னின் ஒற்றுமையை ஆராய்ந்து பார்ப்போம். no பெயருக்குப் பின்னால்வரும். அவ்வாறு வந்து பொருள், தொழிற்பாட்டின் தன்மை, நடக்கு மிடம் என்பவற்றை உணர்த்தும். இந்த அம்சத்தில் [no] [ni] யுடன் ஒற்றுமையான தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. [no] வருமிடத்து அதன் பின்னால் நிச்சயமாக வேற்றுமை உருபேற்காத சொற்கள் (பெயர் விளி, [விணையெச்சம் + பெயர்]) வரும். [ni] வருமிடத்து விணைவரும். (இன்னும் [no] பெயரெச்சத்தொடர் ஆக்கத்தில் இடம்பெற்று வேறுபடுகின்றது. [ni] யை இணைக்கின்ற வாக்கியம் விணையெச்சத்தொடராகி வாக்கியத்தில் தொழிற்படும்.) இது விருந்து வேறுபட்டு தமிழ்மொழியின் ‘இன்’, தொழிற்பாட்டின் இடத்தை உணர்த்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்ட பயன்பாட்டு நிலையாகவுள்ளது.

- இன்னும் தெளிவாக ‘இன்’ பற்றி நோக்குமிடத்து.
1. முதனிலையில் i யைக் கொண்டுள்ளது.
 2. இன்னின் பின்னால் பெயரும் விணையும் வரும்.

இவ்விரு அம்சங்களிலுமே ‘இன்’ யப்பானியமொழி no, ni யுடன் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது.

முதலாவது அம்சம் முன்னர் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாவது அம்சத்தில், யப்பானியமொழிலே n உடன் o / i பற்றியும் அவை இணைகின்ற அம்சத்தைப்பற்றியும் அவை ஏற்றுக்கொள்ளும் சொற்கள் தொடர்பாகவும் வேறுபாடு இருக்கிறது. அந்த வேறுபாடு என்னவெனில், யப்பானியமொழியின் அசைநிலை எப்போதும் உயிரொலியிலேயே முடிவடைகின்ற சிறப்புத் தன்மையைக் கொண்டது. இங்கே இந்த சிறப்புத் தன்மையைக் கொண்டே n னின் பின்னால் o வை இணைப்பின் அவ்விடைச் சொல்லாகிய நீ வுடன் இணைவது பெயர் ஆவதைக் காணலாம். i ஜை இணைப்பின் அதன்பின் இணைவது விணையாகும். அதன்பின் இணைவது பெயரெச்சமாக அமையும் வேறுபாட்டையும் காணமுடியும். இதுபோன்ற வேறு அமைப்புக்களை நோக்கின் அவை பின்வருமாறு அமையும்.

யப்பானியமொழி
no (இடைச்சொல்)
ni (துணைவினை)

தமிழ்மொழி
உம் இடைச்சொல்
உம் இடைச்சொல்

இடைச்சொல் (no) துணைவினை (nai) ஆகியவற்றின் அம்சங்களை விரிவாக விளக்கின், n-ன் பின்னே o வையும் p வையும் இணைப்பதால் no வும் nai வும் வேறுபட்ட மைந்துள்ளன. இதற்கு உதாரணங்களும் இருப்பதால் பின்வரும் மொழியமைப்பு நிலையின் ஒற்றுமையும் தெளிவாக்கப்படும்.

யப்பானியமொழி
no
ni

தமிழ்மொழி
in இன்
in இன்

அடுத்து யப்பானியமொழியின் no வுடன் தமிழ்மொழியின் ‘இன்’ னின் ஒற்றுமையை ஆராய்வோம்.

1. நிலம், பொருள் ஆகியவற்றின் தொடர்பான அம்சத்தைக் காட்டுவது.

யப்: அ. yama siro no (இருக்கும்) sagaraka yama no (இருக்கும்) சகரமலையின் மலைப்பக்கத்தின் yama no ma மன: 481 மலையின் வாய்

ஆ. awo yama no (இருக்கும்) mine no (இருக்கும்) sira kumo அவோமலையின் முனையின் வெண் முகில் மன: 377

தமிழ்: அ. விசம்பின் வெண் திங்கள் புறம்: 400
ஆ. பரம்பின் பனிச்சனை புறம்: 337

2. உரிமைநிலை, உரிமையாளர்களின் நிலையை விளக்கிக் காட்டுவது.

யப்: (அ) natu no yuku wosika no tsu no மன: 502 கோடைஷயல் செல் கலையின் கொம்பு

(ஆ) miko no mikado மன: 168 இளவரசரின் கதவு

(இ) tawayame no kusige மன: 509 சேங்கியின் சீப்புப்பெட்டி

(ஈ) fitomina no inoti மன: 922 மக்களின் உயிர்

தமிழ் (அ) கொக்கின் கூர் அலகு நற்: 100

(ஆ) கல்லின் நன்னிறம் நற்: 25

(இ) வேணில் கோங்கின் பூம்பொகுட்டு புறம்: 321

3. இயக்கம், தொழிற்பாட்டின் இடம் அல்லது வினை முதலை விளக்கிக் காட்டுவது.

யப: (அ) **ama no** (எரியும்) izari (நெருப்பு) மன: 3672
வலைகுளின் சூள்

(ஆ) **cfekimi no** (சொல்கின்ற) mikoto kasikomi
அரசரின் பணிப்பு மன: 4328

தமிழ் (அ) முது பெண்டின் காதல் அம் சிறு அன் புறம்: 276
(ஆ) பங்குளி விழவின் உறந்தை நற்: 234

4. பண்பின் தன்மையை விளக்குவது. பண்புகளை விளக்கும் அமைப்பாக நிற்பது.

யப: (அ) **kurenawi no yasifo ni simete**
செம்மையின் உப்பில் தோய்த்து
(ஆ) **midariwo no** (போன்ற) nagaki kokoromo
குலைந்தததன் ஆழ் இதயமும்
omofoyenukamo^{எண்ணுங்கொல்லோ} மன: 1413
(இ) **yaku sifo no** (போன்ற) karaki (வலிய) kofi
எரியுப்பின் கடுங் காதல் மன: 2742

தமிழ் (அ) மூசின் இரங்கி செல் மழை. நற்: 197
(ஆ) அட்டரக்கு உருவின் வட்டுமுகை ஈங்கை நற்: 193

5. பாழுதை விளக்கிக் காட்டுவது.

யப: (அ) **faru no fana** மன: 3965
வெனிலின் மலர்
(ஆ) **aki no yo** மன: 546
காரின் இரவு
(இ) **kefu no kosame** மன: 1090
இன்றைய சிறுமழை
(ஈ) **sangetu bakari no yefegure ni** மகுந்தி: 197
மும்மாதம் வரையின் மாலைகளில்
(உ) **nigetu uma no fi no akatsuki**
இரண்டாம்மாத மாவின் நாளின் விடிவு
மகுந்தி: 158

தமிழ் (அ) இரவின் இன்துணை குறு: 226
(ஆ) மாசியின் பணிக்குளிர் கொடிது
(இ) ஜப்பசியின் அடைமழை நன்று

6. எண்ணிக்கையை விளக்கிக் காட்டுவது

யப: (அ) **fitotuki no nigorereru sake** மன: 338
ஒரு குடும்பத்தின் கலங்கல் கள்

(ஆ) **futatu no isi** மன: 813
இரு கற்கள்

(இ) **yaso no timata** மன: 3812
எண்பதின் குறுக்குத் தெருக்கள்

(ஈ) **tiyorozu no ikusa** மன: 972
ஆயிரத்தின் வீரர்கள்

எண்ணிக்கையைக் காட்டும் தமிழ் மொழியின் ‘இன், வீன் உதாரணங்கள் குறைவாகையால் தற்கால உதாரணங்களையும் தருகின்றோம்.

தமிழ் (அ) இரண்டின் உள் ஒன்று புறம்: 344
(ஆ) மூன்றின் ஒரு பங்கு ஒன்று ஆகும்.

7. தகைமை அல்லது பொருண்மையை இணைத்துக் காட்டுவது.

யப: (அ) **oto no mikoto** மன: 1804
உணவுக்கச்ச (நோக்கு) அனைய இளையோனின் அரசருமாரான்

(ஆ) **waga seo no kimi** மன: 4010
என் காதலின் நீ

(இ) **okuyama no maki ki no itado** மன: 2519
ஒரு மலையின் கதிரைமரத்தின் கதவு

தமிழ் (அ) குருதிப் பூவின் குலை குறு: 1
(ஆ) நட்பின் இன்நோய் குறு: 199

8. மேல், கீழ் நிலைகளின் ஓப்பீட்டைச் செய்யும் நிலைகளை விளக்குவது.

யப: (அ) **tatibana no sita fuku kaze** மன: 4371
தோடையின் கீழ் வீச காற்று

(ஆ) ama kumo no sita naru fito wa மன: 3329
மழைமுகிலின் கீழ் ஆகு மனிதன்

தமிழ் (அ) நீர்நிலை நிவப்பின் கீழும் புறம்: 6

இத்தகைய ஒப்பீடுகளைக் கொண்டு யப்பானிய மொழி யின் இடைச்சொல் ன் வுடன் தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல் இன் ஒற்றுமையான பிரயோகத்தையே பெரிதும் கொண்டுள்ளமையால், இருமொழிகளும் ஒற்றுமையுடையன வென்பதும் சாத்தியமாகின்றது.

4. யப்பானிய இடைச்சொல் [ga] வுடன் தமிழ் இடைச்சொற்கள் அக, அகம் என்பவற்றின் ஒப்புமை:

1. யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் [ga] வின் சிறப்புறை:

யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் [ga] வின் பிரயோகத்திலே, பழைய இலக்கியமொழிக்கும் புதிய மொழிக்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடு தோன்றியுள்ளது. இருமொழிகளின் ஒப்பீட்டுத்தன்மையை இம்மொழிகளின் பழைய பயன்பாட்டில் வைத்தே நோக்கப்படல் வேண்டும். அப்பயன்பாடு காலப்போக்கில் மாற்றம் பெற்றதைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கவனங்கூறுவதும் அவசியமாகும்.

இடைச்சொல் [ga] வின் பயன்பாடு தற்காலவழக்கிலே

(1) விவரண வாக்கியத்தில் எழுவாயை உணர்த்தி நிற்கும்.

உ+ம் ame ga furu
மழை பெய்கிறது.

(2) தொடர்புபடுத்துகின்ற இடைச்சொல்லாகி எதிர் மறைப் பொருளின் தன்மையை விளக்குவது.

உ+ம்: itte mita ga inakatta
சென்றே கான முடியவில்லை

(3) உணர்ச்சிப் பொருளாக எழுவாயில் நிற்பது.

உ+ம்: sake ga nomitai
கள் குடிக்கவேண்டும்

என்பனவாக இருக்கிறது.

ஆனால் வரலாற்றுப்போக்கு நிலையில் [ga] வின் பயன் பாடு மிகவும் வேறுபட்டுள்ளது. இன்னும் தற்கால வழக்கிலே மாறுபட்டிருப்பது கவனிக்க வேண்டிய சிறப்பான அம்சமாகவும் உள்ளது. இதை எண்ணும்போது முதலில் பண்டைய யப்பானிய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையின் தன்மையிலிருந்து இச்சொல் பற்றிப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

பழைய யப்பானிய மக்களின் வாழ்க்கையில் வரை வெல்லையின் தன்மையிலே, அடிப்படையான நிலையில் முக்கியமான அம்சங்களாக, uti உம் soto ஏும் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. uti என்பது தாய் பிள்ளை போன்ற இரத்த உறவுடன் கணவன், மனைவி, எச்மான், வேலைக் காரன் போன்ற தொடர்பில் உள்ளவர்கள் கூட்டுறவாக வசீக்கின்ற இடமாகும். இத்தகைய மனிதர்கள் கூட்டு நிலையில் ஒரு அங்கத்தவராக uti யிலே வாழ்வது, ஒன்றி சீண்டது நெருக்கமாயிருப்பது. நெருக்கநிலையான வாழ்கை நடக்கின்ற இடமாக, uti என்பது, கட்டடங்களால் குழப்பட்ட பகுதியில் வேலியால் எல்லைப்படுத்தப்பட்ட உட்பிரதேசம் எனலாம். இதனை நேரக்கணக்கில் சொன்னால், மணிக்குள் என்றே, வரை என்றே பொருளைத் தரும். உதாரணமாக, fatati ga uti (கெஞ்சிமொனகதாரி) ‘இருபதிற்குள்’ என்று பிரயோகிக்கும்போது 20 வயது வரையுள் என்ற பொருளைத்தருவது. இதற்கு எதிர் பொருள் தருவது soto என்பதாகும். நற காலத்துச் சொல் வழக்கிலே சொன்னால் to என்றுள்ளது. to என்பது அறைக்கு வெளியே, சுதாவுக்கு வெளியே, வேலிக்கு வெளியே இன்னும் வெளிப்புறமிருக்கும் ஆன் எனவும் அமையும். அரண்மணியாக இருந்தால் misu no gai என்பதை to என்பார். நற காலத்தில் tohito (வெளி ஆன்) என்று கூறின் நகரத்திற்கு வெளி ஆன் என்ற

பொருளிலே கிராமத்து ஆன் எனப்பொருள் தந்தது. மேலும் to வானது அறியாத பொருளின் தன்மையான இடமாக, பயத்தின் தன்மையான, பேய் போன்றன உறையுமிடமாகவும் இருந்தது.

யப்பானிய மொழியின் பிரதிப்பெயர்கள் ko அமைப்பு so அமைப்பு, a அமைப்பு (இன்னும் ka அமைப்பு) என்னும் 3 வேறுபட்ட அமைப்புடையன. uti யின் தன்மையை விளக்குபவை koko, kore, konata, koti போன்ற ko அமைப்பின் பிரதிப்பெயர்களாகும். soto வின் தன்மையை விளக்குபவை kasiko, kare, kanata (பிறகாலத்தில் asiko, are, anato) போன்ற ka அமைப்பு, a அமைப்புப் பிரதிப்பெயர்கள் பயன்பட்டன. மேலும் uti, soto வின் கருத்துடன் பிரதிப்பெயர்களின் அடிப்படை அமைப்பான ko, so, a வினது அமைப்புகள் சேர்ந்துள்ளன. இந்த uti என்னும் கோட்பாடு உரிமைத் தன்மை, உரிமையாளர் எனபவற்றையும் விளக்கும். uti யில் இணைகின்ற அம்சத்தை உணர்த்துவதற்கு இடைச்சொல் [ga] வைப் பயன்படுத்தினர். soto வின் இணைகின்ற மனிதனின் உரிமை இணைப்பைக் காட்ட இடைச்சொல் [no] வைப் பயன்படுத்தினர்.

ama no siyaku koromo
அந்தலாளின் உப்பு எரி ஆடை

masurawo no tomo
அறிஞரின் நண்பன்

madusiki fito no titifata
வறியவனின் பெற்றேர்

என்பவற்றிலே நெற்தவான், அறிஞர், வறியவன் என்பன soto வாக இருக்கின்றன. இடைச்சொல் [ga] [waga-kuni (என்நாடு)] போன்ற உதாரணத்திலே பெயர்த் தொடர் A யானது பெயர்த்தொடர் B யுடன் சேர்ந்து வருவது அடிப்படை அமைப்பாகவுள்ளது. இவ்வும் சத்திலே இது இடைச்சொல் [no] வுடன் ஒற்றுமை யடையதாக இருக்கிறது. ஆனால் பெயர்த்தொடர் A

யானது [ga] வுடனும் [no] வுடனும் எவ்வாறு வேறு பாடுடையதென்பதை தெளிவாகப் பார்க்கும்போது, இடைச்சொல் [ga] ஏற்கின்ற பெயர்த்தொடரின் அரைவாசி, அண்மை நிலையைக் கொண்டிருப்பது விளக்கும். wa (நான் ware), a (என், ga), ono (onore நான் என்னும் தன்மை நிலை) என்பன தன்மை நிலையை விளக்கிக் காட்டும் சொற்களாக, waga, aga, onoga என வழங்கப் படுகின்றன.

அடுத்துப் பெரும்பான்மையாக வழக்கிலுள்ளது உறவு முறையின் தொடர்பான மனிதர்களைச் சுட்டும் பெயர் களாகும். மனைவி, என்மனைவி மக்கள், நீ, பேரன், குழந்தைகள், குமரிகள், தாய், பெற்றேர் போன்ற நெருங்கிய உறவினர்களாக இவை இருக்கின்றன. மேலும் இங்கு uti யின் அம்சமாக [ga] பயன்படுத்தப்படுகிறது. இன்னும் [ga] வின் பின்னால் விணைவருகின்ற தன்மையும் உண்டு. இவ்விடத்தில் அந்த விணையினை அடுத்து பெரும் பாலும் பெயர்வரும்.

wa ga kofuru tuma
நான் காதலிக்கும் மனைவி

இந்த அமைப்பு முடிவில் [பெயர்த்தொடர் ga] பெயர்த் தொடர்] என்னும் அமைப்பில் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ga வானது அதற்குப்பின்வரும் goto gotoshi என்பவற்றுடனும் இணையும்.

kinofusimo mikemu ga gotomo omofoyourukamo
நேற்று கண்டும் இன்னும் என்னங்கொலோ
மண்: 1807

midorigo no ti kofuga gotoku
பச்சைக் குழந்தையின் பால் பெருக வேண்டும்
மண்: 4122

மேற்காட்டியவாறு இடைச்சொல் [ga] வின் பழையகாலப் பயன்பாடு உள்ளது. தமிழ்மொழியிலும் இவ்வண்ணம் [ga] வுடன் ஒற்றுமையான சொல் இருக்கின்றதென்று

கண்டால், அது மேற்காட்டியது போன்ற அமைப்புகளும், பொருள் நிலை அடிப்படையான ஒற்றுமைத்தன்மையும் இல்லாவிடின் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

2. தமிழ் மொயின் அக, அகம் என்பவற்றின் பொருள் யப்பானிய மொழியின் கால் வுடன் ஒற்றுமையுடைய தாயிருப்பது, தமிழ்மொழியிலுள்ள அக அல்லது அகம் என்று என்னுகிறேன். அக, அகம் என்பன பெயர்ச் சொல் என்ற நிலையிலும், இடைச்சொல் என்ற நிலையிலும் பயன்பாட்டின் இருவகையான நிலையுடையனவாயுள்ளன. இத்தன்மையானது, யப்பானிய மொழியின் FA வுடன் ஒற்றுமையுடைய ‘வாய்’ என்னும் சொல் பெயர்நிலையிலும் (முனை என்னும் பொருள்) இடைச்சொல் நிலையிலும் பயன்படுவதை ஒத்திருக்கின்றது. இவ்வாறு பெயரையும், இடைச்சொல்லையும் ஒரு சொல்லே உணரச் செய்வது, அல்லது இடைச்சொல்லானது ஆரம்ப நிலையில் பெயர்ச்சொல்லாக விளங்கியதைக் காட்டக்கூடிய உதாரணங்கள் யப்பானிய மொழியிலே அநேகமுண்டு.

fakari (அளவு) → Bakkari
(fukujoshi பிரதி இடைச்சொல்)

take (நீட்டலைவு) → dake
(fukujoshi பிரதி இடைச்சொல்)

இவ்விடத்து முதலில் அக, அகம் என்னும் பெயர்ச் சொல்லின் பொருளை தமிழ் மொழி பேரகராதி யின்படி தருகிறேன். அந்த உதாரணங்களை நுனுக்கமாக ஆராய்ந்தால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கள் பின்வருமாறு ஆறுவகையாக அமையக் காணலாம்.

1. உட்பகுதி 2. உள்ளம் 3. நெஞ்சம்
4. இடம் 5. பயிர் நிலம் 6. வீடு

1. ‘உட்பகுதி’ என்னும் பொருளின் உதாரணங்கள் : நெல் வித்தகத்து நெல் முளை தோன்றும் மனிமே: 30
புனல் வரைப்பகம் புகு பொருநர்: 240

2. ‘உள்ளம்’ என்னும் பொருளின் உதாரணங்கள் : என் அகத்து இடும்பை அகம்: 107

3. ‘நெஞ்சம்’ என்னும் பொருளின் உதாரணங்கள் : இருந்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள் முலையகம் நனைப்ப விம்மி புறம்: 143

4. ‘இடம்’ என்னும் பொருளின் உதாரணங்கள் : பிறர் பினியகத்திருந்து பீடுகாழ் முற்றி பட்டின: 221

5. ‘பயிர்நிலம்’ என்னும் பொருளின் உதாரணங்கள் : துளங்கு நீர் நீர்வியலகம் ஆண்டு பதிற்று: 44
வியலகம் வெம்ப அகம்: 242

மேற்காணும் பல்வேறு உதாரணங்களைப் பார்க்கும் போது, அக, அகம் என்பன பொருளின் ‘உட்பகுதி’ என்னும் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பின் வளர்ச்சி நிலையில் ‘உள்ளம்’, ‘நெஞ்சம்’ என்பவற்றின் பொருளையும் கொண்டமைந்தது என்ற விளக்கத்தைப் பெறமுடிகிறது. இவ்வாறே இடம், பயிர்நிலம், வயல்நிலம் எனப் பயன்படுமிடங்களிலும், பகைவர், பாதுகாவலர், நடுவேதனித்துவமான இடம்போல, இன்னும், தனிப்பட்ட எல்லையாக அமைந்த பிரதேசத்தினுள்ளே பிரத்தியேக கவனிப்புள்ள வயல்நிலம், என்பனவற்றுடன் உட்பகுதியினது பொருளின் நிலையான தொடர்பை விளக்குகிறது. யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் கால் உடம் உட்பகுதி (uti) யின் பொருள் தருவதால் இந்த உடம் வுடன் தமிழ்மொழியின் ‘அக’ என்பதன் பயன்பாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, அடிப்படை நிலையில் மிகவும் நெருங்கிய ‘உட்பகுதி’ என்கின்ற பொருளில் இரண்டும் பொதுமை நிலையைக் கொண்டிருப்பது தெளிவாகும். இத்தகைய விளக்கத்தை வைத்தே இடைச்சொற்களான அக, அகம் என்பனவற்றின் பயன்பாட்டை நோக்கி, யப்பானிய மொழியின் உடம் வுடன் ஒப்பிடு செய்ய விரும்புகிறேன்.

3. இடைச்சொற்களான அக (அகம்) த்துடன் இடைச்சொல் 'ga' வின் ஒப்பீடு.
1. பெயர்த்தொடர் + அக (அகம்) + பெயர்த் தொடர் அமைப்பு. A + B
- (A) A யுடன் B அமைப்பு (கொண்டிருப்பது)

யப்: (அ) waga seko ga (motteiru) furufe no
என் பின்னேன் (வைத்திருக்கும்) பழவீட்டின்
sato no asuka ni fa மன்: 268
கிராமத்து அக்காவில் + ஏ

(ஆ) waga (motu) sono no take no
எனது தோட்டத்து மூங்கிலின்
fayasi ni ugufisu nakumo மன்: 324
புதரில் உகுவிச் கத்தும்

தமிழ் (அ) முள்ளுடை நெடுந்தோட்டு அகமடல் நற்: 203
(ஆ) எழிற் பூணக வனமுலை குறு: 343

- (B) A யுடன் B அமைப்பு (அயில் உள்ளB)

யப்: (அ) aratama no kefe ga (niari) taka-gaki
மன்: 2830
பளிங்கின் கல்வின் (இருக்கும்) மூங்கில்வேலி

(ஆ) miyosina no mikuma ga (niari) sugu wo
ama nakuni மன்: 2837
மியொசினுவின் நீரிருக்க (உள்ள) புல் வலை மறைய

தமிழ் (அ) காட்டகம் வெருவந்த ஆறு கலி: 150
(ஆ) வரையக சிறுதினை நற்: 134

- (C) A யுடன் B அமைப்பு (அயினது B)

யப்: (அ) ifa ga (no ari) ne no araki
கல்லக் வேர்க்கடுமரத்
simane ni yadori suru kimi மன்: 3688
தீவில் இளைப்பாறு நீ

- (ஆ) minato no asi ga nakunaru tamakosuge
மன்: 3445
துறையின் பூமரத்தக மறைந்திடு மணிச்சிறுபுல் கவிப்பு
- தமிழ் (அ) விழுநீர் வியலகம் தூணி நற்: 16
- (ஆ) கல்லக் வெற்பன் சொல்லின் தேறி யாம் நற்: 36
- (இ) கன்று தந்து குன்றக நல்லூர் புறம்: 389
- (2) பெயர்த்தொடர் + அக (அகம்) + வினை + பெயர்த் தொடரின் அமைப்பு
- யப்: (அ) na ga kofuru sono fotu taka ta மன்: 4011
நின்னக காதல் உந்த பருந்தும்
- (ஆ) imo ganuru toko no atari ni மன்: 3554
தங்கை உறங்கிடும் படுக்கை அண்மையில்
- தமிழ் (அ) உள்ளகம் சிவந்த கண்ணேம் குறிஞ்சிப்பா: 61
- (ஆ) இரும் கதுப்பகம் பொலிய பெரும்பான்: 485
(இ) நீரகம் பனிக்கும் அஞ்சவரு..... நவிரம் மலைபடு: 81
- (3) பின்னால் (gotoshi உவமை உருபு) இனைந்துவரும் அமைப்பு:
- யப்: (அ) waga gotoku kimi ni kofuramu
என்னகம் போன்று நின்னில் காழுறும்
fato wa sane arazi மன்: 3750
ஆடவன் யாரும் அன்றே
- (ஆ) fuku kaze no miyenu ga gotoku மன்: 3625
வீச் காற்றின் காணுது போலும்
- தமிழ் (அ) வெயில் பொதிந்த தாமரை உள்ளகத்தன்ன சிறு வெம்மையளே குறு :376

மேற்காட்டிய உதாரணங்களைக் கொண்டு, யப்பானிய மொழியின் **ga** வான்து தமிழ்மொழியின் அக, ஆகம் என்பனவற்றுடன் ஒற்றுமையான பயன்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். தமிழ்மொழியில் -K- ஆனது யப்பானிய மொழியின் -K- உடன் ஒற்றுமையா யிருப்பதால், அநேகமாக யப்பானிய மொழியின் **ga** வும் ஆரம்பத்தில் **KA** வாகவே இருந்திருக்கலாம். [bakari] (fakari>bakari) [daka] (take>dake) போன்ற உதாரணங்களைப் பார்க்கும்போது இடைச்சொல்லின் முதனிலையானது ஓலிப்பில் நிலையாக அமைந்ததைக் காண முடிகிறது. இங்கும் **ka>ga** என மாற்றம் அடைந்ததென்ன முடிகிறது.

5. யப்பானிய இடைச்சொல் **in** யுடன் தமிழ் இடைச்சொல் இன் (in) நின்து ஒப்பீடு:

[**ni**] யான்து பெயருடன் இணைந்து விணையில் முடிகின்ற இடைச்சொல் அமைப்பாகவுள்ளது. **ni** யைத் தொடர்ந்து விணைத்தொடர் வாக்கியத்தில் தொழிற்பாடுகின்றது. இதனுடன் தமிழ் மொழியிலே ஒற்றுமையுடைய தாக் ‘இன்’ அமைந்துள்ளது. இந்த ‘இன்’ இடைச்சொல் யப்பானிய மொழியின் **no** யுடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பதை முன்னர் விளக்கியுள்ளேன்.

முன்னரும் விளக்கியதுபோல யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல்லான [**no**] வும் [**ni**] யும் வேற்றுமையுணர்த்தும் இடைச்சொற்களாக இருக்கின்றன. [**no**] வைத் தொடர்ந்து வாக்கிய அமைப்பிலே பெயர் இணையும். [**ni**] யைத் தொடர்ந்து வாக்கிய அமைப்பிலே விணை இணையும். இத்தன்மையே இரு இடைச் சொற்களின் தொழிற்பாட்டை வேறுபடுத்துகின்ற அம்சமாகவுள்ளது. ஆனால் இடப்பொருளை ஒரு கருத்திலே உணர்த்துமிடத்து ஒரே தன்மையாகவே தொழிற்பாடுகின்றன. தமிழ் மொழியிலும் இவ்வாறு ‘இன்’ என்னும் ஒரு இடைச்சொல்லே பெயருடனும் விணையுடனும் தொழிற்பாடும் என்ற அம்சமும் இவ்விடத்தில் கவனிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது. யப்பானிய

மொழி **ni** யுடன் தமிழ் மொழியின் ‘இன்’ னின் பயன் பாட்டின் பழைய வழக்கு நிலையை பார்க்கின் பின்வருமாறு சில பிரதிநிதித்துவமான அமைப்புக்களைக் காண முடிகிறது.

1. தொழிற்பாடு : தொழிற்பாடு நடச்சும் இடத்தை உணர்த்துவது.

யப் : (அ) tamamo no suso ni sifo mituramuka மன் : 40

கடற்பாசியது கரையில் அலைநிறையுங் கொல்லோ

(ஆ) wasuregusawa ga fimo ni tuku மன் : 334
வசரேகுசவே (lily) என் பட்டியில் ஒட்டிடு

தமிழ் (அ) பதுக்கை ஊரின் தோன்றும் குறு : 297

(ஆ) பெருங்கடல்பரப்பின் அமர்ந்துறை அணங்கோ. நற் : 155

2. தொழிற்பாடு : தொழிற்பாட்டின் காலத்தை உணர்த்துவது.

யப் : (அ) (fanaga) tiri namu noti ni miyako fe
(மலர்) சிதறிடு முன் நகரை
yukamu மன் : 4435
அடையும்

(ஆ) wagimoko ni kofijaru saki ni
என்காதலியை கூடா முன்
sinamaki mono wo மன் : 2377
இறந்திடு பொருளோ

தமிழ் (அ) எல்லறு பொழுதின் மூல்லை மலரும் குறு : 234

(ஆ) இரவின் வந்து இவள் பொறிகளர் ஆகம் புல்ல நற் : 55

3. தொழிற்பாடு : தொழிற்பாட்டின் குறியீடு, மூலம், காரணம் என்பவற்றை உணர்த்துவது.

- யா : (அ) miyakobe ni tatu fi tikaduku மன: 3999
துறைநகரினை நீங்குநாள் அண்மைத்து
(ஆ) tobutori no kafa ni misogisi ni iku மன: 626
பறந்திடுபறவையின் ஆற்றில் நீராடச் செல்லு
(இ) yo wataru tuki wo todo memu ni (tameni)
எல்கடந்திடு நிலவு நிறுத்திட
nisi no yamabeni siki mo aranukamo மன: 1077
மேற்கிண் மலையில் சுங்கமும் உண்டுகொல்லோ
(ஈ) koromo suramu ni (someru no dakara)
ஆடை வண்ணமுற (தளர்த்திட)
nifofi koso மன: 1965
வண்ணமுறும்

தமிழ் (அ) நம்வயின் வருந்தும் நன்னுதல் நற: 303
(ஆ) பனிக் கடுமையின் நனி பெரிது அழுக்கித்
துஞ்சாம்.
(இ) பறவை இரை கொண்டமையின் விரையும்.
குறு: 92

4. தொழிற்பாடு: தொழிற் பாட்டுத்தன்மையின் ஆரம்ப
நிலையை உணர்த்துவது.

முன்னர்த்தோன்றியுள்ள இடம், இனிமேல்
தொடங்குமிடம் என அமையும்.

- யப: (அ) imaka imaka to uga
இப்போது இப்போது என
mati woru ni (matte iruto)
காத்திருக்கையின்
tuki katabukinu மன: 4311
நிலவுக் சாய்ந்திட்டது
(ஆ) akifagi no sigure no
கார்வகியின் விடாது

- furu ni (mosi fureba)
பொழுவின் (சிலவேளை பெய்யின்)
tiraku si wosi mo மன: 2094
சிதறும் இரங்குமோ

தமிழ் (அ) உள்ளின் உள்ளம் வேமே குறு: 102
(ஆ) தானது பொய்ப்பின் யானவன் செய்கோ
குறு: 25
(இ) ஒருநாள் பிரியினும் உய்வரிது நற: 203

5. செயற்பாட்டினை உணர்த்தும் தொழிற்பாடு. தொழிற்
பாட்டைச் செய்கின்றஅம்சத்தை உணர்த்துவது.
யப: (அ) iti siroku ware to
வெண்ணகை என்னுடன்
wemosite fito ni
புன்னகைத்தே மனிதரின்
sirayuna (hitoni sirareruna) மன: 688
அறியச்செய்யுமே(மனிதருக்கு அறியப்பண்ணும்)
(ஆ) nerino murato (hyori no aru kokoro) ni
(உள்ளும் புறமுமான இதயம்)
azamukayekeri (damaseveta) மன: 773
இத்தன்மையுடன் ஓப்புமையுறும் தமிழ்மொழி உதாரணம்
பீனவருமாறு:
மறங்கெழு தடக்கையின் வாங்கி குறு :255

6. பொருளின் தன்மையை உணர்த்துவது. (sara ni
susunde noyoni என்னும் எச்ச அமைப்பினைக்
கொண்டது.)
- யப: (அ) fujinami no hane fa sakri ni
புஜியின் மலர் மலர் (வது போல்) வின்
narinikeri மன: 330
ஆகிடவேண்டும்

(ஆ) **waga sode ni oku simo fini (kofori)**

என் கையில் விழு பணியின் (பணிபோல)

saze watari மன்: 3281

காடு கடந்திடு

(இ) **tafe no fo ni (tafe no fono yoni siroku)**

போர்வையின் முகத்தின் (போர்வையின் முகத்து வெண்மைபோன்று)

yoru no simo furi மன்: 79

இரவின் பணி பொழி

தமிழ் (அ) சிலம்பின் சேம்பின் அலங்கல் வெள்ளிலை குறு: 76

(ஆ) ஆம்பல் பூவின் சாம்பல் குறு: 46

(இ) கால் இயல் செலவின் மாலைய்தி குறு: 189

(ஈ) பகன் மதி உருவின் பகன்றை ஜங்: 456

(உ) குச்சின் நிரைத்த குருசு மயிர் புறம்: 257

7. ஒப்பீட்டின் அடிப்படையைக் காட்டுவது

யப்: (அ) **fito mo naki munasiki fe fa**

யாரும் இல்லா வெறு மஜீ

kusamakura tabi ni (yorimo) masarite

புல் தலையனை செலவின் காட்டிலும்

kurusi karikeri மன்: 451

நலீவு தருமே

(ஆ) **fama no manago mo waga kofi ni (yorimo)**

கடலின் மணலினும் என் காதலின்

animasaraziika மன்: 596

எண்ணுதற்காரிதோ

தமிழ் (அ) நல்லோள் மேனி முறியினும் வாய்வது குறு: 62

(ஆ) கடலினும் பெரிது எமக்கு அவருடை நட்பே ஜங்: 184

(இ) கண்ணீர் ... வான் பெயற்றுங்கிய சிதரினும் பலவே புறம்: 277

மேலே தந்துள்ள உதாரணங்களைப் பார்க்கும்போது, தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல் ‘இன்’ யப்பானிய மொழியின் வேற்றுமை இடைச்சொல் **ni** யுடன் அடிப்படை நிலையில் வகைப்படுத்தக் கூடிய பயன்பாடு கொண்டிருப்பதை விளக்க முடிகிறது. ‘இன்’ உடன் இடைச்சொல் **no** வை ஒப்பிட்டு முன்னரும் காட்டினேன். தொடர்ந்து பின்வருமாறு அந்த ஒப்பீட்டை ஆதாரப்படுத்தலாம்.

யப்பானியமொழி தமிழ்மொழி

no (பெயரில் இணைவது) **in** (பெயரில் இணைவது)

ni (விணையில் இணைவது) **in** (விணையில் இணைவது)

6. யப்பானிய இடைச்சொல் [**to**] யுடன் தமிழ் இடைச்சொல் ‘ஒடு’வின் ஒப்பீடு :

தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல் **ஒடு (otu)** வானது முதனிலையில் உயிரொலியைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் யப்பானியமொழி இடைச்சொல்லான **to** வானது முதனிலையில் உயிரொலியைக் கொண்டதன்று. இதைப்பற்றி முன்னரும் குறிப்பிட்டுள்ளேன். எனது முன்னைய நூலில் (ஒலி ஒற்றுமைத் தொடர்பு—தமிழ் யப்பானியமொழி) யப்பானியமொழியின் **t** தமிழ்மொழியின் **t** உடன் ஒற்றுமையுறுவதை உதாரணமூலம் விளக்கியுள்ளேன். மெய்யொலியின் ஒற்றுமைக்கு 7 உதாரணமூலம் விளக்கிய சான்றுக்க் காட்டியுள்ளேன். இன்னும் தமிழ்மொழியின் **p** வானது யப்பானியமொழியின் **o** யுடன் ஒற்றுமையுறுகின்றது. இதற்கும் உயிரொலி ஒற்றுமைச் சான்றுக் 6 உதாரணங்களைக் காட்டியுள்ளேன். இப்போது யப்பானியமொழியின் இடைச்சொல் **to** வின் பயன்பாட்டுக்குரிய பழைய உதாரணங்களையும், தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல் ‘ஒடு’வின் பழைய உதாரணங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.

1. ...**to** ஒன்றிணையும் பொருளை உணர்த்துவது. பின்னால் விணை தொடரும்.

- யப: (அ) waga seko to (ishoui) te tabusafarite
மன: 4177
என தோழனுடன் (ஒன்றினைந்து) கைகோர்த்தே
- (ஆ) ame tuti to (ishoni) nagaku fisasiku
வானம்பூமியடன் (ஒன்றினைந்து) நெடுநாள்
இருக்கும்வண்ணம்
yoroduyo ni kafarazu aram
மன: 315
பதினையிரத்தின் மாருது இருக்கும்
- (இ) otohiwotome to (tomoni)
ஒதொகி கன்னியுடன் (ஒன்றினைந்து)
miredo akanukamo மன: 65
பார்த்துமே களைப்பறுமோ
- தமிழ் (ஆ) கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்
அகம்: 60
- (ஆ) சிறுதினை மல்லராடு விரைவு திருமுருகு: 2188
- (இ) வானம் பொழுதொடு சரப்ப பதிற்று: 89
- இங்கே பொழுதொடு (நேரத்துடன்) என்னும் விளக்கம்
மன்யோசவின் பின்வருகின்ற உதாரண விளக்கங்களுடன்
முற்றிலும் ஒன்றுபட்டிருப்பதை உணரலாம்.
- (அ) figurasi fa tokito nakedomo
வண்டு பொழுதொடு குரல்தரினும்
katakofi ni tawayame ware fa
கடும் காதவின் சேவகி நான்
toki wakazu naku மன: 1982
பொழுதுபுரியாது அழும்
- (வண்டு காத்திருந்து பொழுதறிந்து மாலையில் குரல்
கொடுக்குமெனினும் நான் கடுங்காதல் காரணமாக எப்
பொழுதுமே அழுகின்றேன்)
2. ... to ஒன்றினையும் பொருளீர் உணர்த்துவது.
பின்னால் பெயர், பிரதிப்பெயர்கள் தொடரும்:

- யப: (அ) koto tofa nu kisura
பொருள் என்று கொள்ள கிசற
imo to seari to ifuwo மன: 2171
தங்கையும் தம்பியும் கொண்டதென்பது
- (ஆ) sira tuyu to aki no
வெண் பனியொடும் காரது
fagi to fa kofamidare மன: 1007
வகியொடும் குழம்பிடுதே
- (இ) uduki to satuki no fodo ni
4ம் திங்களொடு 5ம் திங்களின் அளவில்
kusuri gari tukafuru toki ni மன: 3385
பச்சிலை பறித்திடு சேவக வேலையில்
- (ஈ) kimi to ware fedatete kofuru
உன்னெடு யான் பிரிந்திட்டு காதல்புரி
tonamiyama மன: 4177
தனமையிலை
- தமிழ் (அ) கயலொடு பச்சிலூப் பிறமும் மை இருங்குட்டம்
பெரும்பா: 270
- (ஆ) காக்கையொடு கழுகு விசம்பு அகவ
ஜங்குறு: 314
- (இ) காளையொடு மடமா அரிவை போகிய சரனே
குறு: 378
- (ஈ) மின்னெடு வானம் தண்துளி தலைஇ¹
புறம்: 192

3. மேற்கோள் பயன்பாட்டில் [to]

மேற்காட்டிய உதாரணங்களைப் பார்க்கையில் யப்பா
னிய மொழியின் [to] தமிழ்மொழியின் ‘இடு’ வுடன்
ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது. இன்னும் யப்பா
னிய மொழியின் to மேற்கோள் நிலையாகப் பயன்படுகி
ன்ற நிலையும் உண்டு. அவற்றின் உதாரணங்கள் வருமாறு
அமையும்.

யப: (அ) [ina] to ife do [katare katare] to norasekosa
மன: 237

ina என்று சொன்னால் கதை! கதை என்று சொல்வதாகும்.

(ஆ) waga sekosi [togemup] to iwaba மன: 539
என் மகன் பெறும் என்று சொன்னால்

இவற்றைவிட ‘என்று கூறு’ ‘என்று’, ‘என்னு’ என வரும் உதாரணங்கள் அநேகமுண்டு. இத்தகைய பயன் பாட்டுத்தன்மை தமிழ்மொழியின் ‘ஒடு’ வக்கு இல்லை.¹

தமிழ் மொழியிலே சங்ககாலத்தில் மேற்கோள் நிலையான to வின் தன்மையை உணர்த்த ‘என்’, ‘என்றும்’ என்பவை பயன்பட்டுள்ளன. இது உண்மையில் தேவையானதென்று கூறுவதற்கில்லை. மேற்கோள் உணர்த்துகின்ற இடைச்சொல் பயன்பாடின்றியே மேற்கோள் உணர்த்தப்படுவதே பெரும்பான்மையாயுள்ளது. இங்கு பய்பானிலே கிரேகிமாபகுதியின் மையமாகிய கிங்கி (kingki) நடுநாட்டுநிலப் பகுதியில் to வைப் பயன்படுத்தாது மேற்கோள் உணர்த்தல் பேச்கவழக்காக உள்ளது. எனினும் [akino to nuke என்று சொல்கின்றமை சிறப்பாக வள்ளது. இது இந்திலைப் பகுதியில் மேற்கோளை உணர்த்தும் to வை பயன்படுத்துகின்ற வழக்கொழிந்த நிலையிலே சிறப்பாகப் பயன்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் பொதுவாகவே ‘akino to nuke’ பழைய காலத்தின் மருவிய வழக்கமோ தெரியவில்லை. மேற்கோள் நிலையில் பயன்படும் to வான் தற்போதும் பெரிய பிரச்சனையான விடயமாக வள்ளது.

7. யப்பானிய இடைச்சொல் te யுடன் தமிழ் இடைச்சொல் (tu) ‘து’ வினது ஒப்பிடு :

யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் te யானது வினைத்தொடரில் இடம்பெற்று முடிந்த காலத்தை உணர்த்

1. ஆனால், செத்து என்னிரு இடைச்சொல் ‘என்று’, ‘என்’ என்னும் பொருளிலும் சங்கப்பாட்டகளிலே பயின்றுவந்துள்ளது, உ.ம்.: “புலி செத்து வெரீது.....” அகம். 12; “கிளை செத்து” ஐங். 286

தும். te யின் மூலம் பற்றி திரு. யமத கொதகைசி பின் வருமாறு கூறுவார். “இந்த இடைச்சொல் இறுதிநிலையில் தொழிற்படும் இடைச்சொல் (tsu) வின் தொழிற்பாடான அமைப்புடையது.” இந்த te யுடன் ஒற்றுமையுடையதாக தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல் tu ‘து’ அமைந்துள்ளது. இந்த ஒற்றுமைத் தன்மைபற்றி பேராசிரியர் K. சுவெலபில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார். “இன்னென்று சுவையான ஆழமான ஒற்றுமையான கருத்தம்சம் என்னவெனில் தமிழ்மொழியின் வினையெச்சத்தின் அமைப்புகளையும் பயன்பாடுகளையும் யப்பானிய மொழியின் V-te (வினையெச்சத்தெதாடர் + te) யுடன் ஒப்பிடுதலாகும்” (லண்டன் பல்கலைக்கழக கீழூத்தேச ஆயிரிக்க ஆராய்ச்சி நிலையத்தொகுதி. தொகுதி 48 முதற்பகுதி பக: 118. 1985)

தமிழ்மொழியின் ‘து’ வானது முன்னால்வரும் வினையுடன் இணைந்து ttu, ttu, ntu என மாற்றமடையும். முன்வருவினை பிறவினையாக அமையுமிடத்து ttu வாக மாற்றமடைவது பெரும்பான்மையாயுள்ளது. (ttu வானது முன்வரும் மெய்யொலியின் தாக்கத்திற்கேற்ப ஒவிமாற்றம் பெறும் அமைப்பாயுள்ளது.) முன்னால் வரும் வினை தன் வினையாக அமையும் இடத்து ntu வாக மாறுகின்றமை பெரும்பான்மையாயுள்ளது. இவ்வாறு ஒரு நோக்கில் வேறுபடுமாறு காணப்படுகின்ற tu, ttu, ttu, ntu என்பன ஒரே தன்மையான தொழிற்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்ற இடைச் சொற்களாகவுள்ளன. யப்பானிய மொழியின் te யுடன் தமிழ் மொழியின் tu வின் பயன்பாட்டை ஒப்பிட இப் பார்ப்போம்.

1. தொழிற்பாடு : தொழிற்பாட்டின் தொடர்ச்சி நிலையைக் காட்டுவது.

யப: (அ) takayama no ifanesi maki te

தகமலையது பாறையடித் தலையணையிலே sinamasi monowo மன: 86
இறந்திடும் பொருளே

(ஆ) asibe wo sasite tafu naki wataru மன: 919

அசி கரையைக் கடந்தே கொக்கு குரலெடுக்கும்

- தமிழ் (அ) எந்தை வந்து உரைத்தனன். நற்: 206
 (ஆ) புலி பார்த்து உறையும் புல்லதர்ச் சிறுநெறி. நற்: 29
 (இ) நீ அன்பு உரைத்து அடங்கக்கூறிய இனசொல் அகம்: 332
2. தொழிற்பாடு : தொழிற்பாட்டின் மூலம், காரணம், பெறுபேறு (நிரை ஒழுங்கில்) என்பவற்றைக் காட்டுவது.
- யப் : (அ) **fito koto kikite waga segc ga ..**
 மனிதர் சொற் கேட்டே என் காதலர்
aifanu konekoro மன்: 713
 சேராது இவ்வேளை
- (ஆ) **fakone no yamani afa makite**
 ககொனெயின் மலையின் தினை விதைத்தே
mito fa narareruwo மன்: 3364
 முதிர்ந்திட்டதையே
- தமிழ் (அ) பெய்து வறிது ஆகிய பொங்கு செலல் கொண்ணு அகம்: 125
 (ஆ) இனியது கேட்டு இன்புறுக இவ்லுரே குறு: 34
- (இ) புண் கூர்ந்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் முல்லை: 68
3. தொழிற்பாடு: தொழிற்பாட்டின் பெறுபேறு (மாறுபாடு) காட்டுவது.
- யப் : (அ) **menifa mite (temo) te niwa**
 கண்ணின் கண்டே கையில்
toraenu tuki no utino katura no
 வாரா நிலவின் நடுவின் மரம்
gotoki imo wo ikani semu மன்: 632
 போலும் மனைவியை என் செய்யும்
- (ஆ) **daki orosarete (temo) nakinadofa**
 தழுவி எடுத்தே அழுதிடின்
asi afazu கெஞ்சி: உலாகுமோ

- தமிழ் (அ) எம்போல் காதல் செய்து அகன்றூரை உடையையோ நீ கலி: 129
 (ஆ) யானை நெடுங்கை நீட்டி வான்வாய் திறந்தும் வன் பெயல் பெருது அகம்: 176
4. தொழிற்பாடு: தொழிற்பாட்டின் அனுமானத்தை உணர்த்துவது.
- யப் : (அ) **maturadi kefu yukite (taraba)**
 மற்சுரஜிக்கு இன்று போந்தே
asufa kinamu wo மன்: 870
 நாளை திரும்பிடுமே
- (ஆ) **kimi wo fanarete (taraba)**
 உன்னை பிரிந்தே
kofi ni sinubesi மன்: 3578
 காதலின் மடிய வேண்டும்
- (இ) **fige kakinade te ware wo**
 மீசை ஒப்புரவாக்கிய என்னை
okite (taraba) fito wa arajito மன்: 892
 விட்டே மனிதர் உண்டோ
- தமிழ் (அ) வீ சமந்து வந்து இழிதரும் புனல் குறு: 200
 (ஆ) செந்நாய் மாயா வேட்டம் போகிய கணவன் பினைவு நினைந்து இரங்கும் நற்: 103
 மேற்கபட்டிய உதாரணங்களைக் கொண்டே யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் **te** வானது தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல் **tu** வுடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பதை விளங்க முடியும்.
8. யப்பானிய இடைச்சொல் **wai**வுடன் தமிழ் இடைச் சொல் ‘வாய்’ இன் ஓப்பீடு.
- யப்பானிய மொழியின் [wai] பின்வரும் தன்மைகளைக் கொண்டது.

I மன்யோச இலக்கியத்தில் இவ்வடிவங் கி எனவே இருந்தது.

1. பேச்சின் முதற்பொருளைச் சுட்டிக்காட்டி, பின் அதனுடன் இணையும் மறுமொழியைக் காத் திருப்பது.
2. தன்நிலையில் தொடர்பற்றது. எழுவாய் நிலையிலும், கருத்து நிலையிலும், தொடர்நிலையிலும் பயன் படுவது.
3. [wa]... [wa] என தொடர்ந்து பயன்படுந்தன்மையிலே தெளிவான எதிர்நிலையைக் காட்டுவது.

இதனை உதாரணங்களில் வைத்து நோக்குவோம்.

1. முதற்பொருளைச் சுட்டிக்காட்டி அதனுடன் இணையும் மறுமொழியை விண்ணப்பம் செய்வது. (எழுவாய் நிலையைக் காட்டும் அமைப்பானது)

யப்: (அ) **waga seko fa karifo tukurasu** மன்: 11
என் காதலர் தங்குகுடில் செய்யும்

(ஆ) **kaguyama fa unefi wowosi to**
கருமலை உனைதி மலையுடன் (காதலுக்காக)
miminasi to afiarasefiki மன்: 13
மிமிநசி (மலை) யுடன் எதிர்த்திடும்

(இ) **yo no naka fa sunasasaki mono**
உலகின் உள்ளே பலனற்ற பொருள்
மன்: 793

இதனுடன் ஒற்றுமையுறுகின்ற தமிழ்மொழியின் இடைச் சொல் ‘வாய்’ என்பதாகும். வாய் என்னும் சொல் பல்வேறு பொருள்களைக் கொண்டதாகும். பெயர்ச்சொல் என்ற நிலையில் பரந்த முனை, கொம்பு முனை, உதடு, தொடர்பு, நுழைவாயில், பரந்த முனைப்பான இடம் போன்ற பொருள்களையுடையது. இன்னும் தமிழ்மொழி யகராதி ‘வாய்’ என்பதுபற்றி ஜிலக்கண நிலையில் “a sign of locative case” (இடப்பொருளை உணர்ந்தும் இடைச் சொல்) என்று கூறியுள்ளது. ஆரம்ப நிலையான, இது போன்ற, பெயர்ச்சொற்களின் பொருளை நோக்கின் அவை அருமான நிலையை உணர்த்துவதை அறியலாம். இன்னும் இச்சொல் பயன்படுகின்ற நிலைக்குத்தக முக்கியமான

பொருளைக் காட்டுகின்ற அம்சமாக அமைந்திருக்கிறது. இது சொல் நிலையிலே இடப்பொருளை உணர்த்துகின்ற தெளினும் வாக்கியத்தின் எழுவாய்ப் பொருளைச் சிறப்பாகச் சுட்டிநிற்பது என்று சொல்லக்கூடியதாயுள்ளது.

தமிழ் (அ) தடவுதவாய் கவித்த மாஇதழ்க்குவளை புறம்: 105

(ஆ) நறவுவாய் உரைக்கும் நாகுமுதிர் நுணவம் சிறுபாண்: 51

(இ) ஏகை வாய் வாய் மீ போய் உம்பர் இமைப்பு இறப்ப பரி: 17

2. முக்கியமான பொருளை உணர்த்தும் வேலோயிலே அதன் சிறப்புப் பண்பினைச் சுட்டி நிற்பது.

யப்: (அ) **waga forisi nusima fa misetu** மன்: 18
யான் விரும்பு நுசிமா வாய் தோன்று

(ஆ) **adusayumi suwe no taduki fa siranedemo**
மன்: 2985
அதுசா அம்பெய் வாழ்வின்வாய் அறியாவிட்டனும்

(இ) **kimi ga kuyubeki kokaro fa mataji**
மன்: 3365
நீ மாறவேண்டி உள்ளத்துவாய் காக்கும்

தமிழ் (அ) நாண்மீன்வாய் சூழ்ந்த மதிபோல் நிறுத்தார் அணி. கவி: 104

(ஆ) வசந்தமாலைவாய் மாதவிகேட்டு படர்நோயுற்ற சிலம்பு: 13

3. இடம், காலத்தின் தொடர்பாகப் பயன்படுவது. அதனை முக்கிய விடயமாக்குவது. (**niwa, notokiwa**)

யப்: (அ) **kuni fara fa keburu tati tatu**
நாட்டுவெளிவாய் முகில் எழுந்து நிற்க உனா பா பா கமமே ததி தது மன்: 2
கடல்வெளிவாய் கடற்புள் எழுந்து நிற்க

- (ஆ) tamamokaru okibe **fa** kogaji
மனிசேர்கொடி கடல்வாய் தோணி
- (இ) kefu no afida **fa** tanosiku arubesi மன: 832
இன்றையநாளின் இடைவாய் களிப்புற
வேண்டும்
- (ஈ) ogura no yama ni naku sika no
ஒகுருவின் மலையில் அழு மானின்
koyofi fa nakazu மன: 1511
காதல குரல்வாய் அழுகுரலன்று
- தமிழ் (அ) கங்குல் வாய் வெண் சங்கு சக்கரத்தான்
தோன்றினால் என் செய்வேனே திருவாய்: 5
- (ஆ) செம்புனல் பரந்து வாய் மிகுக்கும் பல சூழ
பதப்பர். பதிற்று: 30

இவ்விடத்தில் ‘பரந்துவாய்’ என்பதை யப்பானியமொழி
யில் நேரடி மொழிபெயர்ப்புச் செய்தால் [பரந்தால்]
என அமையும். **ta** வானது யப்பானிய மொழியின்
இடைச்சொல் **te** யுடன் ஒற்றுமையுடையது. (யப்பானிய
மொழியின் **te** யுடன் தமிழ்மொழியின் **ta** வின் ஒற்றுமை
என்னும் பகுதியைப் பார்க்கவும்.) மேலும் இந்த அமைப்
பானது மன்யோகவிலுள்ள பின்வரும் உதாரணங்களுடன்
ஒத்திருக்கின்றது.

- afi mitefa** (afi mita naraba) kofi nagusamu
காதலர் காண்வாய் காமம் அழிந்திடும்
to fito fa ifedo மன: 2567
என மாந்தர் கூறும்
- ofotomo no mitu ni funa nori**
ஒவொதொமோவின் மிதுவில் புணை ஏறி
- kokidetefa** (detanaraba)
புணைமுகம் வெளிவருவாய்
- idure no sima ni yadori semu ware** மன: 3593
எதனின் தீவில் ஆழ்ந்திடும் யானே

4. [fa] [fa] என்னும் அமைப்பின் ஒற்றுமைய
உணர்த்துவது.
- யப்: (அ) titi fafa **fa** uye kogoyuramu
தந்தை தாய் வாய் சேர்ந்திடவும்
meko domo fa kofite nakuramu மன: 892
மனைவி குழவி வாய் காதலில் அழுதிடும்
- (ஆ) ne moto wa **fa** omovu
உறங்கிட என்வாய் எண்ணம்
na fa ado ka omovu மன: 3494
நின்வாய் என்ன எண்ணம்
- தமிழ் அவ்வாய் வளர்பிறை சூடு செவ்வாய் வானத்து
ஆடுமழை. பெரும்பாண்: 412

9. யப்பானிய இடைச்சொல் [**mo**] வுடன் தமிழ்
இடைச்சொல் ‘உம்’ இன் ஒப்பீடு:

தமிழ் மொழியின் ‘ம்’ என்னும் மெய்யொலி
யப்பானிய மொழியின் **m** உடன் ஒற்றிமையுற்றிருப்பது
பற்றி நிஹோங்கொ ஞெ இஸென் (**Nihon go no Izen**)
என்னும் நூலில் உதாரணங்களுடன் விளக்கியுள்ளேன்.
இன்னும் **um** என் மொழி முதனிலையான உயிரொலி உ
யப்பானிய மொழியிலே விடுபட்டிருப்பது பற்றியும் முன்
னர்க்கூறியுள்ளேன். தற்போது **mo**வுடன் **um** என் பயன்
பாட்டை ஒப்பிடுகிறேன்.

யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் **mo**வின் பொரு
ளைப்பற்றி என்னுடைகயில் சிறப்பான அம்சமொன்றுண்டு.
தற்காலத்தில் பொதுவான பொருளுணர்த்தும் **mo** வின்
பயன்பாட்டுத்தன்மைக்கும் பழைய காலத்துப் பயன்
பாட்டுத்தன்மைக்குமிடையே மிகப்பெரியவேறுபாடுள்ளது.

தற்கால யப்பானிய மொழியிலே ...**mo...mo** என்பது
போன்ற அருகருகான நிலையில் பொருள்தருகின்ற பயன்
பாட்டுத்தன்மை பிரதிநிதித்துவ நிலையாகவுள்ளது. ஆனால்
பழையயப்பானியமொழியிலே **mo** வானது நிச்சயமற்ற
தான் பொருளைச் சுட்டுவதாக அமைந்தது. இன்னும்

நிச்சயமற்றபொருள், எதிர்மறைப்பொருள் இணைந்த முடி வுடன், புதிய தொடர்பையும் கொண்ட இடைச்சொல் வாக அமைந்துள்ளது.

இது தமிழ்மொழிலே உம் (um) எனப்படும். ‘உம்’ ஆனது இடைச்சொல்லாகப் பயன்படும் தன்மையும் கொண்ட சொல்லாகும். இது நிச்சயமற்ற அருமான நிலையை உணர்த்துகிறது. இந்த அருமான நிலையான மொழியில் அருமான நிலையான துணைவினை (su) வுடன் ஒற்றுமைப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இதனால் பின் வரும் தொடர்புநிலை அமைவதைக் காணலாம் :

தமிழ்மொழி உம் (இடைச்சொல்)	யப்பானியமொழி ஸப (துணைவினை) மோ (இடைச்சொல்)
------------------------------	---

இவ்வம்சத்தை எண்ணும்போது யப்பானிய இடைச்சொல் மோ வானது பழைய பயன்பாட்டுத்தன்மையிலே நிச்சயமற்ற தன்மையைப் பொருளாககொண்ட அம்சமாக விளக்கக்கூடியதாக அமையுமென்று எண்ணலாம்.

இப்போது இவற்றின் உதாரணங்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

1. அனுமானமான பொருளை உணர்த்துவது nado (mo) nidemo போன்றவை.

யப்: (அ) asuka - gafa asu mo (asunidemo) wataramu மன்: 2701

அசுக ஆற்றை நாளையும் (நாளையேனும்)
கடக்கும்

(ஆ) tatu no ma mo ima mo etesika
பறவைநாகத்தின் குதிரையும் இப்போதும்
பெறுமதியாகும்
(tatū no ma nado mo ima nide mo etai monodaga)
பறவைநாகக் குதிரையெனினும் இப்போதி
னில் பெறுமதியான பொருளே மன. 806

தமிழ் (அ) ஓடி உய்தலும் கூடும் புறம்: 193

(ஆ) கொய்புனங் காவலும் நுமதோ நற்: 213

2. (முழுநிலையான) அனுமானம் (ஜயம்) (nado ... nai... nanka ... nai)

யப்: (அ) keromo no sode fa furu tokimo nasi மன்: 159

ஆடையின் கரை காய வேளையும் இல்லை

(ஆ) tori fa sudakedo kimi fa oto mo sezu மன்: 1176

பறவை ஒலிப்பினும் நீ குரலும் கொடாய்

தமிழ் (அ) யாரும் இல்லைத் தானே கள்வன் குறு: 25

3. சிறப்பான உதாரணம். உயர்வான நிலையைத்தருவது. desura nanka desae

யப்: (அ) mijikaki inoti mo wosikeku mo nasi குறைந்தகால உயிரும் விரும்பிடவுமில்லை

(ஆ) fito fi fito yo mo (demo) omofazu te ஒரு பகல் ஒரு இரவேனும் எண்ணிடாதே aruramu mono மன்: 3736
இருக்கும் பொருள்

தமிழ் (அ) கெடுநரும் உளரோ நம் காதலோரே குறு: 130

(ஆ) குறவரும் மருஞும் குந்றம் மக்ஸபடு: 275

(இ) பெரியோரை வியத்தலும் இலமே குறு: 25

4. வினை அமைப்பைத் தொடர்ந்து முழுமையான பொருளை உணர்த்துவது.

யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் மோ வானது வினை அமைப்பினைத் தொடர்ந்து வரும் போது ‘முற்றிலும்’ ‘சாதாரணமான’ என்னும் பொருளை உணர்த்தும், இன்னும் மோ தொடரும்போது முற்றிலும் எதிர்மறையான பொருளைத் தருவதும் உண்டு.

யப: (அ) **itumo itumo** (*tuneni*) kimase waga seko
மன: 1931
எப்போதும் எப்போதும் (சாதாரணமாக)
வாராய் என் காதல்

(ஆ) **tare mo** (*subete no hito*) ne same te...
momitiba wo mite **kokin: 1002**
யாரும் (முழுமையான ஆள்). விழித்தே
பூமர இலையைப் பார்த்தே

(இ) **izukumo** (*subete no basho*)
எங்கும் (முழுமையான இடம்)
onaji aki no
ஒரேமாதிரி காரின்
yu gure Goshui: 333
மாலை

தமிழ் மொழியிலும் வினை அமைப்பின் பின்னால் உம்மை இணைக்கும்போது அது ‘மற்றிலும்’, ‘எல்லாம்’ என்னும் பொருளாத் தருவதாகவும் அமையும்.

தமிழ் (அ) யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி புறம்: 192
(ஆ) என்றும் சான்றேர் சான்றேர் பாலராப
புறம்: 218
(இ) யாண்டும் நிற்க வெள்ளி புறம்: 384
(ஈ) எங்கும் தெரிந்து அதுடைகொள்வேன்
கலி: 144

மேற்காட்டிய உதாரணங்களைத் தொகுத்து நோக்கும் போது பின்வரும் விளக்க நிலைகளைக் காணமுடியும். இந்த சொற்பயன்பாடு யப்பானிய மொழியின் **mo** வடன் முற்றும் ஒன்றானதாயுள்ளது.

யாது nani	யாதும் nandemo (எல்லாப்பொருள் என்ற கருத்து)
யாவர் dare	யாவரும் daredemo (எல்லா மனிதர் என்ற பொருள்)

என்று nanji	என்றும் nanjide demo (எல்லா நேரம் என்ற பொருள்)
யாண்டு doko	யாண்டும் dokomo (எல்லா இடம் என்ற பொருள்)

5. எல்லாவற்றையும் அடக்கும் தன்மையை விளக்குவது
mademo subete

யப: (அ) **iya takani yama mo koyekinu** மன: 131
எல்லா உயர் மலையும் கிழிந்திடும்

(ஆ) **karigane mo toyomite samusi** மன: 3281
கொக்கின் குரலும் எதிரொலித்தே உறையும்
தமிழ் (அ) யாம் இரப்பதை... அருளும் அன்பும் அறனும்
முன்றும்... பரி: 5
(ஆ) பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
திருமுருகு: 118

6. ஒப்பீட்டு நிலையான **in** ல் இணைவது. **yorimo**

யப: (அ) **ware yorimo mazusiki fito** மன: 892
என்னைக் காட்டிலும் வறியன்

(ஆ) **kimi yorimo ware so masarite**
உன்னைக் காட்டிலும் நான் நன்றே
ifukasimi suru மன: 3281
திறம்படச் செய்ய

தமிழ் (அ) உருமினுங் கொடிதே நற: 2

(ஆ) யாரினும் இனியன் பேரன்பினனே குறு: 85

7. எண்ணிக்கை. அட்டவணைப்படுத்தல்.

யப: (அ) **sirogane mo kugane mo**
வெள்ளியும் பொன்னும்
tama mo nani semu ni... மன: 803
மணியும் என் செய்ய

(ஆ) **ime mo ware mo itaku kofimuna**
மன: 508
மனைவியும் நானும் வருந்து காதலின்

தமிழ் (அ) இசையும் இன்பழும் சுதலும் நற்: 214
 (ஆ) குன்றும் மலையும் பின்னெழுபை வந்தனன்.
 புறம்: 208

10. யப்பானிய இடைச்சொல் **ka** வடன் தமிழ்
 இடைச்சொல் கொல், கோ வின் ஒப்பீடு:

யப்பானிய மொழியில் ஜயப்பாட்டை உணர்த்தும் இடைச்சொல்லாக [ka] அமைந்துள்ளது. **ka** வானது கோஜிகி, மன்யோகி ஆகிய இலக்கியங்களின் காலங்களிலிருந்து பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்திலும் ஜயப்பாட்டை உணர்த்தும் முக்கியமான இடைச்சொல்லாகவுள்ளது. இன்னென்று புறம் தமிழ்மொழி யின் பழைய இலக்கிய வழக்கில் ஜயப்பாட்டினை உணர்த்தும் இடைச்சொல்லாக ‘கொல்’ என்பதும் ‘கோ’ என்பதும் பரந்த அளவிலே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மொழி யின் உயிர்ஒலி ஒ, ஒ என்பவற்றுடன் யப்பானிய மொழி யின் உயிர்ஒலி அ ஒற்றுமையற்றிருப்பது பற்றி முன்னர் உதாரணங்கள் காட்டியுள்ளன. கொல் என்பதன் சொல் விறுதி | யப்பானிய மொழியிலே விடுபடும் பண்புடைய தாயுள்ளது. தற்போது, முதலில் யப்பானிய மொழியின் [ka] வின் உதாரணங்களுடன், தமிழ்மொழியின் ‘கொல்’ என்பதன் உதாரணங்களைத் தருவோம். (கொல்லோ என்ற அமைப்பும் தமிழில் உண்டு. இதில் ‘கொல்’ உடன் வியப்பின் ஒலியான ஒ சேர்ந்தமைந்துள்ளது.)

1. பெயர்த்தொடரைச் சேர்ந்து ஜயப்பாட்டினை உணர்த் துவது.

யப்: (அ) **waga matu kimi wo tare ka todomuru** மன்: 2617

யான் காத்திடு உன்னை யார்கொல் தடுக்கும்

(ஆ) **ta ga tane ka yama ni simeyufu** மன்: 154

யார் காரணம்கொல் மலையில் குறிசொல்ல

(இ) **kefu ka asu ka tofafite matamu** மன்: 2587

இன்றுகொல் நாளோகொல் என வணங்கியே
 காத்திடும்

தமிழ் (அ) இன்றுகொல் அளியேன் பொன்றும் நானே
 நற்: 132

(ஆ) என் முகம் நோக்கினள் எவன்கொல் நற்: 206

(இ) ஓரி கொல்லோ அல்லன் கொல்லோ புறம்: 152

(ஈ) இரு நிலத்து யார்கொல் அளியர் புறம்: 52

5. வினையில் சேர்ந்து ஜயப்பாட்டினை உணர்த்துவது.

யப்: (அ) **miwa yama wo sikamo kakusu ka** மன்: 18

மிவ மலையை மாறும் மறைக்கும்கொல்லோ

(ஆ) **sika ni wa arajika** மன்: 800

தமிழ் (அ) யாது செய்வாங்கொல் குறு: 197

(ஆ) எந்தை யாண்டு உளன் கொல்லோ குறு: 176

(இ) தான் அறிந்தனன் கொல்லோ நற்: 53

3. யப்பானிய மொழியில் ஸப வும், தமிழ்மொழியில் உம் மும் சேர்ந்து ஜயப்பாட்டினை உணர்த்துவது. **daroka** என்பதன் பொருளை யப்பானிய மொழியில் விளக்குவது.

தமிழ் மொழியில் உம்தொல் என்பது ஒலியசையினால் உங்கொல் என்ற அமைப்பாகியுள்ளது. இதனை யப்பானிய மொழியின் பழைய இலக்கிய வழக்கில் நேரடி மொழி பெயர்ப்புச் செய்யின் [muka] என அமையும்.

யப்: (அ) **kimi kimasa muka kiyoki famabeni** மன்: 4271

நீ வருங்கொல்லோ நுண்வெண் மணற் பரப்பில்

(ஆ) **kimuka kozī ka to waga matu no ki zo**
மன: 1922

வருங்கொல் வராதுகொல் என யான் காத்
திடும் நிலையோ

தமிழ் (அ) இன்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே
புறம்: 264

(ஆ) நெஞ்சம் நசையொடு வருந்துங்கொல்லோ
நற்: 56

தமிழ் மொழியிலே இடைச்சொல் கொல் போன்று
ஒரே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற ‘கோ’ என்னும்
இடைச்சொல்லும் உண்டு. இதுவும் யப்பானிய மொழியின்
ka வுடன் ஒற்றுமையுறுகின்றது.

நாடன் என்கோ ஹரன்என்கோ புறம்: 49

தமிழிலே தற்காலவழக்கிலே பெருமளவாகப் பயன்
படுத்தப்படுகின்ற ஐயப்பாட்டை உணர்த்துகின்ற ‘ஓ’
வானது முன்னைய ‘கோ’ என்பதின் முதனிலை மெய்
யொலி ‘க’ வினை விடுத்த அமைப்பு என்று உணரலாம்.
‘ஓ’ வும் சங்க காலத்திலிருந்து பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

துஞ்சாயோ என் குறு மகள் நற்: 11
யானே தேறேன் குறு: 21

மேற்காட்டிய உதாரணங்களால் தமிழ்மொழியின் கொல்,
கோ என்ற அமைப்பு மாற்றமடைந்து ஒ வாயது என்
பதை உணரலாம். அந்த ‘ஓ’ வானது யப்பானிய மொழியின் ka வுடன் ஒற்றுமையுறுவதையும் உணரலாம்.

11. யப்பானிய இடைச்சொல் [ya] வுடன் தமிழ் இடைச்சொல் ‘ஏ’ யின் ஒப்பீடு:

உயிரொலியின் ஒப்பீடுபற்றி முன்னர் உதாரணங்களைக் காட்டி விளக்குமிடத்து யப்பானிய மொழியின் ya ஒலி, தமிழ்மொழியின் (ஏ) ஏ (ஐ) ஆவுடன் ஒலிநிலை ஒற்றுமையடைத் தென்பதை விளக்கியுள்ளேன். இவ்

விடத்து, யப்பானிய மொழியின் [ya] இடைச்சொல் தமிழ்மொழியின் ஏ, ஆவுடன் பயன்பாட்டு நிலையில் ஒற்றுமையுற்றிருப்பதை விளக்குகிறேன். யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் [ya] வைப்பற்றி முன்னர் விளக்கிக் கொள்ள முடியாத இடங்களும் உண்டு. இன்னும் இதைப்பற்றித் தெளிவாக விளங்காமல் பல பிழையான விளக்கங்களும் வந்துள்ளன. இதைப்பற்றிய என் கருத்தை பல சஞ்சிகைகளில் வெளியிட்டுள்ளேன். [‘‘Nihongo no kobun’’ - (யப்பானிய மொழியின் இலக்கண அமைப்பு) 1-5, **Bungaku** (இலக்கியம்) 1984 வருடம் 12-ம் மாதம், 1985 வருடம் 3, 5, 7, 9 மாதங்கள்; ‘‘fa to ga no -genreyu’’ fa ga வின் மூலம்) **Koku go to koku bungaku** (நாட்டு மொழியும் நாட்டு இலக்கியமும்) 1987 வருடம் 2-ம் மாதம்.] இவற்றின் முக்கிய கருத்துகள் பின்வருமாறு அமையும்:

1. [ya] வானது ஐயப்பாட்டை இணையாது. (தொடர் இடைச்சொல் wa, so, namu வுடன் ஒன்றுன வகையாகவுள்ளது.) இந்த ya வானது வந்து இணைகின்ற சொல்லின் சுட்டும் அம்சத்தினை நிறைவாக்கி நிற்கின்ற, பூரண நிலையாக்கும் அம்சமாக ஆக்கித் தருகின்ற இடைச்சொல்லாக மட்டுமே இருக்கிறது.
2. [ya] ஐயம், முற்று ஆகியவற்றை உணர்த்துவதுடன் கேட்போன்டமிருந்து பேசுவோன் எதிர்மறை முடிவை எதிர்பார்க்கும் வகையில் வினாவிடைச் சொல்லலாகவும் அமைதல். அத்துடன்... ya, ikani ‘எப்படி’ என்பன போன்று வினாக்கொல்லலாகவும் அமையும்.
3. இவ்வண்ணம் [ya] வானது இடைச்சொல் wa வைப் போன்று ஒரே தன்மையான அழுத்துதல், காட்டுதல், போன்ற முதன்மையான தொழிற்பாட்டையும் செய்வதுண்டு.
4. [ya] வானது ஐயப்பாட்டை உணர்த்தவும் பயன் படுவது. ஐயப்பாட்டில், நிச்சயமற்ற தன்மையே உள்ளது. இணைப்பு நிலையில் பேசுவோனின் பொருளை

கேட்போனிடம் கூறுகின்ற, உணர்த்துகின்ற தன்மையாக உள்ளது. இதுவும் பேசுவோனின் பூரணமான, எண்ணத்தை உணர்த்துவதில் ஒரே அடிப்படையான வெளிப்பாடாகவே உள்ளது.

மேலே கூறிய சுருத்துக்களைக் கொண்டு நோக்கி யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் [yə] வுடன் தமிழ் மொழியின் இடைச்சொல் ஏயின் ஓப்பிட்டைச் செய்கையில், தமிழ் மொழியின் ஏயும், பின்வரும் தன்மைகளைக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

1. ஐயப்பாட்டினைப் பெரும்பாலும் இணையாது.
 2. முடிவு அல்லது பொருளை அமுத்திக்காட்டுவது.
 3. யப்பானிய மொழியின் இடைச்சொல் [fa] போன்று ஒரே தன்மையான முதன்மையான தொழிற்பாட்டைச் செய்வது.
 4. ஐயப்பாட்டு நிலையை உணர்த்தவும் பயன்படுகிறது.
- இத்தகைய சிறப்புத்தன்மைகளை கிழே உதாரணங்கள் மூலமாக காட்டுவோம்.
1. வாக்கிய முடிவில் நின்று வினாவை உணர்த்துவது.

கேட்போனிடம் வினாவை இணைத்து, தானே மறு மொழியைக் கூறுவது போன்றது. எதிர்மறை நிலையான தொழிற்பாடுடையது. இணைப்பு நிலையில் பேசுவோனின் நம்பிக்கையை கேட்போனுக்குத் தெளிவாக்கிக் காட்டுகின்ற தன்மையே அதிகம் (yə, ஏ, பின்னால் [ikani - எப்படி] என்னும் கேள்வியமைப்பாக மாற்றமடைந்த அமைப்பாக காணப்படுகிறது.)

யப்: (அ) fotatogisu nakite sawataru

பறவை அழுதே கடக்கும்

kimi fa kikituya

நீயே கேட்டியே

(kitadesho, ikani, என்னும் பொருள்)

கேட்டாயே இல்லையா மன்: 1976

(ஆ) sirotafe no sode kafe sisi fa
வெண்ணிறத்து கையின் உள்வாய்
ime ni miyekiya (mietatesho ikani?)
என்னும் பொருள் மன்: 2812
கனவில் காண்பாயே

(இ) tuka no mon mo ware wasuremeya
மன்: 110

துகாவின் வாயிலும் நான் மறந்திடுமே
தமிழ் (அ) தம்மானை அறியாத சாதியார் உள்ரே
தேவா: சம்பந் 38

(ஆ) பெருநன்று ஆற்றின் பேணரும் உள்ரே
குறு: 115

2. வாக்கியத்தின் நடுவில் வந்து வினாவை உணர்த்துவது.

யப்: koko ni site kasuga ya iduku மன்: 1570
இங்கே விடுத்தே சுக்காவே போயிடும்
தமிழ் யானே மருள்வேன் குறு: 94

3. சுருத்தின் உறுதிப்பாட்டினைக் கொண்டு முதனிலையைச் சுட்டிக் காட்டுவது.

நடைமுறையிலே [wa] வினிடைய தொழிற் பாட்டிற்கு அன்மையானது.

யப்: (அ) fufumerisi fana no fajime ni
வெனில் பூக்களது மலர்வின்
kosi ware ya tirinamu noti ni
வரும் நானே உதிர்ந்திடும் பின்னால்
miyako fe ikamu மன்: 4435
நகருக்குச் செல்லும்

(ஆ) Ise no famaogi worifuse tebe ne ya
இசேயின் நானல் காலத்தில் தளர்ந்தே பயன் உறக்கமே
suramu araki famabe ni மன்: 500
செய்யும் உரவு கடற்கரையில்

- தமிழ் (அ) யானே ஈண்டையேன் குறு: 54
 (ஆ) நீயே சூல்தல் வேண்டும் நற்: 122
 (இ) நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே குறு: 2
 4. அனுமானத்தை உணர்த்தும் 'உம்' உடன் இனைந்து பேசுவோவின் கருத்தை உணர்த்துவது.

'உம்' ஆனது ஜைத்தை உணர்த்துகின்ற 'கொல்' உடன் இனைந்து உம்கொல் என வந்துள்ளது. இது யப்பானிய மொழியின் [suka] ஏடன் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளது. உமே (ume) என்னும் அமைப்பு யப்பானிய மொழி யின் [suyo] என்பதுடன் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளது. 'ஏ' கருத்தின் நம்பிக்கை நிறைவை உணர்த்துவது. இதே போன்ற பொருளில் யப்பானிய மொழியிலே ya என்பதன் உயிரொலி மாற்றமடைந்த அமைப்பான யு வைப் பயன்படுத்துகின்றனர். [suyo] என்ற அமைப்பினாலே நம்பிக்கை நிறைவு. முடிவு என்பன தெளிவாக்கப்படுகின்றன. (உயிரொலி a வும் o வும் மாற்றமுறுநிலையும் பற்றி முன்னர் சான்றுகள் காட்டியுள்ளேன்.)

யப்: (அ) ima wa ware wa sinamuyo wagase
 மன்: 2936

இப்போதே யானே இறந்திடுமே என் இளவலே
 (ஆ) ima fa ware fa sinamuyo wagimo
 மன்: 2869

இப்போதே யானே இறந்திடுமே என்காதவி
 தமிழ் (அ) வாடை... இன்றும் வருமே தோழி நற்: 89
 (ஆ) குணக்குத் தோன்றும் வெள்ளியின்

எமக்கு ஆர்வருமே. நற்: 256

5. பொருள் சம்பந்தமான உதாரணங்கள்

யப்: (அ) ame ya kaze nafo yamazu
 Kagerofu nikkichu
 மழையே காற்றின்பக்கம் நிலலா

(ஆ) kono kyokuko nifa fana ya ha ya otite
 இந்த வணைதியிலே மலரே ஓலையே சிதறியே

உண்மையில் இந்த உதாரணங்களின் [ya] வின் பயன்பாடு 8-ம் நூற்றுண்டு இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. 10-ம் நூற்றுண்டின் பிறகு உள்ள இலக்கியங்களிலே காணப்படுகிறது. தமிழில் கி. பி. 3-ம் நூற்றுண்டில் உதாரணம் உண்டு.

மாசரு போன்னே வலம்புரி முத்தே காசருவிரையே...
 கரும்பே தேனே சிலம்பு: 2

6. செய்யுளின் ஒனி இலக்கணத்தை ஒழுங்கு செய்வதற் காக வருவது. ஒனி இலக்கணத்தை ஒழுங்கு செய்யும் ya பயன்பாட்டை யப்பானிய மொழியின் பழைய பதிவுகளிலே காணமுடிகிறது. இன்னும் இந்த ya வானதுநாற்சீரசையை ஜஞ்சீரசையாக ஒழிங்குபடுத்துவதற்காகப் பயன்படும் அம்சமாகவும் உள்ளது.

யப்: (அ) atumi no ya kena no wakugoi
 Nihonshoki: 98

(ஆ) ama teru ya nanifa no woyeni
 மன்: 3886

இலங்கிடுமே nani அலைகளின் வாவி
 (இ) kasikoki ya mifaka tukafuru
 மானுறுமே கல்லறைப் பணியில்
 yamasina no kagami no yama
 யமசின மலையின் கண்ணேடியான மலை
 மன்: 155

(ஈ) waga matuya sigifa sayarazu
 நான் கொண்டதே பறவை கூடற்றது
 கொஜிகி: 9

தமிழ் (அ) இறப்பருங் குன்றமிறந்த யாமே குறு: 209
 (ஆ) கையது வேலே காலன புளை கழல்
 புறம்: 100
 (இ) நோகோயானே நெகிழ்ந்தன வளையே
 நற்: 26

இத்தமிழ் உதாரணங்களின் யாமே, யானே என்பவற்றின் ஏயானது தன்னளவில் பொருள் கொண்டதன்று. இந்த ஏசெய்யுளின் ஒலி இலக்கண ஒழுங்கிற்காக இனைக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் இவ்விடத்தில், இவற்றின் சொற்களைக் கொச்சி சொற்களுடன் நிலையிலே ஈரசைச் சீர்களாக என்னிக்கையிட வேண்டியிருப்பதால், யாம், வேல், யான் சொற்கள் ஒலியைச் நிலையில் போதாமையால், ஏ அந்த ஒலிநிறை ஒழுங்கினைச் செய்வதன் பொருட்டாக இனைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஏயின் பயன்பாடு கி.பி. 3-ம் நூற்றுண்டில் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

7. வாக்கியத்தில் இனைந்து வியப்பை உணர்த்துவது. மற்றும் வினிநிலையில் தொடர்ந்து விளியை உணர்த்துவது. யப்பானிய மொழியிலே இச்சந்தர்ப்பத்தில் ya வானது உயிர் ஒலி மாற்றமடைந்த அமைப்பான yō வாகமாறிப் பயன்படுவதே பெரும்பான்மையாகும்.

யப: (அ) **nafa norasiteyo oyafa sirutomo**
பெயர் சொல்லுமே பெற்றேர் அநியினும்
மன்: 362

(ஆ) **yumeyo wagaseko waga na norasuna**
கனவே என் பின்னேன் என் பெயர் கூறவே
மன்: 590

(இ) **sorayu to kinuyo naga kokoro nore**
வானிலிருந்து வந்தேனே உள்ளம் ஏறுக
மன்: 3425

தமிழ் (அ) மன்னுயிரெல்லாம் நின்னஞ்சுமே புறம் :20
(ஆ) நோமென் நெஞ்சே நோமென் நெஞ்சே
குறு: 4
(இ) வாயிலோயே வாயிலோயே புறம் 208

இந்த உதாரணங்கள் காட்டு விளக்கம் பின்வரும் அட்டவணை நிலையான ஒப்பீடாகும்.

யப்பானியமொழி ya: தமிழ்மொழி ஏ

இதுவரை விளக்கிக்காட்டியவற்றிலே, யப்பானியமொழியின் பழைய இலக்கியவழக்கிலே பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்ட 12 இடைச்சொல் வகைகளில் [W] புடன் [ba] வைத்தவிர்ந்த 10 இடைச்சொற்கள், சொல் வழைப்பிலும், பயன்பாட்டு நிலையிலும் தமிழ்மொழி சின் பழைய இடைச்சொற்களோடு ஒற்றுமையுறுவதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன் என எண்ணுகிறேன். [O] ஏம் புடன் [ba] ஏம் இன்னமும் ஒற்றுமையுறுவதைக் காணமுடி யாமலுள்ளது. அதற்குரிய காரணத்தையும் முற்றுக அனுமானிக்கமுடியாமலுள்ளது.

அடுத்ததாக வினையுடன் இனைந்துவரும் இடைச்சொல் பற்றி ஆராய்வோம். இவ்விடைச்சொல் யப்பானியமொழியிலே துணைவினையெனப்படும். தொடர்ந்து அது பற்றிய கருத்துகளை நிரைப்படுத்துவோம்.

3. யப்பானிய மொழியின் துணைவினைகளுடன் தமிழ் மொழியின் துணைவினைகளின்¹ ஒப்பீடு.

யப்பானிய மொழியும் தமிழ் மொழியும் இலக்கண நிலையிலே ஒட்டு மொழிகள் என அழைப்படும் மொழிகளாக வூன்னன. ஒட்டுமொழிகளின் தனி துவமான பண்பு வினையின் பின்னால் துணைவினை அல்லது இடைச்சொற்களைப் பெருமளவில் இனைப்பதாகும். இங்கே வினையில் எத்தகைய தொழிற்பாடான ஒட்டுநிலை அமைகின்றதென்பதைக் காணபோம். அவை பின்வருமாறு அமையும்.

1. வினையின் தொழிற்பாடு இயற்கை நிலையில் நடைபெறு கிறதா அல்லது பிறவினைநிலையில் அமைகிறதா என் பதை முதலில் தெளிவாக்குவது.
2. அடுத்து, இது தொழிற்பாட்டு அம்சம் தொடரின் நடுநிலையிலா அல்லது முடிவுநிலையிலா நிற்கும் என்பதைத் தெளிவாக்குவது. இது தொழி லதுகழிவா (இறந்தகால அம்சமா), நிகழ்வா (நிகழ்கால அம்சமா), அல்லது எதிர்வா (எதிர்கால அம்சமா) என்பதைக் கூறுவது கருத்துநிலையாக உள்ளது.

வினைச்சொல்லாக்கத்துக்கு உதவும் எல்லா வகையான இடைநிலைகள் சுறுகள் எல்லாம் இங்கு துணைவினைகள் எனக் கொள்ளப்படுகின்றன. இனியும் இடைச்சொல் என்றே மொழி பெயர்த்துள்ளோம்.

3. அடுத்து, இந்த தொழிற்பாடு, இறந்தகாலம், நிகழ் காலம், எதிர்காலம் என்பவற்றினுள் எத்தகைய ஒரு கருத்து நிலையைக் கொண்டது, கொண்டிருக்கின்றது, கொண்டிருக்கும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவது. இது இரண்டாவதிலே கூறியதின் தொடர்வு, முடிவு என்பவற்றைவிட முற்றிலும் வேறுபட்ட கருத்து நிலையாகும். இரண்டாவதுடன் மூன்றாவதையும் ஒருங்குசேர நோக்குவும் முடியும்.

இத்தகைய விளக்கங்களை உதாரண நிலையிலே விளக்கின் பின்வருமாறு அமையும்.

யப:	tora	se	rare
(தொழில்)			

தமிழ்	எடு	படப்	பட்டு
	வி. அடி.	பி. வி.	செயற்பாடு
teiru	daro		
இருக்	கும்		
தொடர் நிலை	அனுமானம்		

இத்தகைய விளை அமைப்பில் விளையைத் தொடர்ந்து இடைநிலைகள் எத்தனையையும் அடுக்கியவாறு ஒட்டிச் செல் கின்ற நிலையை ஒட்டுநிலை என்பர். யப்பானிய மொழி யுடன் தமிழ் மொழியும் ஒரே தன்மையாக ஒட்டுநிலை மொழியாகவுள்ளது. முதலில் இந்த இளைப்புநிலையின் ஒழுங்கமைப்பின் நிரையைப் பழைய இலக்கிய மொழி வழக்கிலே வைத்து ஒப்பிட்டு நோக்குவோம்.

ஒழுங்குநிரை	1	2
தொழிற்பாடு	தொழிற்பாடு	செயற்பாடு
விளை	(- aṣap)	(- aru)
	3	4
முடிவுநிலை		
தொடர் நிலை	எதிர்மறை	
(tu,- nu, ri)	(-zu,- nu,)	

5	அனுமானம்	வினா
(-mu)		(-ka)
mu		ka

வாக்கிய உடம் A:	yuk	ase
	நட	த்தப்
	1	1

-rare	tara	-zara
பட்டி	ருந்த	தன்று
2	3	5
ம்	கொல்லோ	
5		

இவ்வாக்கியத்தில் முதலில் வினையடி yuk- ஆகவுள்ளது. அதனுடன் 1) தொழிற்பாடான -ase இணைந்து, அதனைத் தொடர்ந்து 2) செயற்பாட்டு நிலை, 3) முடிவு நிலை, 4) எதிர்மறை 5) அனுமான நிலை, 6) வினாநிலை என்ற ஒழுங்கில் தூணைவினைகள், இடை நிலைகள், ஒழுங்காக அமைந்துள்ளன.

இத்தொடர் நிலையமைப்பிலே ஒன்று விடுபடினும் பரவாயில்லை. உதாரணமாக.

yuk	ase	tara	mu	ka
நட	ந்தி	நக்கு	ம்	கொல்லோ
yuk	are	zaru		ka
நடந்	திருக்	காது		கொல்லோ
yuk	amu			
நடக்	கும்			

மேற்காட்டியவை ஒவ்வொன்றும் பூரணமான வாக்கிய நிலையாகவுள்ளன. ஆனால் 1), 2), 3), 4), 5), 6), என அமைந்துள்ள ஒழுங்குநிலையை மாற்றியமைத்தால் வாக்கிய நிலையாக அமையாது.

மேற்காட்டிய யப்பானியமொழி உதாரணத்துடன் [A] ஒற்றுமைப்பட்ட பொருளுடைய உதாரணத்தைத் தமிழ் மொழியின் பழைய இலக்கிய வழக்கு மொழி நிலையிலே விளக்குவதானால் பின்வருமாறு வாக்கிய நிலையமையும்.

B. nata-	tta-	ppat-	tat-
நட	த்த	ப்பட்	டத்
1	2		3
an-	ut-	kollo	
ஞ	றும்	கொல்லோ	
4	5	6	

இந்த உதாரணத்திலே காண்பதுபோல, தமிழ்மொழி யின் இடைநிலைகளின் (particle) ஒழுங்கு நிரையானது யப்பானிய மொழியின் துணைவினை, இடைச்சொற்களின் ஒழுங்குநிரையுடன் முற்றிலும் பொருந்தியுள்ளது. துருக்கியமொழி, மொங்கோலியமொழி என்பவற்றிலும் இக் கருத்துநிலை ஒன்றுகவுள்ளது.

இவ்விடத்திலே கொரிய மொழி பற்றிய கருத்தையும் என்னிப் பார்ப்பது நல்லது. கொரியமொழி யப்பானிய மொழிக்கு அண்மைநிலையானது. தொழிற்பாட்டிலே ஒட்டு நிலைமொழி என்னும் கருத்திலும் பொதுமைப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த துணைவினைகளின் ஒழுங்குநிரையின் தொழிற்பாட்டிலே முற்றிலும் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளதென்று கூற முடியாது. பின்வருமாறுபோல,

yuka se rare

நட த்த பட

வினை - தொழிற்பாடு - செயற்பாடு

என்னும் ஒழுங்குநிரை, இலக்கண அமைதி கொரிய மொழியிலே இல்லை. எனினும் தமிழ்மொழியும் யப்பானிய மொழியும் தொலைவான நாட்டு மொழிகளா யிருப்பினும், அவை மேற்கண்டவாறு வாக்கியழுங்கு நிரை இலக்கண அமைதியிலே ஒன்றுகவுள்ளன. துணைவினைகளின் பயன்பாட்டு நிலையிலே ஒற்றுமையின் அளவு மிகப்பெரியது.

முதலில் தொடக்கமாக இதுபோன்ற தெளிவான தன்மை இருப்பதை விளக்கிக் காட்டித் தனித்துவமான துணைவினையின் பண்புகளை ஒப்பிட்டுக் காண்போம்.

1. யப்பானிய தொழிற்பாட்டின் துணைவினை [su] ஏடன் தமிழ் இடைநிலை ‘த்து’ வின் ஒப்பிடு.

முதலில் யப்பானிய மொழியின் தொழிற்பாட்டு நிலைக்கும் பிறவினைக்கும் உள்ள தொடர்பைப்பற்றிய கருத்தில் ஆங்கில மொழியின் வேறுட்ட அம்சம் ஒன்றைப் பற்றி விளக்குவோம். யப்பானிய மொழியிலே தன்வினையமைப்பிலிருந்து பிறவினை அமைப்பை ஆக்குமிடத்து சொல்லிறுதிநிலையில் பு இணைக்கப்படும் (பெரும்பாலும் வினையடியுடன் -ss இணையும், இடத்தைப்பொறுத்து osu -pus வை இணைப்பதுமண்டு). எனினும் இந்த [su] தொழிற்பாட்டுநிலையில் துணைவினையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதனால் யப்பானியரைப் பொறுத்தவரையில் பிறவினையின் சொல் இறுதி நிலையுடன் தொழிற்பாட்டின் துணைவினையை வேறுபடுத்துவது கஷ்டமாகவுள்ளது. தமிழ்மொழியில் நோக்கினும் சூழ்நிலை ஒன்றுகவுள்ளது, பிறவினைப் பகுதியுடன் தொழிற்பாட்டினை வேறுபடுத்திக் காண்பது கஷ்டம். இப்பண்பு ஆங்கில மொழியில் இல்லை.

1. யப்பானிய மொழியின் பிறவினை ஆக்கப்பண்பு:

இவ்விடயத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்கு சான்றுகளை மன்யோக்கை மையமாகக் கொண்டு பழைய இலக்கிய வழக்கில் வருகின்ற தன்வினையையும், பிறவினையையும் ஒன்றுக வைத்துப் பார்ப்போம். இதற்குப் பெருமளவான உதாரணங்கள் இருப்பினும் இடப்பிரச்சினை காரணமாகச் சில வற்றையே எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

(i)* Yodan புணர்நிலையின் வினை. (வேர்ச்சொல்லில் —asu ஜ இணைப்பது)

ak-u	அகல் த. வி.	af-u	பொருந்து த. வி.
ak-asu	அகற்று பி.வி.	af-asu	பொருந்து பி.வி.

{ sir-u தெளி த. வி. { tar-u பொருந்து த. வி.
 { sir-asu தெளிற்று பி. வி. { tar-asu பொருந்து பி. வி.

(ii)* Shimonidan புணர் நிலையின் விளை (வேர்ச்சொல்லில் -asu இனைப்பது)

{ ar-u வலிந்து த. வி. { kar-u காய்ந்து த. வி.
 { ar-asu வலித்து பி. வி. { kar-asu காய்த்து பி. வி.

(iii)* Kami nidan புணர் நிலையின் விளை. (வேர்ச்சொல்லின் உயிரொலியுடன் -su விளைத் தொடர்ந்து இனைப்பது.)

{ ok-u எழும்பு த. வி. { tuk-u களை த. வி.
 { ok-osu எழுப்பு த. வி. { tuk-usu களைவி பி. வி.

(iv) ஒரே அடிச்சொல்லில்-ru (தன்விளை) வுடன்-su (பிற விளை) ஜ் இனைத்த அமைப்பில் வேறுபாடாக அமையும் விளைகள் பலவுண்டு.

{ arafa-su உணர்தல் த. வி. { utu-su நகரு த. வி.
 { arafa-su உணர்த்தல் பி. வி. { utu-su நகர்த்து பி. வி.

* yodan புணர் நிலைவிளை: நான்கு உயிரொலி a, i, u, ஏ

* shimonidan புணர் நிலைவிளை: கீழ் உயிரொலி ஏ, ஓ

* Kaminidan புணர் நிலைவிளை: மேல் உயிரொலி i, உ

யப்பானிய மொழியிலே மேலே காட்டியது போன்று-asup அல்லது -su வை இனைத்துப் பிறவிளையை ஆக்குவது பொதுமையானது. சிறப்பாக -டய, -டஸ ஜ் இனைப்பதும் உண்டு. இத்தன்மையுடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கும் தமிழ் மொழியின் நிலை எப்படியானது என்று பார்ட்போம்.

மேலும் இச்சந்தரப்பத்தில் கண்ணடமொழியின் உதாரணங்களையும் இனைத்துத்தர விரும்புகின்றேன். கண்ணடமொழியிலே இடைக்காலத்தின் பின்னர் -டுப வை இனைப்பது பொதுமையான நிலையாகவுள்ளது. இப்பண்டு யப்பானிய மொழியிலே -asup வை இனைத்துப் பிறவிளை

யாக்குகின்ற தன்மையுடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பதால் சான்றுக்கீப் பார்க்கலாம் என எண்ணுகின்றேன். கண்ணடமொழி திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றுக்கும், பேசுகின்ற வர்கள் தொகை பெரிதாகவுடைய மொழியாகவும் விளங்குகிறது.

2. தமிழ்மொழி, கண்ணடமொழி பிறவிளை ஆக்கப்பண்டு.

(i) தன்விளையில் -tu இனைக்கும் அம்சம்.

தமிழ்மொழி	கண்ணடமொழி
{ அலர்-alar	alar
{ அலர்த்து alar-ttu	alar-isu
{ இரு-iru	iru
{ இருந்து-iru-ttu	iru-isu
{ பர-pare	para
{ பரத்து-para-ttu	para-y- isu

இவ்வாறு தமிழ்மொழியிலே தன்விளைவிலிருந்து பிறவிளையாக்கும்போது, சொல்லினிறுதியில் -tu இனைப்பது அடிப்படையான அமைப்பாகவுள்ளது. இத்தன்மையுடன் வேறுபட்டு கண்ணடமொழியிலே -isup வை இனைப்பது பொதுமையாயுள்ளது.

(ii) தன்விளையில் -TTu ஜ் இனைக்கும் அம்சம்.

தமிழ்மொழி	கண்ணடமொழி
{ ஆடு aTu	adu
{ ஆட்டு a-TTu	ad-isu
{ ஓடு oTu	odu
{ ஓட்டு oTTu	od-isu

இவ்வதாரணங்களில் தமிழ்மொழியிலே -tu அன்றி -TTu இனைந்துள்ளது. இது தன்விளையின் அடிச்சொல்லின் இறுதி நிலையில் மெய்யொலி T அல்லது N என்னும் ஒலிகள் வரின்

சந்திநிலைபில் மாற்றமடையும். பொருள் நிலையிலே ttu வுடன் வேறுபட்டமையாது. கன்னட மொழியிலே இச் சந்தர்ப்பந்தில் -isu என்கின்ற இடைநிலையே இணைகிறது.

(iii) தன்வினையில் -RRu வை இணைக்கும் அம்சம்.

தமிழ் மொழி	கன்னடமொழி
{ அழல் azhal	azhal
{ அழற்று azha RRu	azhal cu
{ சழல் cuzhal	suzhi
{ சழற்று - cuzha - RRu	suR - isu

இவ்வுதாரணங்களில் வினையடியின் இறுதிமெய்யொலி I, R ஆகவுள்ளது. R ஆனது நாவை வளையச்செய்து வெளிப்படுகின்ற உச்சரிப்பான மெய்யொலியாகவுள்ளது. தொடர்ந்து இவற்றில் இணைகின்ற இறுதிநிலையில் -ttu ஆனது I, R உச்சரிப்பின் தன்மைக்கேற்ப ஒலிமாற்ற மடைந்து RRu ஆக அமைந்ததென்றாம். இதற்கு மாருக்க கன்னட மொழியிலே ஒரு உதாரணத்தில் -cu வின் இணைப்பு பழைய அமைப்பாக உள்ளது. எனினும் பெரும்பான்மை பொதுவாக -isu வை இணைக்கின்றது.

(iv) தன்வினையில் -kku வை இணைக்கும் அம்சம்

தமிழ்மொழி	கன்னடமொழி
{ அடங்கு - aTanku	aDugu
{ அடக்கு - aTa - kku	aDug - isu
{ கு - alanku	alagu
{ அலக்கு - alakku	alag - isu

இவ்வுதாரணங்களில் தன்வினையின் சொல்லிறுதியில் -nku மற்றும் ku என்ற அமைப்பு ஒருமிடத்து - nkuTTu, - kTTu என்று மெய்யொலியின் தொடர்ச்சியாக அமைவது பொருத்தமன்று. இதனால் ஒலிப்புணர்ப்பின் தன்மையாலே -kku ஆக அமைவதை உணரலாம். ஆனால் கன்னட மொழியிலே மேற்காட்டிய உதாரணங்களிலும்

(i, ii, iii,) ஒரே தன்மையாக -isu வை இணைத்தே பிறவினை அமைப்பு ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

(v) ஒரேவினையமைப்பே தன்வினையாகவும் பிறவினையாகவும் தொழிற்படுதல்.

இந்த நிலையிலே தமிழ் மொழியில் ஒரு வினையே இரு நிலையமைப்பிலும் தொழிற்படுகிறது. ஆனால் கன்னட மொழியிலோ பிறவினை அமைப்புக்கு -isu இணைக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக

தமிழ் { உதிர்-utir	கன்னடம் { udir
{ உதிர்-utir	{ udir-isu
தமிழ் { ஒடி-oTi	கன்னடம் { odi
{ ஒடி-oTi	{ od-isu

தமிழ்மொழியிலே இவ்வாறு பெரும்பாலும் வினையின் அடிச்சொல்லின் பின்னால் -ttu ஜ இணைப்பது விதிமுறையாக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் நேரடியான மெய்யொலியின் இயற்கைத்தன்மையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, -ttu வான்து. TTu, -RRu, kku என்ற மாற்றமுற்ற அமைப்புப் பெறுந் தன்மையும் உண்டு. இன்னும் வினைவகைகளில் தன்வினை, பிறவினைகள் ஒரே அமைப்பாலும் உணர்த்தப்படுகின்ற தன்மையுமுண்டு. இப்பண்டு கன்னட மொழியிலே வேறுபட்டு வினையடிச் சொல்லின் இறுதிநிலை மெய்யொலி வேறுபடாமலே -isu ஜ இணைத்த அமைப்பாக, சிறப்பம்சமாகவுள்ளது.

இங்கு, யப்பானிய மொழியிலே வினை அடிச்சொல்லில் -as வை இணைக்கின்ற அமைப்பை எடுத்து நோக்குவோம். யப்பானியமொழி அமைப்பு நிலையில் உயிரொலியை இடையே இணைக்கின்ற கருத்து நிலையிலே கன்னடமொழியுடன் பொதுமையுற்றுள்ளது. கன்னடமொழியிலே -isu வில் i ஒலி முதனிலையாகவுள்ளது. ஆனால் யப்பானிய மொழியிலே ,as வில் a ஒலி முதனிலையாகவுள்ளது:

தமிழ்மொயின் tt இலிருந்து வேறுபட்ட தன்மையான தாக யப்பானிய மொழியின் S உள்ளது. தமிழ்மொழி

t யப்பானிய மொழியின் S உடன் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ள தன்மையை என்னுடைய நூலிலே (**Sound correspondences between Tamil and Japanese**) உதாரணங்களுடன் விளக்கியுள்ளேன். அதன்படி தமிழ் மொழியின் பிறவினையாக்கும் மொழி இதுதி நிலையான tt யப்பானிய மொழியின் S உடன் ஒற்றுமையுறுவதைக்காண முடியும்.

2. யப்பானிய செயற்பாட்டுப் பண்பு இடைநிலையான -ar உடன் தமிழ் இடைநிலை -ar ன் ஒப்பீடு :

1. யப்பானிய மொழியின் செயற்பாட்டுப் பண்பின் இடைநிலை.

யப்பானிய மொழியின் செயற்பாட்டுப் பண்பின் இடைநிலைகளாக ru, raru என்னும் துணைவினைகள் அமைந்துள்ளனவென்பர். ஆனால் இது ஆரம்பநிலையில் -ar என்னும் ஒரு சொல்லாகவே இருந்தது. -a-ru: இது விணச்சொல்லின் இறுதி மெய்யொலியிலே முடிவடையும் இடத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உதாரணமாக, nusum-ar-u—களவெடுக்கப்பட்டது. • tor-ar-e-tari—எடுக்கப்பட்டது.

-raru: இது பெரும்பான்மையாக விணச்சொல்லடி உயிரொலியில் முடிவடையும் kaminidan புணர்ப்பு, kami ichidan புணர்ப்பு, shimonidan புணர்ப்பு நிலைகளில் பயன்படுகிறது. சொல்லடியின் இறுதிநிலை உயிரொலியடிடன் இடைநிலை -ar ம் இனைந்து தொடரும் போது உயிரொலித்தொடர்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கின்ற படியால், அதனை விலக்குவதற்காக அந்த இரு உயிரொலி களுக்கிடையில் -r ஜை இனைந்து -rar என்ற அமைப்பாக ஆக்கியிருப்பதால் தொழிற்பாட்டு நிலையில் -ar அமைப்புடன் முற்றிலும் ஒன்றுகவேயுள்ளது.¹

1. தமிழ்மொழிலும் 'உயிரொலிகளுக்கிடையே தோன்றும் உடம்படு கெய்களுள் 'ர்' ஒலீயும் ஒன்றாகும். உதாரணம்; கா+ம்: காரும்.

tasuke - rar - u - காப்பாற்றப்பட்டது
mi - rar - u - காணப்பட்டது.

இந்த -ar என்னும் இடைநிலை நான்குநிலையில் பயன்படுகின்றது. முதலில், (i) இயற்கை நிலையில் பயன்படுகிறது யப்: (அ) kora fa kanasiku omof - ar - uru kamo மன்: 3372

குழந்தை துயராக எண்ணப்படும் கொல்லோ
(ஆ) fude fa toreba mono kak - ar - e

Turedure: 157

எழுதுகோல் எடுப்பின் பொருள் எழுதப்படும்
(இ) yorodu ni omofi tuduke -rar -ete

கெஞ்சி: **kireituto**
பல்லாண்டு எண்ணி தொடர்ந்தே

இந்த உதாரணங்களின் பொருள் (இயற்கை நிலையாக எண்ணியிருப்பது) கட்டுரை ஏழுதும் எண்ணம் தானாக எழுதுவது தொடர்ந்து, எண்ணியிருக்கும் அம்சம் இயற்கைத்திலையில் செய்வது என அமையும். இத்தகைய இயற்கைத்திலை ar - இன் அடிப்படையான பொருளாக அமைந்ததென்னாம்.

யப்பானிய மொழியிலே தகுதிவிணையும் ar அமைப்பு மூலமே உணர்த்தப்படுகிறது. யப்பானிய மக்கள் தகுதி என்கின்ற நிலைமையை மனித முயற்சியில் வைத்தே செயற்கை நிலையின் தகுதியாக காணும் போதும் அது இயற்கையின் வளர்ச்சிநிலையைன்றே முடிவுசெய்யும் மன நிலையைக் கொண்டிருப்பதையும் தொடர்புறுத்துகின்றது. தற்கால மொழிவழக்கிலும் தகுதியை dekuru என்று கூறுவர். இது ஆரம்பத்தில் idekuru (வெளிப்படுத்துவது) என்னும் விணையாக இயற்கைத்திலையின் வளர்ச்சிநிலையை முடிவு செய்கின்றது என்னும் பொருளைக் கொண்டிருந்தது. இதிலிருந்து தகுதியை வெளிப்படுத்தும் துணைவிணையினது அம்சமாக மாற்றமடைந்ததெனின், இயற்கை நிலையின் ar தகுதிநிலையில் வெறுபட்ட அம்சமாக ஒரே உள்ளத்துணர்வையே கொண்டதென்றுங் கூறலாம்.

- யப: (அ) yoni wazurarezu மன: 4322
 எண்ணி மறந்திடாது
 (முற்றிலும் மறக்க முடியாது)
- (ஆ) tuyumadoro marezu
 கொஞ்சமும் தூங்க முடியவில்லை
 கெஞ்சி: kiritu
- (இ) fuyu fa ikanaru tokoro nimo sumaru
 பணி நுழையா விடத்தும் வசிக்க முடியும்
 Turedure 55

இது மறத்தல் என்ற நிலைமை முடிவெடுத்த பின்னர் அது இயற்கை நிலையில் நடக்காதது, தூங்குவது என்ற நிலைமை முடிவெடுத்த பின்னர் அது இயற்கை நிலையில் நடக்காதது என்பவற்றின் அடிப்படையான பொருளை உணர்த்துவதைக் காணலாம்:

(ii) -ar மரியாதை நிலையில் பயன்படுகிறது.

யப்பானிய மொழியிலே மரியாதை நிலையை உணர்த்துவதென்பது கேட்போனின் தொழிற்பாட்டை தன்னிலும் உயர் நிலையாக்குவது என்று எண்ணப்படுகிறது. கேட்போன் தனது தொழிற்பாட்டை தன்னிலும் கீழ்நிலையிலுள்ளவனுக்கு எதிர்நிலையில் [கொடுப்பது] என்னும் விளக்கத்தைக் காட்டுகின்ற அமைப்பாக இருந்தது. [torisipu] [miasipu] கொள்வது, காண்பது போன்றவை இவ்வாறுமைந்தன. இது கொள்ளும் அம்சத்தை இனைப்பது, கானும் அம்சத்தை இனைப்பது என்ற பொருளில் வருகிறது. ஆனால் இந்த உணர்த்துமுறையில் வேறுபட்டு, கேட்போனின் செயற்பாட்டில் வேறுபட்டு தன்னிலையில் எத்தகைய பங்குகொள்ளலுமின்றி தன்னிலையின் முயற்சியை இனைக்கவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக மரியாதையை உணர்த்தும் தன்மையாகவுள்ளது. மேலும் கேட்போனின் தொழிற்பாட்டை மேன்மைப்படுத்தி இயற்கை நிலையான தோற்றும் போன்ற அம்சமாக்கித் தன்னிலையின் பங்களிப்பில்லாததாக்கி வெளிப்படுத்துவது. கேட்போன் எதிர்நிலையாக்கி தன்னிலையின் பொருளையும் இனைத்தே மஸ்னிப்பை வேண்டுவதுபோலமைந்துள்ளது.

- யப: (அ) starasiku tukuri
 புதிதாய் செய்து
 tamaferu tonowo .. migaki
 தந்திடு மாளிகையை துவங்கிட அளந்திட
 கெஞ்சி **Fananoen**
 siturafare tari
 என்னால் முடியுமோ
- (ஆ) onaji atoki serare keru kiku afaseni
 sufama wo tukurite **Kokin: 272**

மேற்காட்டிய உதாரணங்களால் -ar -rar என்பன முறையே இயற்கைநிலையில் நிலையாவது போன்ற அடிப்படையான பொருள்நிலையிலிருந்து மரியாதை நிலையிலும் பயன்பட்டமை பெறப்படுகிறது. (iii) இவை செயற்பாட்டு நிலையிலும் பயன்படுகின்றன. செயற்பாட்டின் வேர் நிலையானது தன்னிலையில் எந்தவிதமான செயற்கைத் தன்மையையும் இனைக்காமல் இயற்கைநிலையின் வளர்ச்சி நிலையாகிச் சந்தர்ப்பத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதான் பொருளாக மட்டுமே அமைகிறது.

யப: fito nimo sasata rezu
 தொடர்பதிவு அரசரவல்: 765 வருடம்
 மனிதரினும் அழைக்கவன்று

(v) இத்தகைய தன்மைகளை நோக்கும்போது யப்பானிய மொழியின் செயற்பாட்டுவினையை உணர்த்தும் -ar ஆனது தொழிற்பாடு அல்லது இயக்கக்கில் இயற்கைநிலையின் நடைமுறையைக் காட்டுகின்ற தன்வினையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாயிப்பது வினங்குகிறது. இங்கு தன்வினையின் சொல்லமைப்பினைப் பார்க்கையில், யப்பானிய மொழியிலே செயற்கைநிலையான தொழிற்பாட்டை உணர்த்தும் வினையின் அடிச்சொல்லுடன் -ar இனையும் தன்மையலே' தன்வினை அமைப்பு ஏற்படுவதைத் தெளிவாய்றியலாம். இந்திலையில் பயன்படும் -ar ஆனது செயற்பாட்டு வினையின் இடைநிலையான -ar உடன் முற்றிலும் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளது.

முதலில் இவற்றுக்கான உதாரணங்களைத் தருவோம். கீழ்க்காணும் ஒரு தொகுப்பு வினைகளின் அமைப்பு பிறவினையாக அமைய அவ்வினைகளின் அடியுடன் -ar ஜி இனைத்தால் அவற்றின் அமைப்புநிலை தன்வினையாகிவிடுகிறது. அத்தகைய உதாரணங்கள் மிகவும் அதிகமாயுண்டு:

{ ag - u உயர்த்து - பி. வி.	{ at - u அடி பி. வி.
{ ag - ar - u உயரு - த. வி.	{ at - ar - u அடி த. வி.

{ sem - u அழுத்து - பி. வி.	{ som - u ஊற்று - பி. வி.
{ sem-ar - u அழுந்து த. வி.	{ som-ar - u ஊறு த. வி.

-ar என்னும் அமைப்பு பிறவினை ஆக்கத்தில் -as ஆகவும் பயன்படுகின்ற இடங்களும் உண்டு:

{ am-as - u எஞ்சவி பி. வி.	{ it-as - u செய்வி பி. வி.
{ am-ar - u எஞ்ச த. வி.	{ it-ar - u செய் - த. வி.
{ kud-as - u தாழ்வி பி. வி	
{ kud-ar - u தாழ் த. வி	
{ kog-as - u ஏரிப்பி பி. வி.	
{ kog-ar - u ஏரி த. வி	

இந்த -ar அமைப்பின் முதனிலை உயிரொலியானது மாற்றம் பெற்று -or என்ற அமைப்பாக மாற்றமடைந்து பயன்படுவதும் உண்டு:

{ ok-as - u எழுப்பு-பி. வி	
{ ok-or - u எழும்பு- த. வி	
{ ot-as - u விழுத்து- பி. வி.	
{ ot-or - u விழு- த. வி	

மேற்காட்டிய உதாரணங்களைக் கொண்டே யப்பானீய மொழியின் -ar ஆனது தன்வினையாக்கத்திற்குப் பயன்படுகின்ற இடைநிலையாகத் தொழிற்படுவதையும், இன்னும் சுயநிலை, இயலுந்தன்மை, மரியாதை, செய்ப்பாட்டுப் பண்பு என்பவற்றை உணர்த்தும் இடைநிலையாகவும் அம்

மொழியிலே பயன்படுத்தப்பட்டதைத் தெளிவாக உணர முடிந்தது. அடுத்து, தமிழ் மொழியின் தன்வினையமைப்பின் இடைநிலையாக -ar என்னும் அமைப்பு தொழிற்படுவதையும் அது ‘இரு’, ‘ஆகு’ (to be, to exist, to become) போன்ற பொருள்களைக் கொண்டிருக்கின்ற இடை நிலையாக இருப்பதையும் தெளிவாக விளக்குவோம்.

2. தமிழ்மொழியின் வினைச்சொல் இறுதிகளின் வகைப்பாடு:

தமிழ்மொழியின் அடிச்சொற்கள் CVC (மெய்-உயிர்-மெய்) என்னும் அமைப்பாக உள்ளன. CVC அமைப்பின் பின்னால் ஏதாவதொரு இடைநிலையை இணைத்தே தன் வினையமைப்பாகப் பயன்படுகின்ற இடங்களும் உண்டு. இந்த அரைப்புப் பின்வரும் மூன்று நிலைகளாக உள்ளன.

(i) CVC-uL (ii) CVC-ir (iii) CVC-ar

(i) இடைநிலை -பி ஜி பயன்படுத்துவது	
ur-uL உருள்	kur-uL -குருள்
cur-uL சுருள்	cur-uL -சுருள்
ter-uL தெருள்	tek-uL -தெருள்
-பி என்னும் வினை இடை நிலையுடன் இணைந்துள்ள வினைகளின் அமைப்பு அதிகமாகவுள்ளது. அவை அநேகமாகத் தன் வினையமைப்புகளாகவேயுள்ளன.	

வினை இடை நிலையாகப் பயன்படும் -பிL ஆனது ‘இரு’ என்னும் வினையடி போன்றதாக ‘தன்னிலையான’ (to be) என்னும் பொருளைத்தரும் வினையடியாகவும் உள்ளது. எனவே -பிL ஆனது (C)Vc அமைப்பிலுள்ள வினைவேரகளின் பின்னால் ‘இரு’ என்னும் பொருளிலே இணைகின்றது. இதனால் அவ்வினையடிகள் தன்வினைகளாக அமைந்துவிடுகின்றன.

(ii) இடைநிலை -ir ஜிப் பயன்படுத்துவது.

am - ir அயிர்	teL - ir தெளிர்
ut - ir உதிர்	cuk - ir சுகிர்
kuL - ir குளிர்	veL - ir வெளிர்

இத்தொகுப்பிலுள்ளவை யாவும் தன்வினைகளாகவேயுள்ளன. இங்கே -ir, 'இரு' என்னும் வினைப்பொருளைத் தருகின்ற இடைநிலையாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. செயல்நிலையில் -ir உம் -u உம் ஒத்த தன்மையுடைய ஏவே.

(iii) இடைநிலை -ar ஐப் பயன்படுத்துவது.

ay - ar அயர்	ac - ar அசர்
am - ar அமர்	al - ar அலர்
uN - ar உணர்	uy - ar உயர்
kav - ar கவர்	tat - ar ததர்

இத்தகைய தொகுப்பு உதாரணங்களும் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகவுள்ளன. பெரும்பாலும் அவை தன்வினைகளாகவேயுள்ளன. இவ்வாறு மேலே கண்ட உதாரணங்களைக் கொண்டு யப்பானிய மொழியில் தன்வினை ஆக்கும்போது பயன்படுத்தப்படும் இடைநிலையும் செயப்பாட்டுப் பண்பின் தன்மையில் பயன்படுத்தப்படும் இடைநிலையும் -ar ஆகவேயுள்ளது. இத்துடன் இணைவாக தமிழ்மொழியிலும் தன்வினையை ஆக்குகின்ற இடைநிலை -ar ஆகவுள்ளது. அது இணைமொழி அங்கமாகித் (auxiliary) தொழிற்படுவதும் தெளிவாக உணர முடிகிறது. இந்த -ar ஆனது தமிழ்மொழியில் -ir என்பதனுடன் ஒரேமாதிரியான தன்மையுள்ளது. தமிழ்மொழியின் -ir ir-u இரு - to be என்ற வினை அம்சமாக இருப்பதால் -ar உம் 'to be' என்கின்ற பொருளைக் கொண்டு இருப்பதால், -ar தன்வினையை அமைக்கின்ற முக்கிய அம்சமாகத் தொழிற்படுகின்றதென் என்னமுடிகிறது:

யப்பானிய மொழியின் தன்வினையின் இணைமொழி அங்கமாகத் தொழிற்படும் -ar ஆனது ar - i என்னும் வினையின் சொல்லடியாகவும் இருப்பதால் பின்வரும் ஒற்றுமை நிலையையும் அறியமுடிகிறது:

யப்பானிய தமிழ்மொழி மொழி	{ -ar -ir (ar இன் உயிரொலியின் பிறிதொரு அமைப்பு)
a. தன்வினை இணைமொழி அங்கம்	-ar

b. இருக்கின்றதை உணர்த்
தும் வினையின் அடிச்சொல் -ar -ir

மேலும் (a) யிலும் (b) யிலும் பயன்பட்ட -ar 'இருக்கிறது' என்னும் பொருளைக் கொண்ட ஒரே மாதிரியான சொல்லாகவுள்ளது.

இவ்வாறு யப்பானிய மொழியின் செயப்பாட்டுப் பண்பை உணர்த்துகின்ற -ar ஆனது தமிழ்மொழியில் 'இரு' என்கின்ற பொருளை உணர்த்தும் ir என்னும் உயிரொலி மாற்றமைப்புடைய -ar உடன் ஒற்றுமையுடைய தெனக் கருதலாம். எனினும் தமிழ் மொழியிலே செயப்பாட்டுப் பண்பின் துணைவினையாக உண்மையில் -ar பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இலக்கிய வழக்குக் காலத்திலிருந்து செயப்பாட்டுத்தன்மையை உணர்த்தப் 'படு' (paT-p) பயன்படுத்தப்பட்டது. 'படு'வுக்கும் யப்பானிய மொழியின் -ar க்கும் தொடர்பு எதுவுமில்லை. இங்கே paT-p வின் பொருளை விரிவாக ஆராயும்போது தமிழ்மொழி பேர்கராதி பின்வரும் பொருள்களைத் தருகிறது: 1. உண்டாதல் 2. தோன்றுதல் 3. உதித்தல் 4. சம்பவித்தல் 5. மனத்தில் தோன்றுதல் 6. குத்தல் 7. ஒன்றின்மீது ஒன்று உறுதல்.

'டடு'வின் இத்தகைய பொருள் 'இரு' என்னும் வினையின் 'to be, to exist' என்னும் பொருளுடன் இணைவுற்ற தாக இருப்பதால், 'படு'வானது பெருமளவில் தமிழ் மொழியின் ir, u (இரு, உள்: இருத்தல், உண்டாதல்) என்பனவற்றின் பொருளையுடையதாயுள்ளது.

திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டு இலக்கணத்தை முதன்முதலில் ஆரம்பித்த கோல்ட் வெல்லுக்குப் பின்னர் பலகாலமாகச் சொல்லப்படுவதுபோல, திராவிட மொழி களில், இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிற் காணப்படுவது போன்ற பரந்த அளவில் செய்ப்பாட்டுத்தன்மையினை உணர்த்தும் நிலை இருக்கவில்லை. இக்கருத்திலே யப்பானிய மொழியும் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளது. செய்ப்பாடு உணர்த்தும் முறையின் வளர்ச்சி காலத்திலையிற் பார்க்கையில் இரு மொழிகளிலும் வேறுபட்டுள்ளது. அதனால் யப்பானிய மொழியிலும் தமிழ் மொழியிலும் செய்ப்பாடு உணர்த்தும் வளர்ச்சிநிலை இரண்டு மொழிகளும் பிரிந்த பின்னரே ஏற்பட்டதென்று எண்ணலாம். தற்போது யப்பானிய மொழியிலே **to be** ஜூ உணர்த்தும் விளையின் அடிக்கொல் **ar**, இந்திலையிலே (அதாவது, செய்ப்பாட்டை உணர்த்தும் நிலை) பயன்படுகிறது: தமிழ்மொழியிலே ‘ஆ’ என்னும் பொருளில் ‘படு’ பயன்படுத்தப்பட்டுச் செய்ப்பாட்டை உணர்த்துகின்றது. எனினும், இத்தகைய நிலையில் **-ar** உம் ‘படு’ ஏும் நேரடியாகத் தொடர்பற்றவையாயுள்ளன. யப்பானிய மொழியின் செய்ப்பாட்டுப் பண்பின் மூல அமைப்பு அம்மொழியின் தன் விளைச்சொல் இறுதியாகிய **-ar**ல் தங்கியுள்ளது. இதே **-ar** தமிழ் மொழியின் தன் விளைச்சொல் இறுதி **-ar** உடன் ஒற்றுமைப்பட்டதாக வுள்ளது.

3. முடிவுநிலையான துணைவினை [பு] [து] வடன் இறந்தகால இடைநிலை nt, tt ன் ஒப்பீடு :

(1) யப்பானிய, தமிழ் மொழிகளின் முடிவுநிலையுணர்த்தும் இறந்தகாலத் துணைவினைகளின் அமைப்பு

யப்பானிய மொழியின் பழைய வழக்குமொழியிலே இறந்தகாலத்துடன் முடிவுநிலைத் தொடர்பைச் செய்கின்ற துணைவினைகள் பின்வரும் 5 வகைகளை அறியப்படுகின்றன.

1. pu : காலத்தின் இறப்பு. ஆயினும் எதிர்காலத்தின் தொழிற்பாட்டின் முடிவையும் உணர்த்துவது. இது ஏறக்குறைய தன்னினையைச் சேரும்.
 2. tu : காலத்தின் இறப்பு. ஆயினும் எதிர்காலத்தின் தொழிற்பாட்டின் முடிவுநிலையையும் உணர்த்துவது. இது ஏறக்குறைய பிறவினையைச் சேரும். இது சிலவேளைகளில் -ari எனபதனைப் பின்னினையைப்பாகவும் கொள்ளும்.
 3. ri : தொழிற்பாட்டின் தொடர்ச்சியைக் காட்டி அதன் முடிவின் தொடர்ச்சியையும் உணர்த்துவது. இருநிலைப் புணர்வு விளைகளைச் சேரும் போது **tari** என்ற அமைப்பையும் கொள்ளும்.
 4. ki : தொழிற்பாடு. தொழிலைப் பிறந்தகாலத்தின் பொருளாக வெளிப்படச் செய்து அதனை உணர்த்துவது.
 5. keri : மயக்கமான இறந்தகாலத்திலிருந்து தொழிற்படுவது.
- நிகழ்காலத்த்தில் உடனடியாக உணரப்பட்ட அம்சத்தை நிகழ்காலத்தின் கருத்தாகவும் உணர்த்துவது.

இவற்றினின்று வேறுபட்டு தமிழ்மொழி உட்பட்ட தென் திராவிட மொழிகளின் தொகுதி இறந்தகாலத்தை உணர்த்துகின்ற பல இடை நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது, இத் தென் திராவிட மொழியின் இறந்தகாலம் உணர்த்தும் அமைப்பு மூலத் திராவிட மொழியின் நிலையை உண்மையாகக் கொண்டுள்ளது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு எதிராக மத்திய திராவிட மொழியினதும் வட திராவிட மொழியினதும் இறந்தகாலத்தை உணர்த்துகின்ற இடை நிலைகளின் அமைப்பு இலகுவானதாக, திராவிட மொழியின் மிகப்பழைய அமைப்பை எளிமையானதாக மாற்றியுள்ளதென்பர். இதனைச் சிறிது விரிவாகப் பார்ப்போம்.

தென்பகுதி திராவிட மொழியானது இறந்தகால இடைநிலைகளாக nt, tt, t, i, என் நான்கு வகைகளையும்

நிகழ்கால இடைநிலைகளாக (non past) கிறு, கின்று வையும் கொண்டுள்ளது. மத்திய திராவிட மொழியானது இறந்தகாலத்தை உணர்த்துகின்ற அமைப்பை, பெரிதும் இலகுவாக்கியுள்ளது என்பதற்கு உதாரணமாகப் பழைய தெலுங்கு மொழியிலே உள்ள itt, it என்பவற்றின் அமைப்புக்கள் பயன்படுத்தப்படுவதைக் கூறலாம். வட திராவிட மொழிகளிலே இறந்தகாலத்தை உணர்த்துகின்ற அசைநிலையாகப் பொதுவாக -kk என்பது மட்டுமே பயன்படுகின்றது. (P, S, Subramaniyam: **Dravidian verb morphology**, Annamalai University, 1971. குறிப்பிட்டபடி) இவ்விடத்தில் யப்பானிய மொழியின் pp, tu, vuடன் தமிழ் மொழியின் nt, tt என்ற அமைப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.

(2) யப்பானிய மொழியின் துணைவினை pp உடன் தமிழ் மொழியின் tu விள் பயன்பாடு:

யப்பானிய மொழியின் பழையவழக்கு மொழியின் முடிக்கும் நிலையான pp என்ற அபைப்புத் தன்வினையுடன் இணையும். இன்னும் tu அமைப்பினது வழக்குதாரணங்களைப் பழையவழக்கில் நோக்கினால், பெருமளவில், அது பிறவினையிலேயே இணைந்துள்ளது. ஆனால் தன்வினை அமைப்பின் ari, naru என்கின்ற [முடிவை இணைக்கின்ற] வினை அமைப்பினிடத்திலும் pp இணைகின்றது. இந்த அம்சமானது முன்னரும் பெருமளவில் யப்பானிய பழைய வழக்கு இலக்கண ஆய்வாளர்களால் மீண்டும் மீண்டும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

i. pp வில் இணையும் வினை:

இங்கே மன்யோசவில் வருகின்ற இருமுறைக்கு மேற்பட்ட pp இணைந்துள்ள வினைகளுள்ளே பயன்பாட்டிலே பெரும்பான்மையானவற்றைத் தரின் அவை பின்வருமாறு அமையும்.

1. இயற்கைத் தோற்றும். 2. தற்காலிக மாற்றும்.

ஆகு - naru 44	வா - ku 54
உதிர் - tiru 28	கழி - sugu 35
ஆழ் - fuku 16	கழி - fu 25
மலர் - saku 14	போகு - idu 8
நனீ - naru 11	சேர் - yoru 8
வெளு - eku 9	கொடு - kaferu 6
வீசு - fuku 8	அண்மி - tikaduku 5
அழி - tayu 7	நகர் - uturufu
அவி - kiyu 5	போடு - iru
கெடு - aru 5	போ - yaku

3. வினை தொழில்

பிரி - wakaru 12	காதலி - kofu 18
நில் - tatu 12	
அழு - naku 10	
தங்கு - fatu 9	
சந்தி - afu 9	
ஒளி - kakuru 8	
நடத்து - su 5	

இவ்வுதாரணங்களைப் பார்க்கையில் pp வுடன் இணைகின்ற வினைவின் பெரும்பகுதி 1. இயற்கைத் தோற்றும் 2. தற்காலிக, மாற்றும் என்பவற்றின் தொழிற்பாட்டைக் காட்டும்; மாற்றத்தைச் செய்கின்ற தோற்றும். 3. எழுந்தமானநிலையான தொழிற்பாடு 4. சம்பவிக்கின்ற மக்களின் உணர்வுகள் என்பவற்றை உணர்த்துவதாகவேயுள்ளது.

(ii) tu வில் இணையும் வினை:

மன்யோசவிலே tu வில் இணைந்துள்ள வினைகளுள்ளே பெரும்பான்மையானவை பின்வருமாறு அமையும்.

கரையா-kanu 47	நோக்கு-afimiru 8	எண்ணுomofu 4
பார்-miru 41	அழு-naku 7	முடி-musubu 3
காட்டு-misu 10	காட்டு-miya 7	இரு-ari 3
சொல்-isu 10	தளர்-sinobu 5	படு-sanu 3
கேள்-kiku 9	வசி-kurasu 4	ஆகு-naru 3
அறிவி-tugu 9	வா-ku 4	அறிவி-noru 3
ஒலி-nageku 9	உதிர்-tirasu 4	தொடர்-tugu 3
தரி-kazasu 8	நிச்சயி-sadamu 4	செய்-kokiru 2

இவற்றைப் பார்க்கும்போது tu இனையும் வினைகள் செயற்கை நிலையான தொழிற்பாட்டை உணர்த்துகின்ற பிறவினைகளாக இருக்கின்றன. என்னும் அவை தனித்துவமான நிலையில் முடிவைத் தொடர்கின்ற ari naru என்பனவற்றையும் கொண்டிருப்பது விளங்குகிறது. ari என்பதுடன் tu இனையும் அம்சத்தின் ஒரு தொகுப்பு நிலைத் தெளிவான உதாரணங்களைத் தருவதானால் கெஞ்சி மொனகதாரியிலே ari யுடன் -tu சேர்ந்த அமைப்பான tari, zari என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றில் -tu மட்டுமே சேர்ந்துள்ளது. -su இனைந்தமையவில்லை. இவற்றைக் கொண்டு பின்வரும் அம்சங்கள் தெளிவாகின்றன.

1. யப்பானிய மொழியில் தன்வினையின் முடிவு பை வைக் கொண்டமையும்.
2. யப்பானிய மொழியின் பிறவினையின் முடிவு tu வைக் கொண்டமையும்.
3. tu வின் பின் [ari] என்பது தொடரும்.

(3) தமிழ் மொழியின் nt வடன் tt ன் பயன்பாடு

தமிழ்மொழியின் இறந்தகால இடைநிலைகள் மூன்றார் குறிப்பிட்டது போல நான்கு உள்ளன. அவற்றின் t உம் i யும் எண்ணிக்கையில் பெருமளவாய் உள்ளன. என்னும், nt, tt எண்ணும் இடைநிலைகள் மிகப் பழைய காலத்து இலக்கியங்கள் தொடக்கம் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்

படுகின்றன. அவற்றை யப்பானிய மொழியின் பை, tu வடன் ஒப்பிடுவதற்கு, அவற்றின் பயன்பாட்டுத் தன்மையை ஆராய்வோம்.

(i) nt உடனும் tt உடனும் இருநிலையும் (அதாவது தன்வினையிலும் பிறவினையிலும்) இனையும் வினை. இவற்றூடன் இனையும் வினையின் எண்ணிக்கை பெருமளவாகும். nt, tt என்பன வினையில் தன்வினை பிறவினை அமைப்புடன் தொடர்புடையதாயிருக்கும் அமச்சத்தை முதலில் காணவைக்க விரும்புகிறேன்.

வினை	அதனுடன் தொடரும் இறந்தகால இடைநிலை	தன்வினை— பிறவினை
{ அவிழ் அவிழ்	— nt — — tt —	தன்வினை பிறவினை
{ அகை அகை	— nt — — tt —	தன்வினை பிறவினை
{ குனி குனி	— nt — — tt —	தன்வினை பிறவினை
{ நெகிழ் நெகிழ்	— nt — — tt —	தன்வினை பிறவினை
{ நேர் நேர்	— nt — — tt —	தன்வினை பிறவினை
{ பினை பினை	— nt — — tt —	தன்வினை பிறவினை

இத்தகைய உதாரணங்களைப் பார்க்கும் போது ஒரே வினையமைப்பில் இறந்த காலத்தை உணர்த்துகின்ற இடைநிலைகளாக nt, tt சேருமிடத்தில், nt சேருமிடத்தில் அந்த வினை தன்வினையாகும். tt சேருமிடத்தில் அது பிறவினையாகும் என்பது தெளிவாகின்றது. இவ்விடத்தில் ஒரு உதாரணத்தைக் காட்டுவோம்.

அவிந்தான் -avi-nt-aan-அவித்தான்-avi-tt-aan மேலே காட்டிய உதாரணங்களின் அமைப்பான வினைத்தொகுதி

Dravidian Etymological Dictionary, Revised

ரூலில் ஏறக்குறைய 230 அளவில் உள்ளது. தமிழ் மொழியின் வினை அமைப்பிலே ஒரு வினையிலேயே பொதுவாகத் தன்வினையும் பிறவினையும் புணர்ந்திருக்கின்றன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒரு வகையிலே அது தன்வினையாகவும், பிறதொரு வகையிலே அது பிறவினையாகவும் அமைகின்றது.

(ii) இறந்தகாலத்தை உணர்த்த nt ஜி இணக்கும் வினை. இவற்றில் பலவகையான அமைப்புகளுண்டு. அவற்றுள் -ar, -ir என்னும் சொல்லிறுதியைக் கொண்ட வினைகள் அதிகமாக nt ஜி இணக்கின்றன என்று கூறக்கூடிய சிறப்புத் தன்மையுமள்ளது. உதாரணங்களைத் தருவதன் மூலம் இக் கருத்தைக் கவனத்துக்குள்ளாக்க விரும்புகிறேன்.

(a) சொல்லிறுதியில் -ar அமைப்பைக் கொண்ட வினைகள்

அசர்-ac-ar	கிளர்-	kLI-ar
அமர்-am-ar	ததர்-	tat-ar
உணர்-uN-ar	துவர்-	tuv-ar
உயர்-uy-ar	தொடர்-	toT-ar
உளர்-uL-ar	தொடர்-	toT-ar
கவர்-kav-ar	நுகர்-	nuk-ar

(b) சொல்லிறுதியில் -ir அமைப்பைக் கொண்ட வினைகள்.

குதிர்-kut-ir	பயிர்-	pay-ir
குளிர்-kul-ir	பிசிர்-	pic-ir
க்கிர்-cuk-ir	பிதிர்-	pit-ir
ஞிமிர்-nim-ir	மலிர்-	mal-ir

மேலே காட்டிய உதாரணங்களைக் கொண்டு பார்க்கும் போது பின்வரும் அம்சங்கள் விளக்கமாகின்றன.

1. தமிழ்மொழியில் இறந்த காலத்தைக் காட்டுகின்ற இடைநிலைகளான nt ஜி யும் tt ஜியும் வினைகள் இணக்கும். ஆனால் இந்த வினைகளில் nt சேருமிடத்து அது

தன்வினையின் பொருளைக் கொள்ளும்; tt சேருமிடத்து அது பிறவினையின் பொருளைக் கொள்ளும்.

2. -ar, -ir என்னும் சொல்லிறுதிகளைக் கொள்ளும் வினை தன்வினையாக nt ஜி இணக்கும்.

(-ar-ir என்னும் சுற்று நிலைகள் தன்வினைப் பொருளைத் தருகின்ற தொழிற்பாட்டைக் கொண்டுள்ள தன்மை பற்றிச் செய்யப்பாட்டின் பண்புணர்த்துகின்ற துணைவினைகளின் விளக்கம் பற்றிய சந்தர்ப்பத்திலும் முன்னர்க்குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

இன்னும், nt அமைப்பானது தன்வினையமைப்பில் இணையும். இது யப்பானிய மொழியின் pp வானது தன்வினையமைப்பில் இணைகின்ற அம்சத்துடன் ஒற்றுமைப்பட்ட கருத்தாகவும் உள்ளது.

(iii) இறந்த காலத்தில் tt ஜி பெறும் வினைகள்.

இவற்றில் பெரும்பான்மையானவை பிறவினையான அமைப்புடையவை. ஒருபகுதி தன்வினையமைப்பாகவும் உள்ளது. இறந்த காலத்தில் tt ஜிப் பெறுகின்ற சொல்லிறுதி நிலையில் -p வை கொள்ளும் வினைகள் பெரும்பாலும் பிறவினையமைப்பாகவேயுள்ளன.

oR-u ஒறு	poR-u	-பொறு
keT-u கெடு	maR-u	-மறு
koT-u கொடு	'viT-u	-விடு
toT-u தொடு	veR-u	-வெறு

-ப் ஜி இறுதி அசை நிலையாகக் கொண்ட வினைகள் அதிகம். அவற்றுள் மேலே காட்டியுள்ள உதாரணங்களைப் போன்று பிறவினைகளே அதிகம் அமைந்துள்ளன. -பவை இறுதிநிலை அசையாகக் கொண்ட தன்வினை அமைப்புக்கள் nt ஜி இணக்கும் சொற்களாகப் பேச்சு வழக்கிலே காணப்படுகின்றன. அருமையான உதாரணங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்ற பழைய வழக்கிலுங்கூட அதிகமில்லை. இன்னும் இறுதிநிலை அசை -p வின் பிறவினை அமைப்பு

பானவிடத்து **tt** யையும் இணைக்கும் என்ற விதி முறை யுமின்ஸது. எனவே **tt** ஆனது பொதுவாக பிறவினையில் மட்டும் இணையும் என்று சொல்வதற்கில்லை.

(iv) இறந்த காலத்தில் **tt** ஜூப் பெற்றுல் பிறவினையாகும் என்னும் உதாரணங்களிற்கு எதிராக 25% மான உதாரணங்களுண்டு. அத்தகையவற்றைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

(a) சொல்லிறுதி நிலையில் -**a** வைப் பெற்று இறந்த காலத்தில் **tt** ஜூப் பெறுகின்ற தன்வினைகள்.

kara kar-a கரகர	pala pal-a பளபன
toNa toN-a தொன்தொன்	paRa paR-a பறபற
paTa paT-a படபட	maTamaT-a மடமட

இவை தொடரைவிச் சொற்களை வினையாக்கிய அம்சம் அல்லது இயற்கைத்தன்மையை உணர்த்துகின்ற வினையாக வுள்ளன. இச்சொற்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை நோக்கின், **to be... to become** என அமையும் அம்சத்தையே இவை பெரிதும் கொண்டுள்ளன. இன்னும் இவை தன்மை அல்லது வளர்ச்சி நிலையை உணர்த்துகின்ற வினைகளாகவுமின்றன எனலாம்.

(B) சொல் இறுதி நிலையில் -**i** ஜூக் கொள்ளும் தன்வினைகள் இவை **tt** ஜூப் பெற்றுத் தன்மை நிலையை உணர்த்துகின்றன:

in-i இனி	kar-i -கரி
kaL-i களி	caL-i -சலி

இவற்றைப் பொதுவாக பார்க்கும் போது, இறந்த காலத்தை உணர்த்துகின்ற இடைநிலையாக **tt** பெறுகின்றவை பிறவினையாகவுள்ளன. ஆனால் இவற்றுள் தனித்துவமான தன்வினைகளும் உண்டு. அந்த வினைகளின் பொருள்களைப் பார்க்கும்போது யப்பானிய மொழியிலே கூறினால் தன்மையை [**ari** நிலைமையை]க் காட்டுகின்ற, இன்னும்

ஆகும் [**nari**] என்பவற்றுடன் இணைவான பொருளைக் கொண்ட சொற்களாகவே பெரும்பாலுமின்றன. இப்பண்பு யப்பானிய மொழியில் **tu** வானது பிறவினையாக அமைந்த போதும் **ari**, **nari** என்பனவற்றுடன் சேருமிடத்து தன்வினையாகவிடுகின்றன. இறந்தகால இடைநிலை-**tt**- ஜூப் பெற்றுத் தன்மையை உணர்த்தும் -**a** ஈற்று, -**i** ஈற்று வினைகளிலே அவ்வீருகள் முறையே -**ar**, -**ir** என அமைந்து, இறுதி ரகரம் விடுபட்டிருக்கலாம். -**ar**, -**ir** ஈற்றுகள் தன்வினை உணர்த்தும் பண்புபற்றி முன்னர்க் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை சொல்லி வந்தவற்றைத் தொகுத்துப் பார்க்கின் பின்வருமாறு அமையும்.

1. இறந்த காலத்தை உணர்த்துகின்ற இடைநிலையான **nt** ஜூப் பயன்படுத்தும் அம்சம் தன்வினைமைப்பாயுள்ளது.

(யப்பானிய மொழியின் **n**ப் வுடன் ஒத்தது)

2. இறந்த காலத்தை உணர்த்துகின்ற இடைநிலையான **ti** ஜூப் பயன்படுத்தும் அம்சம் பிறவினையைமைப்பாயுள்ளது.

(யப்பானிய மொழியின் **t**ப் வுடன் ஒத்தது)

3. எனினும், **tt** யைப் பயன்படுத்துகின்ற அம்சத்தினுள் தனித்துவமான தன்வினைகளுண்டு. இவை பொருள்களின் தன்மை அல்லது வளர்ச்சிநிலை கூறுகின்ற [**ari**] இன்னும் [**naru**] என்பனவற்றுடன் ஒத்ததான் பொருளையும் கொண்டுள்ளன. (யப்பானிய மொழியின் **tu** வுடன் ஒத்தது.)

(v) யப்பானிய மொழியின் துணைவினை **nu**, **tu** வின் சொல்லுலம்

யப்பானிய மொழியின் துணைவினையான **n**ப் புணர்ப்பு நிலையில் **na**, **ni**, **nu**, **nuru**, **nure**, **ne** என்ற அமைப்பு நிலைகளைப் பெறும் இப் புணர்ப்புநிலை தொடர்பாகத் தனித்துவமான வினைகளுக்கு (அதாவது துணைவினைகள்லாதன) உதாரணங்கள் இல்லையெனலாம். ஆனால் **in**

என்னும் வினை (நீங்கு, இருக்குமிடத்திலிருந்து நீங்கி கண்ணுக்குத் தோற்றுது போதல் என்னும் பொருள் கொண்டு) உள்ளது. இதன் புனர்ப்பு நிலை, ine, ini, inu, inuru, inure, ine என அமைந்து துணைவினை பை வுடன் புனர்ப்பு நிலையில் ஒத்துள்ளது. தன்வினை உணர்த்தும் பை வானது இயற்கைத் தோற்றுத்தின் வளர்ச்சிநிலை, மாற்றம், மாறிச் செல்லுதல் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் வினையில் பெரும்பாலும் இணைகின்ற தன்மை கொண்டுள்ளமை அறியப்பட்ட விடையமாகும். இப்பொருள், inப் பின் பொருளுடன் தொடர்புடையது. இதனைக்கொண்டு பெரும்பான்மையான யப்பானிய மொழியிலவற்றினர்கள் துணைவினை பை வும் inப் புவும் ஒரேமூலத்தைச் சேர்ந்தவையென்று எண்ணுகிறார்கள்.

ஆனால் தமிழ்மொழியின் நீ (ni) என்னும் பழையவினை உண்டு. அதற்குத் தமிழ்மொழியகராதியில் to be removed to separate from, to renounce, to leave (தன்வினை: நகர், இருந்து பிரிதல், பிறவினை: நீக்குதல், பிரித்தல்) எனவினைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அப்படியே யப்பானிய மொழியின் தனித்துவ வினையான inப் வுடன் பொருந்துகின்ற கருத்தாகவுள்ளது. இதன்படி யப்பானிய மொழியின் முடிவு நிலையான துணைவினை பை வுடன் தமிழ்மொழியின் பை யும் ஒற்றுமையுறுகின்றது.

இன்னென்றுபுறம் யப்பானிய மொழியின் துணைவினையான tu புனர்ப்பு நிலையில் te, te, tu, ture, ture, ture, teyo என்ற அமைப்பு நிலைகளைப் பெறும். இன்னும் யப்பானிய மொழியின் பழைய வினையில் utu என ஒரு வினையுண்டு. இதுவும் புனர்ப்பு நிலையில் ute, ute, utu, uturu, uture, uteyo என்ற அமைப்புக்களைப் பெறும். இந்த utu வானது பொருளை ‘விடுதலையாக்கும் நிலை’ என்னும் பொருளைக் கொண்டது. இங்கே முடிவுநிலையைக் காட்டுகின்ற பு என்னும் வினையும் utu வுடன் ஒரே மூலத்தைச் சேர்ந்தவையே என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்னும் தமிழ்மொழியிலும் (uttu) உத்து என ஒரு வினையமைப்பு இருக்கிறது. தமிழ்மொழி யகராதியிலே (to discard, throw away) கழித்தல் வீசுதல் என அதற்கு

விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. உத்து என்னும் சொல் சங்க இலக்கிய காலத்து வழக்காகவுள்ளது. யப்பானிய மொழி யின் வினைக்கொல் utu வின் சொல்லமைப்பைப் பொருள் நிலையில் பார்க்கும்போது, தமிழ்மொழிச் சொல்லான உத்துவுடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கிறதென்று கருதலாம். இதன்படி யப்பானிய மொழியின் வினை utu விலிருந்து தோன்றியதுபோன்று காணப்படும் துணைவினை tu வுடன், பிறவினையாக்குகின்ற தமிழ்மொழியின் இடைநிலை ttப் புவும் ஒற்றுமையுடைய சொற்களென்று கூறக் கூடியதாக அமையும்.

யப்பானிய மொழியிலே பை, tu என்னும் அமைப்புகள் முடிவு நிலையிலே பயன்படுகின்றன. தமிழ் மொழி யிலே nt, tt என்னும் அமைப்புகள் இறந்த காலத்தின் இடைநிலைகள் என்று கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் யப்பானிய மொழியின் முடிவு நிலைப்பொருள் அமைப்பான tari எதிர்காலத்துப் பொருளின் முடிவு நிலையை உணர்த்துகிறது. தற்காலத்திலே டீ என அமைந்து இறந்த காலத்தையும் சேர்த்து உணர்த்துகின்ற அமைப்பாயுள்ளது. இன்னும் முடிவு நிலையானது இறந்த காலமாக மாறி அமையும் நிலையுமண்டு. அதனால் தமிழ்மொழியின் nt, tt என்னும் அமைப்புகளும் முடிவு நிலையிலிருந்து இறந்த காலமாக மாறியதென்று 'என்ன முடியும். இன்னும் nt, tt என்னும் அமைப்புகள் எனிமையான இறந்த காலமாகவள்றி முடிவு நிலையின் பொருளை உணர்த்துகின்ற மைக்கும் உதாரணங்கள் உண்டு. இங்கே இரண்டிற்கும் இடையில் பின்வரும் ஒற்றுமையுண்டென்று எண்ணுகிறேன். எனினும் தமிழ்மொழி nt, tt என் முடிவிலுள்ள டீ இனுடைய தொடர்பு நிலைப்பற்றி அறிய முடியாமலுள்ளது,

யப்பானிய மொழி தமிழ்மொழி

வினை: in-u	n-i
------------	-----

வினை: ut-u	utt-u
------------	-------

யப்பானிய மொழி	தமிழ்மொழி
---------------	-----------

துணைவினை n-p	nt
--------------	----

துணைவினை t-p	tt
--------------	----

4. தொடர்நிலையின் துணைவினை [ri], [tari] யுடன் இடைஞ்சீல் ‘இருந்து’ வின் ஒப்பீடு :

யப்பானிய மொழியின் ப, tu அமைப்புகளுடன் தமிழ்மொழியின் nt, tt என்னும் அமைப்புகள் ஒற்றுமையுற்றிருக்கும் தன்மையைப் பற்றி முன்னர் விளரித்துள்ளேன். இந்தப், tu என்னும் அமைப்புகளையப்பானிய மொழியிலே நேரத்தின் இறந்தகாலத்தினை பரிசீலனை செய்யும் அம்சம் என்று நோக்கும் நிலையின்றி, இறந்த காலத்தினும், எதிர்காலத்திலும் ஒருவாறு தொழிற்படுகின்ற அம்சத்தின் தொடக்கம், தொடர்ச்சி, முடிவுநிலை என்பவற்றில் மட்டும் கவனம் செலுத்துமிடத்தில், தொழிற்பாட்டின் உறுதியான எண்ணம், முடிவுநிலை என்பவற்றை உணர்த்துகின்ற அம்சமெனலாம். இன்னும் யப்பானிய மொழியிலேப, tu அமைப்புகளின் ஒழுங்கிலே தொழிற்பாட்டின் தொடர்ச்சியினை உணர்த்துகின்ற துணைவினைகள் உண்டு. அவை ri யும் tari யும் ஆகும். இந்த இரண்டு துணைவினைகளும் அவை பெறுகின்ற விளையின் புணர்ப்பின் வகைப்பாட்டில் வேறுபட்டுப் பயன்படுவது விளங்குகிறது. முதலில் ri யின் பயன்பாட்டிலிருந்து இதுபற்றி விளக்கத்தை இணக்க விரும்புகிறேன்.

(I) துணைவினை ri யின் பயன்பாடு.

இது பின்வருமாறு நான்கு வகையான புணர்ப்புநிலையினைகளில் பயன்படுகிறது.

- 1: நான்கு உயிரொலி நிலைப்புணர்ப்பு
2. ககரவரிசை ஒழுங்கற்ற புணர்ப்புநிலை
3. சகரவரிசை ஒழுங்கற்ற புணர்ப்புநிலை
4. மேல் உயிரொலிப் புணர்ப்பு நிலை

(i) நான்கு உயிரொலிப் புணர்ப்பில் விளையில் ri தொடருமிடம். omo F - eri yodom - eri

இல்லதாரணங்களில் எண்ணியிருக்கிறேன், வெறுத்திருக்கிறேன் என்று, ‘எண்ணு’, ‘வெறு’ என்னும் தொழிற்பாட்டின் அல்லது நிலைமையின் தொடர்ச்சி

நிலையைப் பொருளாக உணர்த்தப்பட்டது. இப்போது ‘எண்ணு’ என்னும் சொல்லித் தெரிவு செய்து வழக்குதாாணங்களின் பயன்பாட்டைக் காண்போம்.

யப் : (அ) matsu no hana hana kazu nishi mo waga seko ga

மற்ச வின் மலர் எண்ணிக்கையிலும் என் காதலர் அகம்

omofera nakuni motona sakitutu

மன்: 3942

எண்ணிடமுடியாதவாறு மலர்ந்திருக்கு

(மற்சவின் மலர் நான்; மலரின் எண்ணிக்கையிலும் பார்க்க காதலர் எண்ணேவிடினும் மலர் நன்கு மலர்ந்திருக்கும்)

(ஆ) tama ni masarite omoferisi aga ko

மணி போல் பெரிது எண்ணி காதலி

niwa aredo..... wakare nisi yori

மன்: 4220

நது வருகை பிரிந்த நாளிலிருந்து.

(மணியைப்போல் சிறப்புற எண்ணியே காதலரது வருகையை

அவர் பிரிந்துசென்ற நாளிலிருந்து காத்திருக்கும்)

(இ) ame furaba ki mu to omoferu kasa no

yama மன்: 374

மழை பொழியின் உடுக்கும் என எண்ணு குடையின் மலை

(மழை பெய்தால் அணிந்திடுவோம் என எண்ணும் குடைபோன்ற மலை)

(ஏ) ware nomiya yobune fa koguto omofereba

நாம் மட்டுமே இரவுப்புணை செலுத்துமென எண்ணின்

okibe no kata ni kadi no oto sunari
மன: 3624
கடற்கரையின் பாக்கத்தில் புணையின் ஓலி
கேட்கும்

(நாம் மட்டுமே தனியாக இரவில் புணையை
செலுத்துகிறோம் என என்னும் போது கடற்கரையின் பாக்கத்திலே வேறெருந் புணையைச்
செலுத்தும் ஒசை கேட்கிறது.)

இத்தகைய உதாரணங்களில் காணப்படும் *omo fera* [omoferi] [omoferu] [omofero] என்னும் அமைப்புக்கள் பொதுவான அமைப்பான *omooha*, *omohi*, *omofu*, *omohe* என்பவற்றுடன் எவ்வகையில் வேறுபட்டுள்ளன என்பதைக் காண்போம்.

- (1) *omoafa* *nakuni* (எண்ணுமல்) *omofera* *nakun* (எண்ணியிராமல்)
- (2) *omofisi* (எண்ணினேன்) *omoferisi* (எண்ணியிருந்தேன்)
- (3) *omoifu* (எண்ணுகிறேன்) *omoferu* எண்ணியிருக்கிறேன்)
- (4) *omofabu* (எண்ணின்) *omoferebu* (எண்ணியிருப்பின்)

மேலும் துணைவினை *ri* யினது புணர்ப்புநிலை அமைப்புக்களாக இருக்கின்ற *ra*, *ri*, *ru*, *re* என்பன இனைகின்ற தன்மையில், ‘செய்து கொண்டிருக்கின்ற’ என்னும் பொருளாயும் இனைப்பதாகவுள்ளது. இந்த நான்கு அமைப்பையும் ஆங்கில எழுத்தில் எழுதினால் 8ம் நூற்றுண்டு அமைப்புகள் பின்வருமாறு அமையும்.

- (1) *Omof-er-a-nakuni* (3) *Omof-er-u*
- (2) *Omof-er-i-si* (4) *Omof-er-e-ba*

இங்கே 8-ம் நூற்றுண்டு யப்பானிய மொழியில் காணப்படுகின்ற *er* என்பதினுள்ள e என்னும் உயிரொலி ia என்கின்ற உயிரொலித் தொடர்ச்சியின் கருங்கிய

அமைப்பாகத் தோன்றியதேயாகும். இன்னும் மேற்காட்டிய அமைப்புகள் பின்வருவன் போன்ற சொற்களின் தொடர்ச்சியிலிருந்தே தோன்றியவை என்றால் கொள்ளலாம்.

1. <i>Omo-f-i-ar-anakuni</i>	3. <i>Omo-f-i-ar-u</i>
2. <i>Omo-f-i-ar-isi</i>	4. <i>Omo-f-i-ar-e-ba</i>

இன்னும், *Omo-F-i* என்கின்ற தொடரின் (வினைத்தொடர் அமைப்பு) பின்னே -ar இனைந்து புதிய சொல்லிறுதி இனைந்த தன்மையிலே (1), (2), (3), (4) என்பவற்றின் அமைப்புகள் தோன்றியுள்ளன. ar என்னும் அமைப்புடன் சற்று நிலையான i யின் சேர்க்கையினுலே r என்னும் துணைவினை தோன்றியமைந்திருக்கலாம் எனக் கருதவும் இடமுண்டு. இந்த -ar என்பதன் பொருளானது ‘அறிந்திருக்கிறது’ அல்லது ‘இருக்கிறது’ என அமைந்தது. இதுபற்றி முன்னரும் விளக்கியுள்ளேன். பிறவினையிலிருந்து தன்வினையை ஆக்குமிடத்துப் பயன்படுகின்ற -ar உடன் இது ஒற்றுமைப்பட்டதாயுள்ளது. இப்போது இதைத் திரும்பவும் எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

{ <i>mag-u</i> திருப்பு பி. வி.	<i>wak-u</i> பிரிப்பி பி. வி.
<i>mag-ar-u</i> திருப்பு த. வி.	<i>wak-ar-u</i> பிரி த. வி.

இந்த -ar அமைப்பானது பின்வருமாறும் பயன்பட்டது.

{ <i>kud-as-u</i> தயவுசெய்வி பி. வி.
<i>kud-ar-u</i> தயவுசெய் த. வி.
{ <i>it-as-u</i> செய்வி-பி. வி.
<i>it-ar-u</i> செய் த. வி.

இந்த -ar ஆனது [*ar-i*] யின் சொல்லடியாக உள்ளது. இன்னும் யப்பானிய மொழியின் 8ம் நூற்றுண்டின் தொடர்ச்சிநிலையைக் காட்டுகின்ற துணைவினை [*ri*] ஆனது ஆரம்பத்திலே வினைத்தொடர் சறு i யுடன் ‘இருக்கின்ற’ என்னும் பொருளைத்தரும் -ar என்னும் அமைப்புடன்

இலைந்து தோன்றியதென்னும் முன்னர்க் கூறிய கருத்து மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படுவதாகவுள்ளது. இதனால் இந்த இலைப்பு அமைப்பு; துணைவிலையென்றாகி, வினையின் தொடர்ச்சி நிலையை உணர்த்துகிறது. காலத்தின் தொடர்ச்சியின் முடிவையும் உணர்த்துவதாயுள்ளது.

(ii) கரவரிசை ஒழுங்கற்ற புணர்ப்பு நிலையில் வினையின் தொடரமுடிடம்:

இவ்விடத்திலே வினைத்தொடர் அமைப்பு (ki) என்பதுடன் ar-i இலைந்து பின்வரும் மாற்றங்கள் தோன்றின. ki+ari=kiari>kéri என அமையும். இந்த keri என்னும் வினை ‘வருகின்றது’ என்னும் பொருளை உணர்த்தும்.

யப: waga kado ni mino kasa kizu te keru
என் கதவில் மழைக்குடை தாங்கி வந்தே (நிற்கு)
fito ya tare மன்: 3126
மனிதன் யாரோ

(என்வீட்டு வாசலில் மழையில் குடைபிடித்து வந்திருக்கின்ற மனிதன் யாரோ)

(iii) சுரவரிசை ஒழுங்கற்ற புணர்ப்பு நிலையில் வினை சேருமிடம்:

இவ்விடத்தில் வினைத்தொடர் (ki) யுடன் ar-i சேர்ந்திலைந்து siari > seri என மாற்றமடைந்து தோன்றிய அமைப்பாகவுள்ளது; ‘அணிந்திருக்கிறது’ என்னும் பொருள் உடையது.

யப. komunabiyama no obi ni seru asuka no
கழுநபிமிலையின் ஆடையின் இரு அச்காவின்
kafa no faya ki se ni மன்: 3266
ஆற்றின் விரைந்த பக்கழும்
(சன்வா மலையின் ஆடையென் அணிந்திருக்க அச்க ஆற்றின் விரைந்த போக்கில்)

(iv) மேல் உயிரொலிப் புணர்ப்புநிலையில் வினைசேருமிடம்:

இவ்விடத்தில் வினைத்தொடர் (ki) உடன் ar-i சேர்ந்திலைந்து kiari > kéri என மாற்றமடைந்த தோன்றிய அமைப்பாகவுள்ளது. ‘அணிந்திருக்கிறது என்னும் பொருளுடையது.

யப: kono waga keru imo ga koromo மோ
இந்த என் அணி தங்கை ஆடையின்
akaduku mireba மன்: 3667
செந்திறத்து காணின்
(இந்த நான் அணிந்திருக்கும் ஆடை தங்கை தந்தது)

இந்த மேற்காணும் நான்கு உயிரொலிப்புணர்ப்பு, கரவரிசை ஒழுங்கற்ற புணர்ப்பு, சுரவரிசை ஒழுங்கற்ற புணர்ப்பு, மேல் உயிரொலிப்புணர்ப்பு என்பவற்றின் உதாரணங்களைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து [ri] யானது வினையின் வினைத்தொடரமைப்பில் ar-a. ar-i, ar-u, ar-e என்பன இலைந்ததால் தோன்றிய அமைப்பாகவுள்ளது.

(2) துணைவிலை [tari] யின் பயன்பாடு:

tari கட்டுப்பாடின்றி எல்லாவகையான வினைத்தொடர் அமைப்புக்களிலும் இலையும். ஆரம்பத்தில் te-ari என்ற அமைப்பாயிருந்தது. பின்னர் teari > tari என அமைந்து பெரும்பான்மையாகப் பயன்பட்டது. பொருள் நிலையிலே [ri] யைப் போன்று ஒற்றுமையுடையதாக, தற்கால வழக்கிலே சொன்னால், teiru என்னும் பொருளை (அதாவது, கொண்டிருக்கிறது, என்னும் பொருளை) உணர்த்துகிறது.

யப: tama ni nuku afuti wo ife ni uwe taraba மன்: 3910

முத்திலை ஒக்கும் ஒச்சிகொடியை வீட்டில் வளர்த்திடின் (முத்தைத்தப் போன்ற ஒச்சி கொடியை வீட்டிலே வளர்ந்திருப்பின்)

tabi no hikari zo kokoda terite aru மன்: 230
கைவிளக்கின் வெளிச்சம் அதோ அங்கே ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது.

(3) துணைவினை [nitari] யின் பயன்பாடு:

இது ni + tari > nitari என்று மாற்றமடைந்த அம்சமாகும். [tari] யின் முன்னால் [ni] யானது இணைத் திருப்பதால் ‘முன்னரே உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது’ என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது.

யப்: (அ) ware wa sinu beku narinitars zuya
மன: 4080

நான் இறக்கவேண்டியிருக்கின்றதே
(நான் முற்றுக இறந்துவிடும் நிலையடைந்து
விட்டேன்ல்லவா)

(ஆ) oinite aru waga mi no ufe ni மன: 897
முதிர்ந்திருக்கு மென் உடலின் மேலே
(முற்றிலும் முதுமையடைந்திருக்கும் என்
உடம்பின்மேலே)

sakura bana tugite saku beku
சகுற மலர் தொடர்ந்தே மலரவேண்டி
narinite arazu ya மன: 829
யிருக்கின்றதே யன்றே
(சகுறமலர் தொடர்ந்தும் மலரவேண்டியிருக்கின்றதல்லவா)

மேலே காட்டிய முன்று வகையான உதாரணங்களிலும் விணையின் தொடர்ச்சி நிலையே உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுகின்று:

1. முதலாவதில் ri ஆனது ari என்னும் விணை அமைப்பில் இணைகின்ற அம்சமாகவுள்ளது.
2. இரண்டாவதில் tari யானது முடிவு நிலையின் te அமைப்பின் பின்னால் புதிதாக -ar-i-ஐ இணைத்துள்ள அம்சமாகவுள்ளது.
3. முன்றாவதில் nitari யானது முடிவு நிலையின் ni அமைப்பின் பின்னால் -tar-i-ஐ இணைத்துள்ள அம்சமாக உள்ளது.

இம்முன்று அமைப்புகளும் பொதுவாக விணையில் ar-i சேர்ந்து துணைவினையாகப் பயன்பட்டன. தொழிற்பாட்டின் நிலைமையின் தொடர்ச்சியை விளக்குகின்ற அம்சமாக அமைந்தன. இதுபோன்று தமிழ் மொழியிலும் விணையின் தொடர்ச்சி நிலையை உணர்த்தும் முறையுண்டு. அச்சந்தரப்பத்திலே [இரு], [இருக்கிறது] என்னும் பொருளாத்தரும் ‘இரு’ என்னும் சொல் விணையில் தொடர்ந்து இணையும். உணர்த்துகின்ற முறையிலே யப்பானிய மொழியின் -ar இணைவதுபோன்ற தன்மையைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளது.

4. தமிழ்மொழி ‘இருந்து’ வின் பயன்பாடு:

யப்பானிய மொழியின் -ar ஆனது தன்விணையை ஆக்குகின்ற அசை நிலையாகவும் பயன்படுகிறது. இது தமிழ்மொழியின் தன்விணையமைப்பைச் செய்யும் -ar உடன் ஒற்றுமையுற்றிருக்கும் அம்சம்பற்றி முன்னரும் விவரித துள்ளேன். இத்தமிழ் மொழியின் -ar ஆனது ir- இன் மாற்றுருபன் ஆக (allomorph) ‘to be, to exist’ என்னும் பொருள்களாத் தருகிறது. ir-u வில் இணைந்து மாற்றமடைந்துள்ளது. தமிழ் மொழியகராதியைப் பார்க்கும் போது இதற்குப் பின்வரும் பொருள்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

1. இருக்கிறது 2. மீதி 3. இருத்தல் 4. வசித்தல்

இந்த ‘இரு’ என்ற அமைப்பு உண்மையில் விணையமைப்பாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது; துணைவினையாகவும் பயன்படுகிறது.

(அ) யப்பானிய மொழியின் [ga iru] என்னும் விணைப் பெயர்த்தொடர் அமைப்பு.

தமிழ் (ஆ) சான்றேர் இருந்த அவை புறம்: 266

(ஆ) அவர் இருந்த என் நெஞ்சு குறு: 340

(ஆ) யப்பானிய மொழியின் [ni aru (iru)] என்னும் விணைப்பெயர்த் தொடர் அமைப்பு.

- தமிழ் (அ) துறை நணி இருந்த பாக்கம் நற்: 101
 (ஆ) ஞெமையத்து இருந்த குடினா நற்: 394
- C. யப்பானிய மொழியின் [teiru] என்னும் அமைப்பு. (இது தொடர்ச்சிநிலை உணர்த்தும் துணைவினையின் பெயர்த் தொடரமைப்பு)
- தமிழ் (அ) புறவு சேர்ந்து இருந்த... சிறுர் புறம்: 328
 (ஆ) அதர் பார்த்து இருந்த... கானவர் அகம்: 369
 (இ) புடைதிரண்டு இருந்த குடத்த நெடுநல்: 121

இந்த C பகுதியில் காட்டப்பட்டுள்ள அமைப்பு teiru என்னும் யப்பானிய மொழிபெயர்ப்புச் சொல்லுடன் அப்படியே பொருந்துகிறது. இது யப்பானிய மொழியின் (2) ன் உதாரணத்துடனும் அந்த நிலையிலேயே ஒற்றுமையுறும் அம்சமாகவுள்ளது. அந்த உதாசணத்தைப் பார்க்கும்போது, யப்பானிய மொழியின் te யுடன் பொருந்தும் இடத்தில் -nt, tt என்கின்ற இடைநிலைகள் அமைவதைக் காணமுடிகிறது.

சேர்ந்து இருந்த
ceerntu irunta

பார்த்து இருந்த
paartru irunta

இவற்றிலேயுள்ள nt, tt என்னும் இடைநிலைகள் முன் னர்க் கண்டவாறு யப்பானிய மொழியின் ௦ப், ௦ு என்னும் இடை நிலைகளுடன் ஒற்றுமையுடையனவாகவுள்ளன. தமிழ்மொழியின் இலக்கணத்திலே இவை இருந்தகாலத்தை உணர்த்தும் இடைநிலைகளென்று கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்விடை நிலைகள் சேர்ந்தமைந்த உதாரணங்களைப் பார்க்கையில் nt, tt என்பன இருந்த காலத்தை உணர்த்துகின்றன. வினையின் தொழிற்பாட்டின் உறுதிப்பாட்டை அல்லது தொழிற்பாட்டின் முன்னரே முடிவடைந்த நிலையைக் காட்டுவன. இது முதலின் தொடர்ச்சியில் தொழிற்பாடு நடப்பதைக் காட்டுவதாகவுள்ளது.

யப்பானிய மொழியின்... teiru அமைப்பில்வரும் te யானது, முடிவுநிலையின் துணைவினை ீப் வின் வினைத் தொடர் அமைப்பாகவுள்ளது என்னும் கருத்தானது யப்

பானிய மொழி இலக்கணத்திலே ஆழமான தெளிவினைக் காட்டிய யமத்கோய்வால் கூறப்பட்ட கருத்தாகவுள்ளது. தொடர்ந்து பார்க்கின், யப்பானிய மொழியின் teiru, tearu எஃபன் மிகவும் பொருத்தமான முறையில் தமிழ் மொழியின் -ntu irunta, -ttuirunta என்னும் அமைப்பு களுடன் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் இந்த C யின் அமைப்பானது புதிதாக விரிவாக ஒப்பிட்டாய்வு செய்யப்பட்டின், யப்பானிய மொழியின் (3) வது அமைப்பான niteari என்னும் அமைப்புடன் முற்றிலும் இறுக்கமாக ஒற்றுமையுற்றிருப்பது தெளிவாகின்றது.

யப்பானிய மொழியின் 3 வது அமைப்பானது
ozi - nite - ar - u nari - nite - ar - azuya

முதுமை அடைந்திருக்கிறது. ஆகியிருந்திருக்காதா என்று அமையும்.

இந்த nite-ar ண் பகுதி தழுழ் மொழியின் nt - ir என்னும் அமைப்புடன் ஓவியமைப்பு நிலையிலும் பொருள்திலையிலும் முற்றிலும் ஒற்றுமையுடையதாயிருப்பது யாவர் கண்ணுக்கும் தெளிவாயுள்ளது.

இவ்வாறு மேற்காட்டிய A, B, C. அமைப்புக்களுடன் பாருபாட்டு நிலையை irunta என்ற அமைப்புடன் விளக்கினேன். இந்த அமைப்பு iru - nt - a என வகுக்கக்கூடிய தன்மையுள்ளது. -nt முடிவுநிலை உறுதிப்படுத்துவது. இறுதியிலுள்ள -a சொல்லசெநிலையாகிப் பெயருடன் இணையும் தன்மையைக் காட்டுவதாகவுள்ளது. யப்பானிய மொழியிலே கூறின் 'rentaikai' என்னும் பெயரெச்ச அமைப்பின் குறியீடாகவுள்ளது. இவை யப்பானிய மொழியின் 1) i-ar-u 2) te-ar-u 3) nite-ar-u என்னும் அமைப்புகளுடன் ஒற்றுமைப்பட்டுள்ளன. அன்மைநிலை வளர்ச்சியில் iruntu தொடர்நிலைத் தொடராகவும் பயன்படுகிறது. இது யப்பானிய மொழியின் ite என்ற அமைப்புடன் ஒற்றுமைப்பட்ட தன்மையாகவுள்ளது.

(d) gaite என்னும் அமைப்பு. வினைத்தொடர்நிலை யமைப்பாகிப் பயன்படும் விதம்.

தமிழ் (அ) பருந்து இருந்து உயக்கும் நல் இல் மாதுரைக்கா: 502

(ஆ) பருந்து இருந்து உயாவினி பயிற்றும் அகம்: 19

(c) nite என்னும் அமைப்பு வினைத்தொடர்நிலை யமைப்பாகிப் பயன்படும் விதம்.

தமிழ் (அ) யாரும் இல் ஒருசிறை இருந்து வருந்தா தீமே நற்: 193

(ஆ) ஆடவர் நாவல் இருந்து கொய்து உண் னும் புறம்: 177

(f) teite என்னும் அமைப்பு துணைவினைத் தொடர் அமைப்பில் பயன்படும் விதம்.

தமிழ் புங்காவலர் நினைந்து இருந்து ஊதும் கருங் கோடு அகம்: 94

இவ்வாறு ‘இருந்து’ என்ற அமைப்பு ‘இருந்த’ என அமையின் வினைத்தொடர் அமைப்பாக பெயரில் தொடரும் அமைப்பாக அமையும். irunt என்ற அமைப்பு iruntu என அமையின் வினைத்தொடராகி வினையில் இனையும் இவற்றின் உதாரணங்களையே மேலே தந்தோம்.

யப். மொழி தமிழ்மொழி பெயர் த்தொடர் அமைப்பாக ar-u - irunt-a

பெயரில் இனைவது இருந்த பெயர் த்தொடர் அமைப்பாக ar ite - irunt-u

வினையில் இனைவது இருந்து

என்று அமைப்பு நிலையில் ஒற்றுமையுற்றிருப்பதைக் காட்ட ஏற்கும். யப்பானிய மொழியினதும் தமிழ்மொழியினதும் இலக்கணத்தின் ஒப்பீடு இத்தகைய நுணுக்கமான பகுதி வரை செல்லக் கூடியதாக உள்ளது.

5. அனுமானத்தின் துணைவினை [பூப] ஏடன் இடை நிலை ‘உம்’ மின் ஒப்பீடு:

யப்பானிய மொழியின் அனுமானத்தின் துணைவினை களாக s, ramu, kemu என்னும் அமைப்புகளுள்ளன. ramu என்ற அமைப்பானது நிகழ்காலத்தின் தொடர்ச்சி நிலைத் தன்மையைக் காட்டுகின்ற ar-i, s, பூ, உடன் இனைந்து ar-amu, ram-u என்னும் அமைப்பாக வந்த அம்சமெனக் கொள்ளலாம். இன்னும் kemu என்னும் அமைப்பு இறந்த காலத்தின் ki யுடன் பூ என்பதும் இனைந்து kiamu > kemu என்று வந்தமைந்த அம்சமெனக் கொள்ளலாம்: மேலும் ramu வும் kemu வும் இனைந்த துணைவினையென்பதால் ஒப்பீட்டின் சான்றுதாரத்தில் பூ என்ற ஒரு அமைப்பையே கொள்ளவேண்டும் போலுள்ளது.

இந்த பூ என்ற அமைப்பு பயன்பாட்டில் பின்வருமாறு வகுக்கப்படலாம்.

1. தன்மை நிலையான தொழிற்பாட்டில் பயன்படுமிடம்
2. முன்னிலையான தொழிற்பாட்டில் பயன்படுமிடம்
3. படர்க்கை நிலையான தொழிற்பாட்டில் பயன்படுமிடம்,

தமிழ்மொழியின் இடைநிலை ‘உம்’மும் ஒரே தன்மையான பயன்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதை உதாரணங்களால் காட்ட முடியும்.

- (1) தன்மை நிலையான தொழிற்பாட்டில் பயன்படுமிடம். தன்மை நிலையான தொழிற்பாட்டில் பூ இனையுமிடத்து (a) தன்மை நிலையான எண்ணத்தை வெளிப் படுத்துமிடம், (b) தன்மை நிலையான தொழிற்பாட்டின் தன்மையில் இனைத்திருக்கும் வளர்ச்சியை அனுமானிக்குமிடமென இருவகையுள்ளன.

a. யப்: (அ) tayuru koto naku mata kaferi mimu மன்: 87

தங்கு நிலையின்றி மீண்டும் உற்றுநோக்குவோம் (விடாமல் மீண்டும் மீண்டும் திரும்பிப் பார்க்கும்)

(ஆ) kimi ga me wo kefa ka asu ka to
உன் கண்ணே இன்றுகொல் நாளைகொல்
என்று

ifafite matamu மன்: 3587
தொழுதே காத்திருக்கும்

(உன்னைக் காணபது இன்றே நாளையோ
என்று நான் என்னைப் பரிசுத்தமாக்கிக் காத்
திருக்கும்.)

இந்த உதாரணங்களிலே [mimu] [matamu] என்னும்
அமைப்புக்களின் [miru], [matsu] என்னும் வினைத்
தொழுற்பாடுகள் தன்மைப்பாடான எண்ணத்திலே எதிர்
காலத்தில் வரவுள்ள அமசத்தை வெளிப்படுத்துவது.
பு வின் தொழிலாகவுள்ளது. இதற்கு மாருக b யில்
இடம்பெறும் இத்துணைவினைபு எதிர்காலத்தை மாற்றி
தானே இத்தொழுற்பாட்டைச் செய்வதாக தானே
தனது அனுமானத்தைச் செய்யும் அமசமாக வாக்கியத்தின்
கேள்வியை உணர்த்தும் விளக்கத்தைக்
கொண்டவை. இத்தகைய விளக்கத்தைக் கொண்ட
உதாரணங்கள் அதிகமாகும்.

b. யப்: (அ) wakare nuru kimi niya moto na waga
பிரிந்திடு நான்
kofiyukamu நின்னிலே மீண்டும்
மன்: 3690

காதலுறும்
(பிரிந்து சென்ற உனது காமமற்ற காதலையே
நான் எண்ணியிருக்கும்)

(ஆ) tugeyaramu tukafi wo namiya
சொல்வதற்கும் பயன்படவில்லை
kofitutu yukamu மன்: 4412
காதல் செய்து போடும்.
(என் வீட்டில் சொல்லிப் போவதற்கும் பயன்
படத்தக்கவரில்லை என்னவரை எண்ணிப்
பிரயாணம் செய்யும் தன்மையாயுள்ளது)

இவற்றுடன் ஒற்றுமையுறுகின்ற தமிழ்மொழியின் இடை
நிலை 'உம்' மின் பயன்பாட்டு உதாரணங்கள் வருமாறு
அமையும்:

தமிழ்: நும்மூர் வருதும் ஜங்குறு: 92

இவ்விடத்தில் ஏழுவாய் நிலையான சொல் விளக்கிக் காட்டப்படவில்லை. ஆனால் இங்கே வரு (varu) என்று கூறுவது பேசுவோனின் தொழிற்பாடாகவுள்ளது தொடர்ந்து வருகின்ற 'உம்' இடைநிலையிலே கூறுவோனின் எண்ணத்தை விளக்குவதாக உள்ளது.

தமிழ் (அ) நின்னைக் காணிய வருதும் யாமே ஜங்: 420

(ஆ) நாடுங் குன்றும் ஒருங்கு சுயும் புறம்: 109

இரண்டாவது உதாரணத்திலே 'நான்' என்பதன் விளக்கம் இல்லாதிருப்பது யப்பானிய மொழியிலும் [புப்] எழுவாய் உணர்த்தும் சொல்லின்றியே பேசுவோனின் எண்ணத்தை விளக்குகின்ற தன்மையுடன் ஒத்தாகவுள்ளது.

2. முன்னிலை நிலையான தொழிற்பாட்டில் பயன்படுமிடம்.
(ஏவ்வின் பொருளை விளக்குவது.)

யப்: (அ) afi kataki kini ni aferu yo
காதல் கடுமை நின்னை காணும் இரவு fototogisu atashi toki yufa
பறவை நிலத்து நேரமென

ima koso nakame மன்: 1947

இப்போதே ஒவித்திடே!

(காதலுறவில் கடுங்காதல் செய்யா உன்னைக் காணும் இரவு பறவை நேரம் இப்போதென்று ஒவித்திடாயோ)

(ஆ) nari takasi nari yamamu கெஞ்சி: shiojo
அழுகுரல் அதிகம் அழுகையை நிறுத்திடு.
(சத்தமிடாமல் அமைதியாய் இரு)

மேற்காட்டிய மன்யோசுவின் உதாரணங்களிலே கேட்போனின் தொழிற்பாட்டில் [புப்] வைப் பயன்படுத்தி

ஏவற்பொருள் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. (ima koso nakame) என்பதில் [மூ] யானது, [பு] வின் முன்னேலுள்ளகூசோ வின் தன்மைக்கேற்ப நிகழ்வதமுயிய இறந்த காலமான [மே] ஆக மாற்றமடைந்துள்ளது. கெஞ்சிமொன கதரியின் [nakuri yamamap] ன் ஸப வும் ஏவலாக அமைந்துள்ளது. இவைகள் எல்லாம், வயதில் இளையோர், தன்னிலும் குறைந்தோர், மற்றும் குதிரை, மான், பறவை என்பவற்றைக் கேட்போனின் நிலையாகச் செய்து, இந்தக் கேட்போனை எதிர்முகமாக்கி [பு] என்ற அமைப்பினால் ஏவலை உணர்த்துகின்றன.

தமிழ் மொழியிலும்,

நீர் சாப்பிடும்	நீர் நடவும்
நீர் குடியும்	நீர் திறவும்

என்பன போன்ற வாக்கிய அமைப்புக்கள் உண்டு. இவற்றிலே காண்பது போன்று முன்னிலையமைப்பிலே ‘உம்’ ஜப்பயன்படுத்தி ஏவல் உணர்த்தப்படுகிறது. ஆனால் இவ்விடத்தில் பிரதிப்பெயரான நீர் என்பதுடன் இளைந்து பயன்பட்டுள்ளது. நீர் என்பது தமிழ் மொழியிலே மரியாதைச்சொல்லாகவும் பயன்படுகிறது. ஆனால் கேட்போனின் பார்வையில் தாழ்வுநிலையல்லாவிடின் இந்த ‘உம்’ ஏவல் நிலையினைக் காட்டுவதில்லை. மேலே காட்டிய உதாரணங்கள் பழைய வழக்குதாரணங்களுமன்று. பழைய வழக்கிலும் சில உதாரணங்கள் இருக்கக்கூடும். இவ்வாறு கீழ்நிலையான பொருட்களையுணர்த்தும் தன்மையுடைய பழைய வழக்குப் பாடல்கள் அதிகமாக இல்லை. அவற்றை, இருப்பினும், இங்கு உடனடியாகத் தரமுடியாதமையால் பிற்கால உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டவேண்டியிருப்பது.

3. படர்க்கை நிலையான தொழிற்பாட்டில் எதிர்மறை நிலையில் பயன்படும் விதம்.

இவை பொதுவாக அனுமானப் பொருளையே உணர்த்துகின்றன.

ப: (அ) kino koro fa kofi tu tu mo aramu

மண்: 3726

இத்துஜீனக் காதலும் இருக்கும்
(இப்போது காதலை எண்ணி இருக்கும் அன்றே)

(ஆ) inoti arabu afu koto mo aramu

மண்: 3745

உயிர் இருப்பின் காண் நிலையும் இருக்கும்
(உயிரிருந்தால் கண்டுபேசும் சந்தர்ப்பமும் இருக்கும் அன்றே)

இந்த அனுமானப் பொருளை உணர்த்துகின்ற [பு] வாக்கிய இறுதியில் வரும்போது, வாக்கியத்தினிடையில் இடைச்சொல் மூ அமைவது அதிகம். இது தமிழ்மொழியுடன் ஒப்பீட்டாய்வு செய்யுமிடத்து கவனிக்க வேண்டிய விடயமாயுள்ளது. இன்னும் இடைச்சொல் [மூ] ஐயப் பாட்டையும் உணர்த்துவதால் [பு] வுடன் ஒரு தொகுதி நிலையிலே பயன்படுவதும் இலகுவாக உள்ளது.

தமிழ் (அ) ஒங்கு மலை நாடனை வரும் என்றேனே

குறு: 83

(ஆ) தாயும் மனம் திரியும் புறம்: 183

(இ) ஓடி உய்தலுங் கூடும் புறம்: 193

4. பெயரெச்சத் தொடராகிப் பயன்படுவது:

அனுமானப் பொருளை உணர்த்துகின்ற துஜீனவினையான [பு] வின் பயன்பாட்டினுள்ளே தற்கால யப்பானிய மொழியிலே வழக்கொழிந்துவிட்ட அம்சமும் உண்டு

அனுமானப் பொருளை உணர்த்தும் துஜீனவினை [பு] வானது தற்காலவழக்கிலே daro என மழங்கப்படுகிறது. இங்கே பின்வரும் உதாரணங்களிலே தற்காலவழக்கான daro இடம்பெறவில்லை. இதுபோன்ற பழைய இலக்கிய வழக்கு அகராதியிலே தரப்பட்டிருக்கும் ஸப வின் உதாரணங்களைத் தற்காலவழக்கிலே விளக்கவும் முடியாது.

ப: (அ) kimi ga yuku miti no nagate wo

நீ செல்கு பாதையின் நீள்கரையை

curi tatane yaki forobosamu
 திருப்பி மடித்திட எரித்து மடித்திடுமோ
 ame no fi mogamo மன்: 3724
 வானத்து நெருப்பும்

(பிரிந்து அளவின்றி நீ செல்லும் நீண்ட பாதையை மடித்து எரிப்பது போல வானத்து நெருப்பு வேண்டும்)

(ஆ) omofamu ko wo fosi ni nasitaramu
 எண்ணும் குழந்தை குருவாகு நிலையும்
 kosi kokoro kuruSi kere மகுறுசி: 7
 என்றும் உள்ளம் வருந்துகிறதே
 (சிறந்த பொருளென்று எண்ணுகின்ற குழந்தை யும் குருவாகிடின் உள்ளம் வருந்துமன்றே)

இந்த உதாரணங்களிலே வரும் [yakikoro-bosamu] எரித்திடும், [omowamup] எண்ணும், [nasitaramu] ஆகிடும் எனபவற்றைத் தற்கால மொழியிலே daro வின் பொருள் நிலைக்கு மாற்றமுடியாது. தற்கால வழக்கு மொழியிலே daro வின் பெயரெச்சத்தொடரின் பயன்பாடு முற்றிலும் இல்லை. இங்கே yamamu o tokuzu (போன்ற) என்ற அமைப்பைப் பயன்படுத்தினாலும் இது [பு] உணர்த்தும் அடிப்படைப் பொருளை அவ்வாறே தருகிறது என்று கூறமுடியாது.

தமிழ் மொழியின் ‘உம்’ இத்துடன் ஒற்றுமையுறு கின்ற பயன்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது.

தமிழ் (அ) முந்தீர் வழங்கும் நாவாய் போல புறம்: 13

(ஆ) எம்மால் வியக்கப்படுமோர் புறம்: 197

மேற்காட்டியன் போல தமிழ்மொழியின் இடைச்சொல் உம் ஆனது யப்பானிய மொழியின் பழையவழக்கு மொழி யின் துணைவினை [பு] வுடன் பொருள்நிலையிலும் பயன் பாட்டுநிலையிலும் ஒற்றுமையுடையதாயிருக்கின்றது.

தமிழ் மொழியின் உம் ஆனது முதனிலையில் உயிரெராவி பவைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் யப்பானிய மொழியின் பு விலே விடுபட்டுள்ளது. இதுபற்றி முன்னரும் விளக்கியுள்ளேன்.

இந்த ‘உம்’ ஆனது இடைச் சொல்லாகப் பயன்படும் தன்மையில் யப்பானிய மொழியின் இடைச் சொல்லான பு வுடன் ஒற்றுமையுற்றிருக்கும் தன்மைபற்றி முன்னர்க் கூறியுள்ளேன். இன்னும் ‘உம்’ ஐயப்பாட்டின் அனுமானப் பொருளை உணர்த்துகின்ற இடை நிலையாகவும் இருப்பதால், ஐயப்பாடான பொருள் போன்றதை வெளிப் படுத்தும் இடைச்சொல் பு வுடன் பொருள் நிலையிலும் ஒற்றுமையுறுவதாகவுள்ளது. மேலும் பின்வருமாறு ஒற்றுமையுறுகிறதெனத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

யப்பானிய மொழி	தமிழ் மொழி
பு இடைச்சொல்	பு உம்
பு துணைவினை	பு உம்

6. அனுமானப்பொருளை உணர்த்தும் துணைவினை besi உடன் இடை நிலைச்சொல் “வேண்ட”ன் ஒப்பிடு:

யப்பானிய மொழியின் துணைவினை [besi] பின்வரும் பொருள்களையுணர்த்தும்.

1. இயற்கைத்தன்மை; தேவையின் காரணம்.
2. கடமைப்பாடு
3. எண்ணம், ஏவை உணர்த்துவது
4. விதியிருப்பு நிலை
5. செய்கை, நிலைமையின் தன்மை காட்டு நம்பிக்கை உறுதிப்பாடு
6. எதிர்மறை அமைப்பைத்தொடர்ந்து அவசியமற்றதை மீண்டும்... bekarazu என்ற அமைப்பின் பொருளில் வருவது.

[besi] யானது [bekara], [beku], [besi], [beki] [bekere] என குறிப்புவினை நிலையிலும் புணர்ப்பு நிலையைச் செய்யும். இன்னும் [bemi] (வேண்டும் போல இருப்பதால்) [beranari] (வேண்டுமாயுள்ளது) என்னும் அமைப்புகளிலும் பயன்படுகிறது. இதனைப் பார்க்கையில் அடிச்சொல் [be] ஆக அமைந்துள்ளது. இதன்படி இந்தச் சொல்லைப் பிறநாட்டு மொழிச் சொல்லுடன் ஒப்பிடும் போது [be] என்ற அமைப்பு நிலையிலேயே ஒப்பிடவேண்டியுள்ளது. இதனால் தமிழ் மொழியின் (வேண்ட்) veENT வுடன் ஒப்பிட எண்ணினேன். (இறுதி நிலையின் மெய்யொலி ஆனது விடுபட்டிருக்க வேண்டும்) நான் [besi] என்ற N Tஅமைப்பின் [be] யை [ube] என்ற அமைப்பிலுள்ள [be] என எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் அது எத்துண்ணும் பொருத்தமற்றதாக இருந்தது. இந்த அமைப்பைத்தமிழ் மொழியின் veENTவுடன் ஒப்பிடுமிடத்துத் தெளிவாயிற்று. தமிழ்மொழியின் ve என்னும் ஒவித்தொடர் யப்பானிய மொழியின் fe யுடன் ஒற்றுமையுற்றது. துணிவினையமைப்பாக இருப்பதால் யப்பானிய மொழியின் பக்கம் F→b என மாறியமைந்ததென எண்ணலாம்¹ கீழே இருபக்கத்து உதாரணங்களையும் தருகிறேன்.

1. இயற்கைத்தன்மை, தேவையின் காரணமாக இருப்பது யப்: (அ) kimi ga kuyubeki kokoro fa motaji மனி: 3365

(நீ வருந்தவேண்டி இதயம் இளைத்திடும் (நீ வருந்தவேண்டியதால் இளைத்த இதயத்தை நான் கொண்டுள்ளேன்.)

(ஆ) kofimu to kanete
காதல் நலிவென முன்னரே
siramaseba tuma wo
அறிந்திருப்பின் காதலையை
mizu so arubeku ari keru மனி: 3739
கானது இருக்க வேண்டியிருப்பேன்.

1. யப்பானிய மொழியில் F ஓனி b ஆக மாற்றமடைந்துள்ளது.

(காதலினால் வருந்தவேண்டுமென முன்னரே அறிந்திருப்பின் காதலையை கானும் என்னத்தை வேண்டாத உணர்வு கொண்டிருப்பேன்.)

தமிழ் (அ) நட்புக்கொள்வேண்டி நயந்திசினேர்.

பெரும்பான்: 425

(ஆ) வேண்டிடத்து அடுக்கம் வெல்போர் வேந்தே புறம்: 41

இன்னும் veENT என்னும் அமைப்பானது இறுதியில் ut (யப்பானிய மொழியின் துணிவினை [utu] வுடன் இணைவானது.) ஐப் பெற்று veNTum எனப் பயன்படுகிறது. veNTum என்பதை மொழிபெயர்ப்பின் [bekarasu]வுடன் பொருந்தும். [beshi] யுடன் முற்றிலும் பொருந்தி ஒரே பொருளில் பயன்படுவதால், கீழே வேண்டும் என்ற அமைப்பின் உதாரணங்களை ஒன்றுக்கப் பார்ப்போம்.

தமிழ் (அ) எந்தையும் கொடுக்கியர் வேண்டும் குறு: 51

(ஆ) வளர் வேண்டும் அவளே புறம்: 339

(இ) பிலம் புக வேண்டும் சிலம்பு: 11

2. கேள்வியாக அமைவது.

யப்: ame no sita no maturigoto tafira keku
அரசின் கீழே ஆட்சி அமையாது
yasuku tukane tatematuru beshi to namo
எனிமையாக நடக்க வேண்டுமென்று
omofosimesu
என்னுகிறோம்

தமிழ் எவன் செய்ய வேண்டுமோ கலி: 107

3. எண்ணம், ஏவலை உணர்த்துவது

யப்: (அ) masurawo fa na wosi tatu besi
ஆண்கள் நற்பெயருடன் நிற்கவேண்டும்
noti no yo ni kiki tugu fito mo
பின்னால் உலகில் கேட்கும் மனிதரை

kataritugu gane மன்: 4165
பேசுபவரைப் பெற்றவரே

(ஆ) turugitati iyoyo togu beshi மன்: 4467
கூர்ச்டரும்வாள் மேன்மேலும் ஒனிரவேண்டும்

தமிழ் (அ) ஆங்குப் பெயர்தல் வேண்டும் அகம்: 10
(ஆ) மாலை வருதல் வேண்டும் அகம்: 148

4. விதியிருப்பு நிலை விளக்குவது.

யப்: yo naka fa kazu naki mono ka
உலகத்து வாழ்வு எண்ணி முடியும் பொருளோ
faru fana no tiri no magasi ni
வேனில் மலரும் உதிர்வின் நாட்களும்
sinu beki omofeba மன்: 3963
கழிந்திட வேண்டி எண்ணின்

தமிழ் மாய்தல் வேண்டும் அகம்: 17

5. செய்கை, நிலைமையின் தன்மை காட்டும் நம்பிக்கை
உறுதிப்பாடு விளக்குவது.

யப்: (அ) kimi wo fanarete kofini sinubesi மன்: 3578
நின்னைப் பிரிந்தே காதலில் மாய்தல் வேண்டும்

யப்: (ஆ) koto to fa nu ki ni fa ari to mo uru fasik
பொருளும் மரமும் இல்லாத நிலையிலும்
kimi ga te nare no kote nisi arubesi
உன் கரங்களால் களவில் பறவைபோல் மூட
வேண்டும் மன்: 811

8. [bekarazu] என்னும் அமைப்பில் தடைசெய்யப்பட்.
தன் பொருளை விளக்குவது.

யப்: (அ) koto fito mirubekarazu utufo kurabiraki
(ஆ) Daijo daijin nifa oborokeno fito wo nasu
bekarazu

வேண்டா VeeNTaa (VeeNT வின் எதிர்மறை ஆ இனைந்த
அமைப்பு) 'என்பது அவசியமீல்லை, தேவையில்லை' என்னும்
பொருளில் வரும். ஆங்கிலத்தில் சொல்வதானால் need
not வுடன் bekarazu என்னும் பொருள் must not
என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

தமிழ் 1. பந்தர் வேண்டா புறம்: 320

2. என்னதூம் பரியல் வேண்டா புறம்: 172

இவ்வாறு யப்பானிய மொழியின் பழைய இலக்கிய
மொழி வழக்கிலே காணப்படுகின்ற இடைச்சொல், துணை
வினை என்ற அமைப்புகளுள் பெரும்பான்மையாகப் பயன்
படுகின்ற 18 ஐ தமிழ் மொழியிலுள்ள இடைநிலை, இடைச்
சொற்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளேன். இதன் முடிவாக,
இடைச்சொற்களிலே வேற்றுமையில் தொடர்புறு
கின்றவை 6 ஆகின்றன. வேற்றுமையில் தொடர்பின்றி
வாக்கிய அமைப்பு அல்லது முடிவுநிலையின் தன்மையை
விளக்குவனவாக 4 அமைகின்றன. இன்னும், துணைவினை
களாக பிறவினை, தன்னினை, முடிவுநிலை, காலத்தோடு
தொடர்புடையவை, அடிப்படை நிலையான சொற்கள்,
ஒலியியல் இலக்கணத்தின் பாதுகாப்பாக அமைப்பவை,
புணர்வுநிலையில் பொதுவானவை என ஒற்றுமையுறும்
அம்சங்களையும் தெளிவாக்கியுள்ளேன்.

சகமு ஒனோ (Susumu Ohno) 1919ல் பிறந்தவர். 1943ல் தோக்கியோப் பல்கலைக் கழகத்தில் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் (D. Litt.) பெற்றார். தோக்கியோ கக்கயின் பல்கலைக் கழகத்தில் (Gakushuin University) யப்பானிய மொழியிற் பேராசிரியராகப் பணிபுரிகின்றார். பண்ணடைய யப்பானிய மொழி, இலக்கியங்களிலே வல்லுநர். மன் யோச, நிஹோன் ஷாக்கி என்றும் பண்ணடைய இலக்கியங்களை உரையுடன் பதிப்பித்தார். பல யப்பானிய அகராதிகளின் ஆசிரியர். யப்பானிய மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் பெருந்தொகையான நூல்களை என்னார். 1983ல் கோயம்புத்தூர்த் தமிழ்க் கல்லூரிக்குத் "தமிழ்ச் சான்றேஞ்" என்றும் வழங்கிக் கொடுவித்தது.